

Baracenus Fo. CCXXVI.

Aracenus. Baraceni dicunt qui nec nouus nec vetus recipiunt testimoniū. quin ab Agar ancilla Abrae; de q̄ ori sunt noluerūt se noīari: s̄ potius a sara uxore libera saracenos se appellauerunt. Et inter eos sunt quidā samaritani a samaria cūitate et p̄uincia qui receperūt solū. v. libros moysi. alios respuerūt fīm Ray.

Otrū ritus gentilium seu paganorum sint tolerādi. Rū. fīm Tho. scđa scđe. q. x. l. z eccis ritū et festa iudeorū agi tolereret. Ritus tū gentilium nō tolerat. nū si forte ppter scandalū vitādū: vel sc̄lisma: aut huius sint aliqui ad tūp̄us tolerādi ritus paganorum aut he reticorum.

Atisfactio. Quid sit: Rū. est cas p̄tōrū excidere. et ea suggestionib⁹ aditū nō indulgē. de pe. di. iiij. satisfactione satiſfactionē inuinctā. sed in p̄tō mortali expletā: necesse sit iterare: Dic fīm Rī. in quolibet. q̄ sacerdos iniungēs penitenti pñiam penam ad quā obligat in purgatorio. mutat in illā penā quā penitenti iniungit. p̄ suis peccatis in hac vita soluēdam. si pena condigna fīm dei iudiciū iniungit penitenti. et ita penitēs remanet ligatus ad istā penaz soluēdā. q̄ si eam nō soluit. nonū peccatū cōmitit. Si aut̄ illam soluit in charitate exīs quietatur ab illa pena purgatoria q̄ p̄ sacerdotē in istam fuerat cōmutata. q̄ hec pena in charitate soluta. est satisfactionia. Si aut̄ soluit ea in peccato mortali. tūc nō absoluīt a pena purgatoria: que in istam p̄ sacerdotem fuerat cōmutata. vñ quo ad hoc satisfactionia nō est. H̄ ligamine tū quo ligauerat eum sacerdos: istam penā sibi iniungēdo absoluit. vñ soluēdo illam in peccato mortali. transgressor illius p̄ceptiū nō efficit. nec illā penā de necessitate salutis iterum facere tenet.

Landalum. Quid sit: Rū. fīm Tho. scđa scđe. q. xluij. qđ greci scandalū dicunt nos offenditē vel iniuriam: vel impactionē pedis possimus dicere. Contingit ei q̄liq; q̄ aliquis obes ponit alicui in via corporali. cui impingenit disponit ad ruinā. et dī talis obes scandalū. Et silt in pcessu vie spūalia cōtingit ali. quē disponi ad ruinā spūalem: vel p dictum vel factum alterius. Inq̄stum. s. aliquis sua admonitōe vel inductōe. aut exēplo trahit alterū ad p̄tō. Et hoc p̄re dī scandalū. Nihil aut̄ fīm p̄riam rōnē disponit ad spūalem ruinā. nisi qđ habet aliquem defectū rectitudinis: q̄ id qđ est pfecte rectū maḡ munit boiem cōtra casum. q̄ ad ruinā inducat. Et iō cōuenierē dī q̄ scandalū est dictū vel factū minus rectū: p̄bens alteri occasionē ruine.

Otrū scandalū sit peccatū: Rū. fīm Tho. vbi s. q̄ duplex est scandalū. s. passiuuz. vñc in eo qui scandalizat. et illud est semp p̄tō. Non em̄ sc̄dalizat nūl inq̄stum aliqualiter ruit spūali ruina. que p̄tō est. Illud est scandalū actiū. s. qđ est in eo q̄ scandalizat. Et hoc semp est etiā peccatū. q̄ vel op̄

qd̄ facit est peccatū: vel etiā si nō est peccatū: saltez habet peccati. vel mali spēm. Ideo dimittendū est ppter primi charitatē. ex qua vñusquisq; conā sa luti. p̄ primi p̄uidere. Et sic qui nō dimittit. contra charitatē agit. facit de vi. et ho. cle. cū ab omni. Et tū scandalū pacientis p̄t̄ esse sine p̄tō agentis: vt puta. cum aliquis sc̄dalizat de his q̄ aliquis bñ fa cit. et q̄ spēm mali nō habet. Itē scandalū agentis p̄t̄ esse sine p̄tō patientis: vt cū quis inducit aliū verbo vel facto ad peccandū. Itē quidē quantū est d se sc̄dalizat. sed si aliū nō coſentit immunis est a peccato.

Otrū scandalū sit spāle p̄tō: Rū. fīm Tho. vbi s. scandalū passiuuz. s. in eo qui sc̄dalizat. non p̄t̄ esse spāle p̄tō: q̄ ex dicto vel facto alterius ali quē ruerē p̄tingit fīm qđcūq; genus peccati. nec ip̄sa sumptio occasionis dat spāle rōnem peccati. Sc̄dalū vō actiū p̄t̄ esse dupl̄. s. p̄ se et p̄ accidēs placitū s̄khdē q̄i est p̄ter intentionē agentis. Et sic nō est spāle p̄tō. q̄ qđ est p̄ accidēs nō constituit spēm. H̄ est circūstantia aggrauās. s. qđ in publico fit. Per se vō est scandalū actiū. q̄i aliquis inordinato suo dicto: vel facto intēdit aliū trahere ad p̄tō. Et sic ex intentionē spālis finis sortit rōnem spālis peccati. Si uis em̄ dat spēm in moralib⁹.

Otrū scandalū sit p̄tō mortale: Rū. fīm Tho. vbi s. scandalū passiuuz p̄t̄ esse veniale q̄i bñs impactionē tū: puta. cū quis ex inordinato dicto vel facto alterius p̄mouēt motu peccati venialis. Qñq; vō est p̄tō mortale: q̄i bñs cū impactionē ruinā: puta. cū aliquis ex inordinato dicto vel facto alterius. pcedit vñq; ad mortale p̄tō. Scandalū vō actiū si sit p̄ accidēs p̄t̄ esse qñq; veniale: puta. cū aliquis vel actiū peccati venialis cōmittit: vel actiū qui nō est in se p̄tō. H̄ habet aliquā spēm mali: cū aliqua leui indiscrētē. Qñq; vō ē p̄tō mortale. siue q̄ p̄mittit actiū peccati mortalis. siue q̄ cōtemnit salutē p̄ximū: vt p̄ ea p̄seruāda nō p̄mitat facere qđ sibi libuerit. Si vō sit p̄ se: puta. cū intentū inducere aliū ad peccandū: si quidē intēdit inducere ad peccandū mortali. est mortale. Et silt si intentū inducere ad peccandū venialiter p̄ actiū peccati mortalis. Si vō intentū inducere ad pec candū venialiter p̄ actiū venialis: est veniale.

Otrū bona spūalia sunt. ppter scandalū dimitenda: Rū. fīm Tho. vbi s. Quedā sit bona spūalia de necessitate salutis: q̄ p̄termitti non p̄nt sine peccato mortali. et talia. ppter scandalū p̄termitti nō debent. Quedā vō sunt bona spūalia q̄ non sunt de necessitate salutis. Et tunc distinguendū: q̄ scandalū qđ et eis aliqui orū. qñq; ex malitia. pcedit. sc̄z cū aliqui volant impeditre bñōi dona spūalia: scandalū p̄citado. Et hoc est scandalū p̄fōrum. Qñq; vō scandalū pcedit ex infirmitate vel ignorantia. et bñōi scandalū est p̄sillorū: ppter qđ spūalia oga sunt occultāda: vel etiā interdiū differēda vbi p̄cialiam non imminet quoq; redditā rōne bñōi scandalū cesset. Si aut̄ post redditā rōnem duret: iam videt q̄ qui inde scandalū sumit nō et ignorātia. s̄ potius ex malitia. pcedat. Et sic ppter ip̄m nō sunt spūalia oga dimitenda.

pp. iiij

Scientia

Vtrū punitio petō sit. ppter scandalū dimittēdat: Rū. fm Tho. vbi s. penar inflictio intantuz hz rōez iusticie. inq̄tū q̄ eas petā cohibent. Si aut̄ p̄infliccioz penar manifestū sit pl̄a maiora petā. Iequi. tunc penar inflictio nō ptinebit̄ sub iusticia. Et in hoc casu a petō punitio cestandum est: vt ait Aug. l. di. vt cōstitueret.

Vtrū impletio psilioz. largitio elemosynaz. et bmoi opa miscedie sint ptermittēda. ppter scandaluz Rū. fm Tho. vbi s. Qn̄ talia nō sunt de necessitate salutis. lz ppter scandalū n̄ sint lūpl̄ dimittēda. Sunt tñ interdū occulta; vel differēda. ppter scandalū pusilloz. quisq; redditia rōne. scandalū cestet. Qn̄q; tñ psilioz obseruatio z ipletio opez miscedie sunt de necessitate salutis. vtz in his q̄ voverunt psila. z in his q̄b ex debito iminet defectubz alioz subvenire. vt in tpalibz: puta. pascēdo esuriētes v̄l in spūlibz: puta. docendo ignorātes. Et hoc siue bmoi fiant debita. ppter inunctū offisi: vtz in platis. siue ppter necessitatē indigētis. tunc eadē ro est delibmoi licut de alijs q̄ sunt de necessitate salutis.

Vtrū correctio fraterna sit. ppter scandalū dimittēdat: Rū. fm Tho. vbi s. correctio fraterna ordinat ad emēdationē fratri. Et iō intantū pputāda est inter spūalia bona. inq̄tū hec pseq̄i p̄t. Qd nō cōtingit si ex correctō fr̄ scandalizet. Et iō si ppter scandalū correctio dimittat. nō dimittit spūale bonū.

Vtrū petū veniale sit. pmitendū. ppter vitādū scandalū: Rū. fm Tho. vbi s. petū veniale. ppter vitādū scandalū nunḡ ē faciendū. Si ei faciēdū esset. iā nō eēt petū. h̄bū p̄tingit interdū q̄ aliqd qd̄ esset de se petū. si fiat. ppter vitādū scandalū nullum esset petū. Dicit verbū ociosum est petū veniale q̄i abloz utilitate dī. si aut̄ ex cā rōnabilis. pferat nō est ociosum. nec petū simpli.

Vtrū tpalia sint. ppter scandalū dimittēda: Rū. fm Tho. vbi s. distingūndū ē. q̄ tpalia sunt nobis ad p̄seruandū pmissa. sicut bona eccie pmissū platis. z bona cōis reipublice pmissū rectoibz: talū p̄seruatio. sicut z depositoz iminet his quibz pmissa sunt ex necessitate. z iō nō sunt. ppter scandalū dimittēda. sicut nec alia q̄ sunt de ncēitate salutis. vii z be. Tho. cātu. repetit res eccie cū scandalū regis. Si vo tpalia sunt talia. q̄ nos sum̄ dūi. dimittere ea tribūdo si penes nos hēamus. vel nō repetēdo si apud alios sunt. ppter scandalū q̄n̄q; debemus. q̄n̄q; nō. Si enim ex hoc scandalū oriat. ppter ignorantia vel. ppter infirmitatē alioz. qd̄ dixim̄ esse scandalū pusilloz. tūc v̄l totalē dimittēda sūt tpalia vel aliter scandalū sedandū. s. p aliquā admonitōz. Si vo scandalū oriat ex malitia. qd̄ ē scandalū phyle. oñ. tunc. ppter eos q̄ scandalū sic coūcitāt. nō sūt tpalia dimittēda: q̄r hoc etiā noceret bono cōiceo q̄ da rē occasio malis delinq̄ndi. z noceret ipsis rapientibz. qui detinendo aliena. in petō remanerent.

Alientia. Pone duo sūt electi ad cundē ep̄atum: q̄z vn̄ est theolog. Alter canonista. Quis eorū sit p̄serendus. in alijs data pitate: Rū. Panor. fm Tho. in. c. i. de psan. q̄ si in loco versat magis cāz ventilatio; p̄serendus ē canonista. Si at

ibi pullulat hereses vel loc⁹ est vicin⁹ hereticis. tūc p̄serendus est theologus. M̄ximus tñ ēt p̄serendus vtric̄. Dicit etiā q̄ nō est necessariū q̄ ep̄s sit m̄gr canonū. Satis est ei q̄ beatificiam p̄terēt. q̄ cōpetēt scia tolerat in plato. lz enīnes desideret: vt in. c. pe. de p̄ben. z in. c. cum nobis. de elec.

Ententia. Dñz dī sūta lata a iūre q̄ ē de hoc factū statutū ab eo q̄ cōdere p̄t. Sūta v̄o a iūdice est: q̄n̄ aliq̄s iūdex iudicat int̄ p̄tes: vel q̄i excōicat: vt. p̄t p̄tima cāz z bmoi. Sūt etiā dī a iūdice fieri. q̄n̄ non p̄ modū p̄tōis. h̄ in odium alicuius malitiā pmissū feratur excōicatio. siue generalis siue spālis. Et sūt dīco etiā si fiat in odium cōmittentū in futuro. dūs tñ nō intendat facere p̄petuā p̄tōem.

Que est sūta interlocutoria: Rū. ē illa q̄ nō sup̄ p̄ncipali. h̄ sup̄ alijs q̄n̄ibz p̄ser. s. inter p̄ncipius cāz z finē. vt est de aliq̄ teste repellēdo. vel recipien̄do. d̄ dilatōe dāda: vel nō v̄l p̄t dici interlocutoria q̄ int̄ p̄tes loq̄ndō. p̄ser sine scripture solēnitate. ex eo. z si. li. vi. Bū tñ dī redigi in scriptis. h̄ nō ē. p̄t hoc necesse q̄ in scriptis p̄serat. vt eē de p̄ba. c. qm̄.

Que est sūta diffinitua. Rū. diffinitua sūta est q̄n̄ p̄ncipalis qd̄ diffinit. ff. de re iudi. l. i. Et dī p̄ferrī ab ipso iūdice. z nō ab alio. Alter nō valer: nisi index sit ep̄s qui p̄t p̄ alii recitare ad instar illustrū. L. de sen. ex pi. re. l. ii. z. d. c. z si.

Vtrū sūta diffinitua sine scripto valeat in aliq̄ casu: Rū. sūt casus in quibz valet fm Tho. an. Pūmo q̄i breves sunt cāz. z marie viliuz psonaz. Et p̄t dici brevis duoz aureoz. tñ in his attēdat p̄tudo. q̄ si nō appetet relinq̄t iūdicas arbitrio. Itē valet cū ep̄s in cā ciuili inter clericos indicat. xi. q. i. si q̄s cū clericō. Itē cū p̄ses deposito officio queñt vt reddat administratōz. vt in auf. vt iudi. sine q̄q suffra. s. necessitatē coll. ii. Itē cū papa p̄ se p̄nunciati: valet. lz nō tulerit eā in scriptis. Ipse ei solutus ē legibz. L. de legi. l. digna vor. Itē fm q̄sdā valet si sit lata in cā m̄rimoniālē. ex de testi. Abbre. Et idē in oībō causis in quibz p̄cedit de plano sine strepitū z figura iūdicū: vt in cle. sepe. de ver. sig.

Sūta dī p̄ferrī sedendo. Item in loco publico et honesto. iij. q. iij. s. spacūm. Item dī p̄ferrī de diez nō in tenebris. Item nec diebō feriatis. marie solembibz z festiūs. Item nō dī p̄ferrī p̄ venalitatē. h. q. vi. s. diffinitua.

Vtrū sūta lata a nō suo iūdice teneat: Rū. nullā ē extra de iudi. at si. vide de hoc s. Errōcātor. i. Quid si duo sūt indices z p̄serat diversas sūtas Rū. si p̄cesserunt ex iurisdictōe ordinaria. tenet p̄ reo. z nō p̄ actore. nisi in cā fauo abili: puta. m̄rimoniō. dote. vel libertate. siue testō si p̄ bis fuerit lata. Si vo p̄cesserunt ex p̄tate delegata. p̄cedet ex arbitrio delegātis. q̄ si ex cōp̄missō. neutra. debētē vigorem. extra de iudi. duobz.

Vtrū sūta lata inter alijs p̄iudicet alijs: Rū. telr. nec sūta: nec res int̄ alios acta vel iudicata p̄iudicat alijs. extra de fide instru. int̄ dilectos. z extra eo. q̄uis. Fallit tñ in multis casibz. s. cū cāe sunt cōnēxe. lxxxi. vi. tantis. iij. q. vi. hoc q̄ppē. extra de ac-

su. ad petitōz extra de pur. ea. c. pe. Itē in cā liber-
tatis. ff. de sta. bo. l. ingenuū. Itē in cā filiatiōis. ff.
deli. agno. l. i. in fi. ii. t. iii. Item fallit si actio vel de
fensio pmo loco ptimeat ad aliquē. t. ipse sc̄iter pa-
rat sequē expiri de re illa. q̄ intelligit iuri suo re-
nunciare. vt li debitor passus sit expiri creditorē
de ppietate pignoris qui succubunt. si debitor po-
ste vell agere. obstabit ei res iudicata. vel etiam
econuerso creditorē passus sit debitorē agere. ff. d
reundi. l. sepe. t extra eo. c. pe.

Otrū s̄nia lata inter aliq̄s alteri. psit. Rū. regl̄
necinā; nec alia res inf̄ alios acta alteri. pdest. Fal-
lit in certis casib. Primo quidē in q̄rela inofficiōsi
testamēti: vt. ff. de inof. te. l. papinianus. S. memi-
nisse. Itē in re iudicibili: vt. ff. si ser. ven. l. loci. S.
si fundus. Item in re cōi cum pupillo: vt. ff. q̄ad.
ser. amit. l. si cōem. Itē pdest vbi res ē cōis cū fisco
ar. L. de co. re. ali. l. ii. Notat̄ bec̄r eo. c. pe. in glo.
Quib⁹ auxilijs subleuaſ s̄nia. Rū. q̄tuor. l. p ap-
pellatiōz q̄ d3 fieri infra. x. dies a tpe late s̄nie. ii. q.
vi. t. j. t. c. anterioz. Sc̄do. p sup̄plicatiōz. vt cum
lata ē a pncipē: vt ab alio: a q̄ nō l. appellare. xxv.
q. ix. c. veniā. t. c. s̄niā. Tercio. p querelā falsi: vt
si dicaſ lata p falſos testes: vel alias falſas pbaōes
vt extra de testi. c. sicut nobis. t extra de p̄ci. i. nr̄a
et de pba. c. l. t. c. de fal. l. querela. Quarto p resti-
tutionē in integrū: vt extra de resti. in int̄. p totū.

Sepultura primo cōi

Ter. Sepultura fm. Rōf. q̄nq̄ accipit p
officio qd̄ ipendit corpib⁹ sepeliēdis. Et
hec vendi nō p̄t. extra de sy. nō satis.
An aut̄ p ea possit aliquid exigit. Dic fm. Panoz.
in. c. ad aplīca. extra de sy. post Inno. t Host. vbi
soñat̄ tres cōclusiones. Quaz p̄ma ē. q̄ nō valet
p̄suetudo: vt tpe sacri aliquid pferat ab inicio. Sc̄da
q̄ nō p̄t p̄suetudo introduci: vt aliquid def̄ p̄sacris
vbi p̄cessit exactio: q̄ iničiu fuit hymoniacuz. Et in
istis duob⁹ casib⁹ annullaſ p̄suetudo. Tertia oclu-
sio. ḡvalet p̄suetudo: vt aliquid def̄ tpe collatōis seu
et postfacto: vbi ex mera liberalitate p̄pli fuit intro-
ducta. Ita tū vt sacra prius liberaliter pferat. Aut
q̄ volunt libere dare tpe sacri. t p̄t recipere. Aut no-
luit. Et tunc ne videant̄ sacra vendi: debent libere
pferri. s̄ postea fiat p̄pulſio ad obſeruandā p̄suetu-
dine. Et de hoc videt ſonare dictum. c. ad aplīcas.
Mo. in Panoz. in. c. abolēde. extra eo. post glo. q̄
est faciēdavis in nō p̄tēdi. Ma. si clericī dicūt peti-
mus hoc p̄ sepultura. succubunt etiā ſi allegat̄ cō-
ſuetudinē. d. c. nō satis. Sc̄d̄ debet dicere. Conſue-
tudo est: vt p̄ mortuis aliquid def̄ ecclie. ſeu clericis
q̄ ſi velut dicere glo. q̄ nō d3 clericus ſe fundare: vt
aliquid def̄ p̄ officio. h̄ q̄ teneat rōne landabilis cō-
ſuetudinē. Et hoc mō nō d3 dari immediate p̄ of-
ficio. Et idē puto dicēdū q̄n̄ est p̄suetudo: vt aliquid
def̄ ecclie p̄ loco sepulture. Debent tū prius ista
officia impēdi. t postmodū d3 fieri p̄pulſio ad ob-
ſeruandā cōſuetudinē: vt notaſ in. d. c. ad aplīcas.
qd̄ reputat̄ ſingulare in iſta materia. t est etiam bo-
nus ter. de iure ciuili. in. l. priuilegia. L. de fa. ſanc.
tc. vbi d3 q̄ ea. q̄ ab antiqui ſunt ſolita ecclie. t mini-

ſtris tribui. nō debet aliquo mō impediri. Vide de
hoc s̄. Oblatio.

An aut̄ possit introduci cōſuetudo ex libera do-
natōe. vel ex his q̄ ſunt mere facultatis. Done exē
plum. Rusticus ſoluit omni anno vnum par ca-
ponum dño ſuo. an p̄ hoc ſit inducta cōſuetudo.
Rū. Part. in. l. cum de in rem verſo. ff. de vſur. q̄
ſi quidē rustic⁹ ſoluit ſimpliſter nō adiecta aliqua
cauſa. tunc p̄ſumū titulus donationis. Et ſic non
inducit cōſuetudo p̄ futuro tpe. Si aut̄ nō ſoluit
ſimpliſter. ſed respectu certe cauſe. verbi gratia. p̄
laborerio qd̄ teneo a te dño: dono viuum par capo-
num; tūc p̄ſumū titulus etiā p̄ futuro tpe. ſ. qua-
tenus tenebit laborerii. Et ſic cogēt ad ſoluendū.
Idem dic in ſilibus. Sc̄do principaliter ſepultura
dic̄ ipsa terra. Pro quo est notandū fm. Panoz.
in. d. c. abolēde. post gloz. q̄ quidam eſt locus
oīno p̄auatus. Et talis licite p̄veendi t vt ibi ſiat
cimiterium vel ecclie. xij. q. ii. aurum. ſedo eſt da-
re locum religiosum. ſed non ſacrum. vt ſi corpus
aliquis ſit ibi ſepultum de voluntate dñi. l. ii. L.
de reli. t ſump. fi. Et talis locus vendi non potest
vt dicit ibi ter. Et hoc eſt indubitatum de inre ci-
uili. q̄ immeđiate q̄ ſis corpus tangit illum locum
deſiniti esse in dñio alicuius. l. q. ii. ff. de aqua plu-
ar. Sc̄d̄ Inno. in. d. c. abolēde. dicit hoc. pcedere
de iure ciuili. nō aut̄ de iure canonico. Vnde putat
q̄ locus non efficit religiosus niſi auctoritate pon-
tificis deputat̄ ad tam locum. p̄ hoc. c. ad hec. de
relig. do. Et hec opinio originaliter fuit glosatoris
decreti: vt habet. xij. q. ii. in ecclieſtico. Et nota
illam glo. Nam ex hoc infert q̄ talis locus potest
vendi. Sc̄d̄ Panoz. dicit ſaluando dictam glo. in
d. c. abolēde. t dispositionem iuris ciuiliſ. q̄ licet
ſtricto modo locus nō ſiat religiosus quo ad hoc:
vt ille locus gaudeat p̄ privilegio loci religiosi t pu-
blici. tū largo mō efficit religiosus. Ma. deputat̄
eſt ad oīla piū. Sicut dicit̄ q̄ laici p̄alde honesti
poſſunt appellari religiosi. Tercio eſt dare locum re-
ligiosum t ſacrum: vt eſt locus cimiteriatū. i. de-
putatus p̄ cimiterio ecclie auētate ep̄i. t iſte indu-
bie nō p̄t vendi. q̄ nō eſt in bonis alicuius. Et l.
do. appellat̄ cimiteriū ſacrum. Stricte tū nō p̄t
dici ſacrum. q̄ ecclie coſecrat̄. cimiteriū aut̄ ſoluz
biūdicit̄: vt in. c. nemo. de conſe. di. i.

Sc̄do quero: quid eſt ius ſepulture? Rū. fm. Ray. Ius ſepulture eſt qd̄ cōpetit ecclie ad ſe-
peliendū aliquid in cimiterio ſuo. Et puenit ex ponti-
ficis auētate t assignatōe. Competit aut̄ generaliter
ecclieſ ſ parochi alibi: vel etiā illis quib⁹ a iure vel
p̄iulegio cōceſſum eſt nō aut̄ alijs.

Tercio quero. An laici poſſint habere ſepul-
trā: ſeu ius ſepeliendi? Rū. fm. Illoſt. t Goff. q̄
non. respectu p̄plicatis. quia vt dictū eſt: loca ſa-
cra t religiosa nō poſſunt eſſe in dñio alicuius. ſed
quo ad vſum poſſunt habere. vt ipſi ſuī ibi ſepeli-
ant. nec eis in iuris p̄t extraneus ibi ſepeliri. Ad
hoc. l. ii. ſ. ſi vſum fructuz. ff. de reli. t ſump. fi. Di-
cit tamen Inno. q̄ propter necessitatē poterit ibi
extraneus ſepeliri. Nam ob hanc cauſam poſſit
vendi calices et alia ſacra donata. ecclie a laicis.

pp. iii

Sepultura. I.

D.c.aurū.hec notat **P**anor.in.d.c.abolēde. Addit etiā **L**u.ro.in suis singularibus.q prelatus ex iusta cā pōt in sepulcrum vnius aliquē immittē alio inuitō fm canones. Secus fm leges. Et idē videt dicendū fm **P**anor. t **M**o.in sedilibz seu bāchis: qrlaici tale ius sibi in ecclēia acqrere nō pñt. h tolerat ex grā solūmō in hmōi sicut in iure patronatus: vt in.c.iii.de iurepa.

R Quarto qro: an vas lapideū seu lignēū aptū ad recipiēdū corp⁹ defuncti licite possit vedi? **R**. **P**anor.p⁹ **I**nno. vbi s. q si ē deputatuz ad hunc vslū auctate pōfificis. nō p̄t vendi. q est religiosuz. ar. d.c.ad hec. Ecclēia tñ ex necessitate p̄t alteri ecclēie vendere sicut vediit alia vasa. Si aut nō ē deputatum quēte pōfifici: licite p̄t vedi: vi dictū ē d loco p̄uato

R Quinto qro: vtz alibi q̄ apud ecclēia possit ēē se p̄pultra? **R**. fm **I**nno. Limiterū dz ēē circa ecclēia. xvij. q. iiiij. sicut. **H**z tñ bñ p̄t ēē cimiteriū aliquid remotū ab ecclēia. nō tñ credim⁹ q̄ alicui lo-

co etiā religioso: hospitali vel hmōi posset accedere sepultra. nisi hēat ecclēiaz. Itē in vno cimiterio mltre ecclēe pñt hēe ius ibi sepeliri pochianos suos

R Serto qro. vtz pactū p̄indicet sepultra? **R**. fm pactū qđ sit cū rectore pochiali ecclēe de nī recipiēdo aliq̄s pochianos ei⁹ ad sepultrā seruari dz. etiam ab his quibz a sede aplīca sepultra libera pcessa ē **H**z illi apud eos elegerint sepeliri: vt extra de pac.c. pactū. li. vi. **D** hoc vide s. **P**actum.

R Septimo quero. vbi dz sepeliri q̄ decedit nulla sepultra electa? **R**. fm **J**ob. an. in. c. iiij. de sepul. li. vi. q̄ dz sepeliri in sepulcro maior⁹ suor. exemplo priarchaz. xij. q. ii. c. e. b. r. o. n. t exta eo. nos instituta. t. c. fraternitatē.

R Octavo qro. **H**one:p⁹ t annis alicui sunt sepuli tri apud frēs p̄dicatores. **M**aiores vō vt abauis t supiores sunt sepulti in ecclēia pochiali. **I**ste nūc de cessit nō electa sepultra. **Q**uerit vbi debeat sepeli ri? **P**ro ecclēia pochiali facit. d.c.nos. dū dicit. q̄ in sepulcro maior⁹. **N**ā maior⁹ appellatio. p̄ne t̄stri cte sumpta: p̄phēdit tñ supiores vltra tritau⁹: vt in l. iurisconsult⁹. S. pentes. ff. de gradi. **I**tē p̄ ecclēia pochiali sunt duo iura seu vincula. s. ius pochiale et sepultra maior⁹. **C**ontrariū determinat **O**l. **I**n cetera mouēt his p̄nibz. **G**icut domiciliū est inter viuos. ita ius sepulture est int̄ mortuos. **H**z quis cōsequit̄ domiciliū seu originē p̄ris t aui. t non supiorz: vt notā in. l. assumptio. ff. ad municip. et in. c. si. extra de pochijis. ḡ idē dicendū in iure sepulture. scđo vniō sepulture pcedit ex quadā mutua dilectōe q̄ fuit int̄ viuos. **H**z maior⁹ ē charitas int̄ filii t patrē t aui. q̄ inter eu t supiores. cū illi sint remotiores in gradu. q̄ potius dz sepeliri in sepulcro p̄is t aui. q̄ alioz maior⁹. **H**z d̄ hanc determinationē **O**l. dicit **P**anor. in. d. c. nos. repisse glo. q̄i exp̄ssam in. c. is q. e. ti. li. vi. q̄ dicit q̄ si in vna ecclēia est sepultus p̄i: in alia reliq̄ maiores. sepeliēdū est in sepulcro maior⁹. Et q̄q̄ rōnes **O**l. multū vrge ant. tñ tex. in. c. ij. t. ij. eo. ti. li. vi. multū facit p̄ op̄i nione glo. dum p̄oderat sepulcr⁹ maior⁹ ab antiquo. et bis exprimit illud verbū. ab antiquo.

R Non qro. vbi soſiles t pegrini debeat sepeliri

Glo. in. c. in nr̄a. e. ti. vt refert **P**anor. in. d. c. nos. tenet q̄ debet sepeliri apud ecclēias maiore. **I**dez **I**nno. Pro q̄ facit. c. vbiq̄. xij. q. ii. t. c. officium de of. archip̄sbyteri. **N**ā ecclēia cathedralis administrat talibz sacra. Archi. aut in. c. j. e. ti. li. vi. p̄clu dit. q̄ debet sepeliri apud ecclēia pochiale vbi dece dunt. p. c. j. xvij. q. i. **N**ec ob. fm eū. d. c. offici. q̄ loquit̄ in administratōne factōp: t nō in sepulta. d. **L**ar. t̄z p̄mā op̄i. **M**ouēt: q̄ traſeuantes t pegri ni nō pñt de pochia alicui⁹ dici. vñ ecclēia cathedralis q̄ p̄ totā dycocessiñ bz ptatēm. dz istos ad sepultra recipi. d. **A**lm. distinguit. q̄ aut iste q̄ mons est religiosus. t̄tū dz sepeliri in moasterio sui ordīs ve t. d. c. j. xvij. q. i. In laicis at dīc. q̄ aut traſeuunt morā in pochia: vel venerūt ibi aio trabēdi morā ad ali qđ t̄ps. vt sunt scholares. Et tūc sepeliēdū sunt in ecclēia pochiali in q̄ decedūt. q̄ illa dī eoz ecclēia pochialis. Et hoc placet **P**anor. p̄ nō. in. c. ois. de pe. et re. t̄ p̄ glo. in. cle. j. de p̄ul. Aut nō traſeuunt ibi morā. nec venerūt eo aio: vtp̄ta. q̄ sunt traſeuentes et tūc t̄z q̄ in ecclēia cathedrali sunt sepeliēdū. **D**icit tñ q̄ si receptorū sacra a p̄sbytero pochiali. vident tacite ibi elegisse sepultra? **H**z **P**anor. dicit q̄ hoc dictū cū reuerētia nō fuit bñ p̄oderat. **N**ā si poterāt recipi sacra a p̄sbytero pochiali cēsanda ē illa ecclēia pochialis traſeuentiū. Et sic idē erit dicendū in iure funerādi: cū oia ista sunt d̄ iure pochiali. Et **P**anor. satis dubitat de ista. q. gr̄ iura vario mō loquunt. **H**z dicit q̄ de hoc videt pulcerim⁹ tex. in c. j. de. cele. mis. q̄ videt velle q̄ sacerdos pochialis p̄t administrare sacra pegrinis t traſeuibz p̄ sua pochia in casu necessitatē. hec **P**anor. Et in hoc cōsistit tñ vt dicit **I**nno. l. c. j. ex eo. hec discreto iudi ci cōmittant. Et ubi esset consuetudo in loco: illa ob seruāda ēt. cū sit optia legū interpres. **V**bi aut nō appareret de p̄suetudine: opinio. d. an. videt rōna bilis. Et optie v̄r cōcordare iura inribz. Et q̄ relī opinioni distinguenti stādum ē. Clerici vō q̄ non eligūt sepultrā: sepeliri debet in ecclēia vbi sunt clerici. vt in sum. p̄se. e. ti. Itē q̄ bz domiciliū in ciuitate v̄l castro si qñz ad vllā ruralē se traſerit recreati onis cā: vel vt ruralia exerceat. t nō electa sepultra decedat. nō dz sepeliri in ecclēia dicte ville. **H**z in ecclēia sua pochiali. vel poti⁹ in ea in q̄ maior⁹ suor. ab antiquo extitit sepultra. dum abq̄ piculo valeat deportari. ex de sepul. c. is q. lib. vi. De hoc vide s. Confessio. ij. in fi.

R Decimo qro. **I**n p̄ possit eligere sepultrā filio. **R**. fm **E**xtra eo. c. l. li. vi. q̄ vbi est consuetudo. t̄ filius est impubes. pater p̄t dicto impuberi eligere sepultrā. t̄ de hoc est tex. in. d. c. l. **S**ecus si p̄suetudo obstaret. q̄ tūc cū suis maioribz vel in ecclēia pochiali tumulādū est. Et **J**o. an. ibi sup̄ver. pochiali. q̄rit nun qđ def electio. q̄ ibi est dislūcta. Et p̄cludit q̄ ordo scripture seruādū est. xij. di. sit rector. Et hoc tutius. **C**onsuetudo tñ habet q̄ parentes vel amici tales sepelunt in alterutra. Et graue videt puerū. viij. annorūz semp in antiquis tumulis sepelire.

R Undecimo quero. An mī eodem modo possit eligere sepultrām filio? **Z**en. dicit q̄ nō. quia tex.

Sepultura.]. Fo. CCXXVIII.

in d.c. licet loquitur de patre. Et ratio est quia istud concernit priuilegium alterius. unde tria ibi eriguntur ad hoc ut valeat electio. **P**rimo. q.sit p. Secundo. q.sit filius sit impubes. Nam adueniente pubertate ipse filius potest sibi eligere sepulturam. d.c. l. **T**ercio. q.sit consuetudo. **S**e. autem dicit hoc verum quoniam consuetudo sic disponeret. **S**ed si consuetudo sibi de matri disponeret; non videtur quod sit in matre non possit hoc operari.

Duodecimo. qd de uxore extra eo. p. tex. illu. q.sit si est nupta libere potest sibi eligere sepulturam. Sed difficultas est si decebat non electa sepultura. **S**ecundo. ibi sentit qd se peliri in sepulcro mariti. Et hodie est textus clarus in d.c. is q. ubi plus decidit quod si mulier habuit plures maritos successione et decebat non electa sepultura. d. sepeliri in sepulcro ultimi mariti. cuius retinet dominium et honorem. Et dicit ibi **I**o. an. notabilem vestrum. q. hoc procedit etiam si postquam fuit vidua reuersa est ad dominum suum. Non enim hec primitus conferuntur loco. sed posse. Ide tenet **S**e. in. d.c. is qui. Addes quod honor acquisitus uxori ex qualitatibus mariti non extinguit morte mariti: ipsa tamen manete in viduitate. Et sic facit quod uxor regis qui acquisivit nomine regine propter mantuum non potest hoc nomen per mortem mariti.

Sed qd si mulier transiret se ad alium locum post mortem viri. An retineat domicilium viri? **S**e. dicit quod si p. d.c. is q. qd loquitur indistincte: Ibi mirum videatur. Et hoc agit uult. l. filii. s. i. ff. ad municipium.

Sed hic cadit difficultas qd. Donec quod uxoris predecessit. An debeat sepeliri in sepulcro maiorum suorum. An in sepulcro maiorum mariti? **N**am si diceres quod in sepulcro mariti posset sequitur absurdum. quod enim maritus possit alibi eligere sepulturam respiret ista mulier sepulta inter alienos cum quibus forte non vellet iacere. cum quisque cupiat post mortem iacere inter suos: sic fecerunt patriarchae. **P**anor. in. d.c. de uxore. dicit quod decisio sibi videatur dubia. et quod egeret declaratoe. **S**ed inquit posse dici ut papa ibi dicit. quod secundum consuetudinem: satis putat posse dici. quod si maritus paravit sibi sepulcrum. quod uxoris sit in eo sepelienda. **A**d hoc. s. so. or. xiiij. q. iiij. Et quod animi destinatio evideat maritus sepultus ibi. Ide ubi maritus non habet proprium sepulcrum. **S**ed dicit quod intendit sepeliri in sepulcro maiorum suorum. Et si maritus esset absens: ita quod voluntas eius non possit declarari: videatur sepelienda in sepulcro maiorum ipsius mulieris.

Circa hoc cadit alia qd. **Q**uid si uxor predecedens elegit sibi sepulturam postea maritus decebat non electa sibi sepultura. **A**n sepeliet eum uxor. **A**n cum suis maioribus? **R**o. dubium potest elici ex. d.c. is q. s. mulier. **E**t rones ibi expesse cessant in marito. **S**ed **P**anor. ubi s. putat propria. **N**am aperte ratione quod si sit inter eos in vita: ius disponit: ut uxor debeat sepeliri cum marito suo. ergo id est contra. **S**ed **P**anor. dicit quod multum facit dubitare. d. s. mulier: ubi dicit quod mulier debet sequi maritum suum. **E**t nihil dicit contra. Item indecens est ut vir sequatur dispositionem mulieris. Et forte hec potest verior.

Terciodecimo. qd de illis qui recipiunt aliquem in casu non processu ad sepulturam. **R**u. tenent ad restos corporis. si petat. **V**e tenent restituere quicquid occulatum

one illius precepit. s. de iure. **E**t hoc rote maleficerum in glo. in. c. cui liberum extra eo. t. in. c. ex parte. **E**t in d.c. cum liberum dicit **P**anor. quod non solum potest corpus de recetti sepultum. sed etiam per tempora: ita ut sola ossa superesse videatur. **N**o. etiam **F**m. **P**anor. in. d.c. ex parte. quod ius funerale est de iure parochiali. **M**aber ergo ecclesia parochialis fundata intentione sua super funere sui parochiani. asserti ergo quod alibi de sepeliri in cunibitorum phandi.

Quartodecimo. qd de quotidiana. Pone quod parochianus alicuius curati elegit sepulturam apud fratres minores. qui voluntare processionaliter cum crucibus et sibi consuetis ad deferendum funus ad eorum ecclesias. Opponit se pochianus presbyter dicendo quod non debet processionaliter intrare pochiam suam. Querit quod iuris est **O**ldra. excludit quod non obstat prohibitor curati. potest fratres processionaliter intrare pochiam suam. Monachus. qui confessio sine processu oia preparatoria et necessaria ad funerem: ut in. c. prudentiam. et c. pterea. de officio delegat. Sed iuria procedunt fratribus libera sepultura. ut in cle. dudu. et. ti. ergo videtur processu oia per quod pertinet ad sepulturam. per hoc etiam facit. **N**am in octavo video tacite actum ut fuerit consuetudo loci: ut i. l. quod si nolit. s. quod assidua. ff. de edicto. edic. quod id est die decimam in privilegio: ut concessa sepultura videatur tacite processum: ut servetur sollicitas solita in executio de sepulture. Ide tenet **P**o. de an. in. d.cle. dudu. Et cum sit libera sepultura. nisi aliud habeat consuetudo. non tenetur primo portare funerem ad ecclesiam curatam. qui non esset libera sepultura. si impediret etiam ad tempora. **N**am de significato huius verbis libere. est quod non requirit pensus alicuius: ut notatur in. c. de multa. de p. b. et in. c. l. epis. e. ti. li. vi. **N**ota etiam singulare dictum **P**anor. in. c. in infra. ex eo. quod privilegii potest super sepultura corporum sepeliendorum in pochias ubi iacet capere. Et si non tenetur recipere de manibus curati. vel ad mandatum ipsius. Modice etiam ultra iuria coia est. **N**are magnum **S**ixti. iiiij. quod icipit Regimen universalis ecclie: ubi habet quod fratres ipsi. s. medicantes nullum suum per hoc petitum lumen pochias in quibus cor: ipsa perdicta fuerit. cum cruce processionaliter ingredi. ac corpora ipsa levare et ad eorum ecclesias sepelienda deferre possint. ubi hoc fieri consuetum foret. vel presbyteri de lenitate reguli. id facere recusaret. nec cogant iniuriant et per textum cuiusvis consuetudinis. ipsi vel defunctorum sanguinei. vel heredes illa ad parochiales ecclesias aut alia loca deferre et cum illis: vel sine inibi celebrare vel celebrari facere. per eisdem defunctis aliquam diuinam officia. an vel post sepulturam eundem. hec ibi.

Quintodecimo qd. Pone quod fratres medicantes et alii excepti sepelunt de facto usurarios manifestos. excommunicatos. et interdictos. numquid episcopus loci possit face re de facto corpora istorum exhibitari: percul presbiter? **P**anor. in. c. sacris. extra eo. credit quod in predictis casibus de quibus in cle. eos. eo. ti. puta in excommunicatis publice manifestis usuratis et. quod non possit. quia perinde est: ac si non essent in dioecesi sua. Posset tamen dari remedium. ut impedit sepulturam antequam corpus ducatur ad locum exemptum. **N**am cum delinquatur in territorio suo. potest obuiare et illos in loco privato facere sepeliri. **E**t hoc maritum. procedit in istis religiosis qui habent praesegium

Sepultura. vii.

Vt etiā rōne delicti cōmissi extra locū exemptū nō possunt p̄nari p̄ ordinariū loci.

Tertodecimo. nū quid leprosus debeat sepeliri cū alijs in cimiterio? Ab. in. d. c. sacris. tenet q̄ nō. Nam cui nō cōcamus in vita. nec etiā in morte. Pe. de an. tenet cōtrariū. Motus; q̄ cā p̄būtōis q̄ fuit in vita; cessat in morte. Nā nō est timendū q̄ inficiat aliorū defunctorū corpora. Sed Panor. ibi tenet primum. q̄ est timor in actu sepulture. Itē s̄t̄or inficiare. Et p̄ hoc adducit bonū tex. in. ar. in. c. cū dicat. de ec. edi. vbi p̄mittit leprosus h̄ie ecclias cū cimiterio. et vt gaudent. p̄prio sacerdote. Si enī possit sepeliri cū alijs nō p̄mitteret eis cimiterium cum iniuria ecclie parochialis.

Decimo septimo. quero quis teneat expēsas sepulture facere? Rū. heres teneat et ab ipso peti p̄t q̄ videt q̄si contractū cū defuncto. ff. de reli. do. l. i. Itē si mulier babeat dote; de ipsa dote fieri debet ex p̄nse funeris. Si non habet dote. tunc pater oēm impēlam p̄stare. d̄z. aut heredes dicte mulieris si ē emācipata. q̄ si neq̄ heredes habeat; neq̄ p̄ solūdo sit. maritus conuenit inq̄stū facere p̄t. ne iniuria eius videat quondā vixit eius inseptū relinqui; vt. l. q̄ si nulla. ff. de reli. et sump. fu.

Decimo octavo. quid de his qui moriente molestant. sepulturā impedunt. aut funeri iniuriant? Rū. Qui ad domū moribundi accedit; vel ipsum vel alios molestat; vel rebo eius signa ponit. cadit ab actōne. et in tantū cōdemnat heredib⁹ defuncti. et publicat tercia ps bonus eius. et infamis. Et idem in eo qui circa funus peccat. L. de sepul. vio. autentica. Itē qui domū. Nec d̄z impediri sepulturā p̄textū debiti; vel cuīscūq̄ obligatōis; vt L. de sepul. vio. l. cū sit. Nec d̄z inferri molestia infra. ix. dies ab obitu. als. p̄tū est iniūti. e. vt ibi in autentica. Dz nec aū. Bene tñ impedire sepultura in multis casib⁹ aīe. de quib⁹. **S**epultura. viii. **D**ecimonono. vtrū liceat spoliare mortuos. Rō. nō. Immo grauissime puni. ff. de sepul. vio. l. iij.

Sepultura. viii. q̄ ad electionem eligere p̄t q̄s sepulturā nouaz dimissa antīq. etiā in loco minus religioso; vt ex eo. cum quis. li. vij.

Dicitur religiosi possint sibi eligere sepulturā. Rō. nō. sed sunt apud suū monasteriū tumulandi. p̄tū eligere. si q̄s moriunt essent adeo remoti q̄t co mode portari nō possent ad monasteriū. extra eo. religiosi. li. vij.

An. aut̄ abbas v̄l p̄latuſ possit sibi eligere sepulturā. Et videat q̄ sic p̄ rōnem. d. c. religiosi. vbi d̄z. cū velle vel nolle nō habeat t̄c. q̄ verba nō adaptātur ad p̄sonā p̄lati. cū ipse habeat subditos in p̄tate. et ipse nō sit in p̄tate alterius. p̄ hoc facit. Nam cōstitutio capit intellectū et restrictionē ad limites cause exp̄sse. l. cū p̄f. S. dulcissimis. ff. dele. ii.

Dicitur aut̄ in seruo? Rū. fm. Ho. q̄ p̄t sibi eliger sepulturā. Nam in istis spūalib⁹ dūca p̄tā cessat. vt in. c. i. de coniu. ser.

Quid si p̄p̄ius sacerdos corpus eius qui alibi elegerat sepeliri; violēter capit? Rū. fm. Hostien.

amittit ins qđ in eius mortuariō habet. rossa restituet. vt extra eo. ti. cū liberū. Idē si aliquis cōueniens totus; v̄l maior ps eius hoc fecerit. Secus crederē si minor ps; vel solus p̄latuſ hoc fecerit.

Quid si aliquis mādat corpus suum nō sepeliri Rū. nō est adimplendū. xxi. di. nunc aut̄ in glo.

Sepultura. viii. Quo ad canonicā portionē. qđ quiis eligit alibi sepul-

ture de omnib⁹ q̄ illi loco obueniūt rōe funeris ecclie sua parochialis d̄z h̄ie canonicanportionē; q̄ varia est fūi cōsuetudines. Alicubi em̄ est medietas. Alicubi q̄rta. Et ideo standū est cōsuetudini. extra eo. certificari. Et si cōsuetudo ibi nō appareat. dicit Ho. spectandā esse cōsuetudinē metropolitane ecclie. et si nec illa apparet. spectandā esse cōsuetudinē vicinarū. Et si varia sit. fūi Hof. quarta debetur. In hac em̄ iura magis cōcordare vident; vt extra eo. in nr̄a. fallit tñ in multis casib⁹. fm. Pe. de an. Primo. q̄ p̄ cōsuetudinē; v̄l p̄scriptionē nihil soluit. Idē panor. in. d. c. certificari. vbi post multa cōciudit circa hec q̄ portio ep̄o debita vel ecclie parochiali. p̄t p̄o pte et totū p̄scrip. li. vij. Et dicit se in facto sic cōsueisse. Scđo fallit qđ p̄ p̄ulegium pape quis eximiēt a p̄statōe q̄rte. Et de hoc habes plura p̄m̄legia. q̄ eximiūt frēs minores. Et credo alij mēdicātes habēt idē p̄m̄legiū: puta. q̄ dicti frēs nō teneat ad q̄rta. De his q̄ relinqunt ad certos determinates v̄lus eiuscē fratrib⁹ in genere. aut in sp̄. etiā de bonis eorū quorū cadavera apud eos cōtingit sepeliri. hec habent in p̄m̄legio pape Sixti. iii. qđ incipit Regimini. Per p̄m̄legiū Alex. iii. qđ incipit Virtute cōspicuos. bī. q̄ de his q̄ fratrib⁹ minōbus absolute conferunt. vel in vitima voluntate legant. nulla portio canonica debetur. Et sic ex istis duob⁹ p̄m̄legiis bī q̄ de his q̄ absolute; vel ad certos determinatos v̄lus relinqunt dictis fratrib⁹ nulla q̄rta debet. Tercio fallit. qđ legatū ad v̄sus p̄m̄legiatos. d̄ quib⁹ hēs in. c. de his. et de testa. vbi d̄i q̄ de his q̄ in omamētis vel p̄ eis; seu fabrica; lumariib⁹. anniuersario. vii. xx. xxx. sine alijs ad p̄petuū cultū diūmū legant ecclias vel p̄iis locis; nulla portio canonica debet. Quarto. qđ ecclie donatōe inter viuōs. extra eo. c. de his. S. si v̄o Idē dicitur qđ a testatore fit legatū ecclie vel h̄mōi qđ ipse testator in vita soluit. Nā eo casu. nec falsidā debet. nec q̄rta ecclie parochiali. q̄ tale legatū amittit nomē legati. et trāsit in donatōe simplicē et in sp̄em donatōis inter viuōs. Et de hoc ē glo. singularis. de q̄ dy. facit magnū festū in. l. legatū. de. le. ii. Et de h̄o vide s. Donatio. ii. l. cā mons. Qui to. qđ q̄s post electōz sepulture in aliq̄ monasterio illud intrat et in eo p̄fitet. Et idē si intrauit enī p̄sito absolute mutādi vitā. q̄ desinit eē parochian⁹ p̄me ecclie. ar. c. būficiū. de regula. lib. vi. q̄ religiosus censet p̄here domiciliū in monasterio facta p̄fessione. tacite vel exp̄esse. Adde tamen predictus quod notat Panor. in. c. relatum. extra codē. post

Mota

Bepultura.ij. Fo. CCXXIX.

glo. ibi: q̄ fm eum cōter approbat. q̄ de bonis ingrediētis religionē in sanitate n̄b̄l̄ debet ecclie parochiali. Sed si intravit in egritudine: de qua decessit debet portio. Secus ergo si in egritudine. de qua nō decessit. Iz Inno. fuerit in singulari opinione. Hixit ei q̄ si ingrediētis religionē v̄t sit ibi p̄fessus t̄m̄c̄ debet portio ecclie parochiali de bonis suis q̄ acquiruntur mōasterio. Sed Panor. dicit q̄ hoc sibi nō placet. q̄ iūra loquunt̄ de relictis occasione sepulture. Itē loquunt̄ de morte naturali: h̄ intrans monasteriū. naturaliter nō morit̄. Immo retinet cognitionē. Itē si iste mutaret domicilium nō teneret dare aliquid ecclie parochiali. ergo nec ingrediēdo monasteriū. cū tunc solū habeat dominium in monasterio: vt notat idē Inno. in. c. ex ore. de p̄nūk. Et idē videt dicēdū de leproso qui intravit domū leprosoriū. q̄ nō debet quarta fm. Gui. Et vide glo. in. d. c. de his. ex eo. q̄ dicit. q̄ nō Iz alii cu in morte. qđ in vita liceret. nec mirū. q̄ p̄t q̄ sanus est oia bona sua p̄sumere. In morte tñ nō p̄t filios suos vel nepotes p̄terire. At hoc intelligit paro. verū. n̄li faceret in fraudē filiorū. q̄ casu reuocaret vēditio. et donatio v̄sc̄ ad portionē eis debitam. Herto. q̄si quis legat ecclie in qua nō eliget sepulture. nec iepelit ibidē. fm glo. in. c. j. de sepul. Idē tenet Inno. et Archi. Idē Yo. an. iii. d. c. certifican. tñ in cle. dudū. f. verū. e. ti. vbi reprobat op̄. No. tenēt̄ ūrū. Et hec op̄. est tenēda: reproba ta opinione. Host. Et cessante iure cōi habeb̄ in dicto p̄nilegio. Xixti. iii. p̄ allegato. Septimo fallit. q̄n̄ de facto sepelit: utputa. q̄ erat ibi interdicta ecclie. vel ciuitas. tñ fuit de facto et p̄ voluntatē fratrū sepultus in eōiū ecclie. et multa oblatā. Nam fm sed. quē sequit̄. He. in. c. j. de sepul. li. vi. nō debet quarta. Nō. q̄ talis tpe interdicti nō p̄t elige resepulture apud mendicantes. q̄uis liceat ip̄sis recipere mortuarii. vt orient̄ p̄ defunctis. si cū p̄nia decesserit. Et plus dicit idē. f. e. q̄ si mendicantes spōteū tali tpe sepelunt. nō debet quarta. Sed tenet̄ tāq̄ violatores interdicti cle. f. de sepul. t. c. si canonic. de offi. o. li. vi. tunc enī solū debet quarta. q̄n̄ sepelunt in casu a iure cōcessio. Secus si sepelunt in casu a iure p̄hibito: vt in. c. ex pte. el. j. t. in. c. cum liberū. t. in. c. in nr̄a. e. ti. Et ibi dicit Inno. q̄n̄ de facto nō iure sepelit. debent̄ corpus et oblatōnes q̄ rōne sepulture sunt facte. h̄ nō q̄rtā de legat̄ facti nō rōne sepulture. vel occasione ipsi. Et ita p̄t q̄ si de facto sepelit et p̄ voluntatē illius cui⁹ est ecclie q̄ nō tenet̄ ad aliquā q̄rtā. h̄ tenet̄ et corpus. et oia q̄ rōne sepulture habuit restituere. h̄ nō quartā de legatis factis nō rōne sepulture. v̄l eius occasione. Hili nō debet de his q̄ amici de bonis ip̄sorū tunc offerunt. Octauo fallit. q̄n̄ ecclie parochialis est interdicta. h̄ nō parochiani. q̄ tunc parochian⁹ alibi sepultus. vel ex electōne; vel in sepulcro maioriū dicto casu ecclie parochialis nō habebit quartā. qđ est notādū: vt ip̄se. He. notat in. d. c. in nr̄a. in vltimo q̄lito. Sed si alibi esset sepult⁹ de facto. et nō de iure. q̄ nec in ecclie electa. nec in ecclie majorū suo. tunc si ecclie sua parochialis dedit cām interdicto. idē q̄ nibil recipiet. Sec⁹ si nō dedit cām

interdicto. h̄. ppter delictū dūi. vel alia de cā. q̄ tñc exq̄ nō fuit in culpa nō debuit suo iure priuari fm. De. de an. hec. He. in. c. j. de sepul. li. vi. Mono. q̄n̄ renocat electionē sepulture. quā fecit legādo. et alibi elegit sepulture. et sepelit. q̄ paria sūt nō eligere. et electā mutare. ff. de adi. le. l. j. t. ij. Sed p̄mo casu nō debet. vt dictū est. q̄ nec ī scđo. Et hoc tenet se de. p̄l. x. vbi format. q̄ de eo q̄ elegit sepulture apud frēs minores. et eis aliquid reliqt̄ intutu sepulture et aliquid reliquit simpl̄. p̄ aia. Accidit q̄ sine culpa fratrū minorib⁹ iste alibi sepultus est. puta. casu: q̄ nō potuit comode ad illā sepulture fratrū deferri. vel alibi elegit. mutādo primā. Querit nunqđ parochialis ecclie debeat habere quartā de relicto simpl̄ fratrib⁹ minorib⁹. qđ relictū frēs minores p̄secuti sunt. sine invita testātis. sine post mortem. Et risidet q̄ frēs minores nō debet soluere quartā exq̄ ille nō est sepultus apud eos. Nō est. q̄ si hoc teneremus seq̄ret q̄ ecclie de relicto et funeralib⁹ factis duab⁹ ecclie p̄teret q̄rtā. Et tñ verū ē q̄ solū petet q̄rtā eius qđ habuit ecclie apud quā sepultus est. nā nō p̄t negari q̄n̄ ecclie parochialis debeat h̄e q̄rtā de mortuariis q̄ habuit ecclie. vbi ille. casu vel certa sc̄ia sepultus est. q̄ nō a minorib⁹ q̄ hic minores nullā iniuriā faciunt ecclie parochiali. Et posito p̄ p̄stati q̄ iste nō fūsser reliecturus minorib⁹. n̄li intutu sepulture. nō tñ sequit̄ q̄ parochialis ecclie debeat h̄e q̄rtā. Nō ob. iūra q̄ dicit q̄ parochialis ecclie debeat h̄e q̄rtā illi⁹ qđ reliqt̄ ecclie. vbi elegit sepulture. q̄ hoc d̄. intelligi de electōne sepulture cū effectu. als seqr̄et q̄ si successione eligeret sepulture apud. xx. ecclias. q̄ de oībo relienis illis factis p̄teret q̄rtā. Ultima igit̄ electio. v̄l sepulture. sine electōne inducit petitionē q̄rte. xiiij. q. ii. v̄l. ultima volūtas. hec f. ed. Sed He. in. d. c. j. vi det tenere q̄ renocata electōne sepulture. renocet et legati. et dabit illi⁹ ecclie. vbi elegit sepeliri. q̄ subrogatū d̄. intelligi cū omnib⁹ qualitatib⁹. onere et honore. Et iō onus etiā emolumentū p̄comitā. vt notat in. l. alīne. f. seia. ff. de adi. le. vide de hoc singulariter. Absolutio. j. in excōicatōne de inducentib⁹ ad vōuendū tē. Et ex p̄dictis p̄t induci decima fallentia q̄n̄ quis licet elegerit sepulturem. tñ non sepelit ex facto beredū. vel ex facto contingenti circa p̄sonā defuncti: puta. q̄ morit̄ numis lōge. vel heredes nolunt ad eccliam deferri corpus quia verba sunt intelligenda cū effectu. Lex. est in. c. relatū. de cle. nō re. ergo cessabit canonica p̄tio. exquo ibi non sepelitur. Ita tenet f. ed. vbi su p̄a. t. d. He. tamen in dicto. c. j. videtur sentire q̄ isto casu ecclia non priuabitur legatis factis gratia sepulture. vt notat in. c. in nostra de sepul. Et ideo forte nec sua q̄rtā. Ideo cogita. Undecim cum legatur pro incertis male ablatis. fm. d. Per. Sed an de huiusmodi incerti detrahatur falcidia vide supra. Legitima. Duodecimo. quando legatum est ecclie parochiali tantū quātū est q̄rtā p̄ legatorū factōn̄ ecclie electe. fm. Hosti. t. d. He. Idē tenet Panor. in. d. c. de bis. extra eo. vbi dicit ibi esse argumentum singulare a contrario sensu. q̄ si parochianus electa alibi sepulta tacite; vel

Sepultura. l*ij.*

Exposito aliquid reliquit ecclesie parochiali tenet talis ecclesia illud reliquit sibi computare in canonica portio onem. Hic dicimus in filio qui computat sibi in legitima quicquid a p*re*te sibi reliquit est. vt. l. scimus. **L**e*n*of. te. als frustra ponderaret ibi. q*uod* nihil fuerat reliquit ecclesie parochiali. Iz alius sit in ep*os*: vt extra de testa. c. officii. At hoc videt tenet nisi co*suerito* obstat. Iz aliqui p*ra*tra. Terciodecimo. q*uod* t*pe* testamenti. et legati non elegit sepeliri. sed postea t*pe* mortis elegit sepulturam. facit. c. relatum. d*icitur* sepul. in glo. Et hoc videt tenet nisi fiat in fraudem. Quartodecimo. q*uod* parochianus non potuit audi*re* diuina; nec p*ri*cipe ecclesiastica sacra in sua parochiali ecclesia. p*ro*pter vacatio*n*e longo t*pe*. et alibi ele*git* sepulturam. fm. Hal. in suo tractatu*d* hoc. **R**o. Nam p*dicta* legant*p* labore. et eo cessante. dz cessare et legatum. l. scio. ff. de annu. le. An ergo quarta de*z* p*ad*ministrat*o*e sacrorum. et celebrat*o*e; vt p*z* in. d. cle. d*icitur*. S. veru*m*. Ibi cu*m* mercedis exhibiti*o*. ergo r*ec*. Host. t*ui* et Inno. in. c. relatum. de sepul. et Pe. de an. tenet. q*uod* immo debet. q*uod* vicu*m* plati non d*icitur* nocere ecclesie. Sed op*i*. Hal. p*ot* sustentari. Et possumus dicere q*uod* vicu*m* plati nocet ecclesie. in acquirendis p*se*rtim q*uod* ad res mobiles. vel modici p*er* e*st*; vt tenet Host. de q*uod* habes s*ancti*. Alienatio. in fine Quintodecimo. fallit in candelis q*uod* dan*ti* ad man*u*. Et cessante iure co*muni*. hoc habet in. d. priuilegio Si. xxi. iii. Aliu*m* casum ponit Nico. de li. **H**en. l. c. vice*m* q*uod* sit repositio funeris i*n* aliq*uo* loco v*isq* ad t*ps*. vt alibi transferat ad remanendu*m*. tunc no*n* est portio canonica p*solneda*. q*uod* eo casu no*n* d*icitur*. nec est sepultura. **Q**uero. n*u*quid hec portio debeat ecclesie parochiali. de relictis iure institutis? Quid*am* voluerunt q*uod* no*n*. sed sol*u* delegatis. p*er* c*on* requisisti. de testa. Jo. an. in. c. s*ed* extra eo. tenet p*trariu*m**. p*er* ter. illum. qui generaliter dicit tercia p*te* sui iudicij. Id*e* tenet **P**ano*r*. ibi. n*u* sit donati*m* inter vihos. q*uod* de b*moi* no*n* debet quarta. Et de hoc dicit **P**ano*r*. esse tex. rom*d* in. d. c. de his. extra. e. s. q*uod* de oblat*is* seu relictis alio*m* ecclesie in vita no*n* debet canonica portio. **Q**ui aliquis cuius maiores solent ab antiquo in aliqua ecclesia sepeliri. ea dimissa eligit alibi sepulturam. utrum canonica portio debeat ecclesie dimis*se*? **R**u*m*. n*o*. h*ab* potius illi ecclesie in qua co*suevit* audire diuina. et recipere sacra. extra. e. cu*m* quis. in. vi. **Q**uid si in una solet audi*re* diuina. et in alia recipere sacra. vide*re* q*uod* canonica portio debet*er* et*obi*ti*m* co*suevit* recipere sacra. extra eo. c. i. In contrariu*m* facit q*uod* notat Inno. in. c. de his. extra eo. v*ob*i querit q*uod* si quis in capella*m* audi*re* diuina. et in plebe p*cepit* ecclesiastica sacra*m*. A*co*cludit q*uod* fieri diuisio inter plebe*m* et capella*m*. Id*e* tenet **P**ano*r*. ibi p*er* c. i. e. tit. li. vi. v*ob*i in p*cepto* hu*m* port*o*is ponderant*duo*. vice*m* q*uod* in illa ecclesia audierat diuina. et p*cepit* ecclesiastica sacra*m*. **Q**uis aut*m* possit co*c*cedere priuilegium libere sepulture*m*? Et primo scias q*uod* de iure co*muni* sol*u* ecclesie habentes pop*l*im habent ius sepeliendi. At ad. q*uod* Jo. an. in. c. certificari. extra eo. co*c*cludit. vt etiam ep*os* possit hoc priuilegium co*c*cedere. p*er* hoc. c. bone. xi. q*uod* l*ij*. et c. ap*lice*. de dona. **P**ano*r*. et*ia* d*icitur* q*uod* hec si i*n* vii. n*o*

detur sibi certissima p*er* ter. in. c. sicut v*nire*. de ex. p*la*. Et sic co*c*lude*m*. q*uod* ep*o* et sup*iores* p*ut* tale priuilegium concedere. Id*e* dic de inferiorib*o* platis habentib*o* in loco ius ep*ale*. hec **P**ano*r*. in. d. c. certificari.

Sed quero. quid si in priuilegio libere sepulture no*n* apponat hec clausula. Salua iusticia re*m*. Job. an. co*c*cludit. id*e* esse ac si fuisse apposita. q*uod* non est versile. q*uod* p*ri*cipe veluerit co*c*cedere priuilegium cum graui p*indicio* ecclesie parochialis. ar. in. l. ii. S. si quis a p*ri*cipe. ff. ne quid in loco pu*ri* v*isq* priuilegium sol*u* videt co*c*cedere; vt habeat isti sepultram. sicut illi quibus compent de iure co*muni*. Et p*er* hoc **P**ano*r*. in. d. c. certificari. adducit tex. notabilem. et quasi exp*ossum* in sili. in. l. si q*uod*. **C**o*n* de inof. te. v*bi* d*icitur* q*uod* si alicui inhabili p*ri*cipe co*c*cedit libera*m* facultatem testandi. no*n* intelligit co*c*cedere. vt sine solennitate*m* al*o*s debit*is* possit condere test*m*. Sed videt eum restituisse ad ius co*muni*. Nam satis est q*uod* priuilegium aliquid co*c*cedat. ex quo tractat*de* p*re* iudicio terci*m*. vel de derogatione iuris. ita in. p*ro*posito. Sed ad maiorem cautel*am*. et ad tollend*am* dubitation*em* solet apponi illa clausula vel sili*m*: puta. Salvo*m* iure parochialis ecclesie. Et sic no*n* ob. si opponeret de. c. si papa. de priuilegi*is*. li. vi. v*bi* d*icitur* q*uod* verba debet aliquid operari. Nam operantur in eo q*uod* tollunt dubitation*em*.

Quid si mor*et* rex. dux. vel alia persona. q*uod* p*er* anni circul*u* in diversis ecclesi*is* audiebat diuina. et p*re* piebat sacra*m*. q*uod* habeb*is* duo vel plura domicilia in quibus p*ter* se collocabat. et elegit sepulturam in alio loco. cui ecclesie dabit canonica portio? **R**u*m*. ecclie domicili*m* dividet eam inter se. extra eo. cu*m* quis. li. vi.

Quid de quibusdam regionib*o* v*bi* de omib*o* mobili*m* q*uod* defunct*is* p*ot* in test*m* relinq*re*. sine legare*m*. ecclesia exigit tercia p*te*. et morienti iniungit sacerdos q*uod* reuel*et* dia mobilia sua. sicut d*icitur* fieri in britania minor*m*? **R**u*m*. fm. v*v*. no*n* credo q*uod* hec co*suevit* p*er* iudicare iuri co*muni*. n*u* legitime fuerit p*scripta*. et in contradictione*m* iudicio ob*iecta*. vel au*cti*tate sedis apl*ice* co*s*firmata*m*. nec archiep*o* un*re* vel ep*o* illius loci co*stitutio*n*em* ad hoc sufficere*m*. n*u* ad*it* voluntas vel co*sensus* subditor*m* quos tangit. Et id*e* credo de p*dicto* p*cepto*. s*ed* q*uod* no*n* teneant*m* morientes in hoc casu obedire eis. n*u* in dictis casib*o*.

Quid si quis elegit sepulturam in propria ecclesia. et ei nihil legavit*m*. aliis v*o* ecclesi*is* multa legavit*m*. **R**u*m*. quid poterit ecclesia p*dicta* petere aliquam portione*m*? **R**u*m*. fm. Ray. Si co*suevit* est q*uod* eligentes sepulturam in propria ecclesia sp*ecie* aliquid relinquat*m*. p*er* ecclesia illud petere ab heredib*o*. no*n* iure act*o*is. nec differ*et* do. p*ro*pter hoc sepulturam*m*. implorando sup*iores* officium*m*. extra de*sy*. ad apl*ice*. Si v*o* no*n* est co*suevit* nihil p*er* petere. sed sol*u* funeralib*o* dz esse contenta*m*. Posset t*u* hoc casu implorari officium*m* iudicis aduersus heredes. si deprehenda*m* dolus testatoris vel heredib*o*. cessante t*u* dolo nihil habere p*ot*.

Quid si aliquis recipiat*m* in fratrem alienus loci religiosi. non tamen oblat*is* suis bonis. sed sibi reten*is*. et ibi eligat sepulturam*m*? **R**u*m* deo fm. Hoff.

Sepultura. iiiij. Fo. CCXXX.

hō liberaē a canonica portōne sicut nec eximis ab epali iuris dītōe etiā si ipsi religiosi sint exempti. ex de p̄m̄l. cū t̄ plātare. t.c. vt p̄ulegia. Idē Ho.

Quid si infirm⁹ in una parochia faciat se defēri ad alia t̄ ibi moriat. Rū. fīm Ray. p̄ma ecclesia nō ppter hoc p̄uaat canonica portione. Idē Ho.

Epultura. iiiij. sc̄ qñ

Sphibeat. Prohibent generalit in cymiterio sepeliri oēs dececedētes in p̄tō mor̄tū cōtinet multos calus sp̄ales. vt iudeū paganū. hereticū. ex de here. c. sicut. etiā si post mortē appareat de heresi. xxvij. q. ii. sane. Itē excōicati phibent interdictū p̄ publico volvatur. de quib⁹ in cle. i. eo. ti. De hoc vide s. Excōicatōe. xxxvij. Et fīm Guīl. idē est de excōicatis minori. si notorie excōicati sīt. Idē de excōicatis etiā iniuste. vt nō glo. extra de resti. spo. līas. Itē phibent q̄ in tornamētis moriunt. Et exponit Ho. etiā si q̄s ibi letale vulnus accepterit. Iz postea supuixerit. q̄ q̄uis peniteat t̄ ei eucharistia nō neget: carebit m̄ ecclesiastica sepultura. ex de torna. c. i. Hoc intellige fīm Guīl. tam de militib⁹ q̄ de armigeris eoz q̄ ibidez in armis se exercēt. Secus de illis q̄ illuc vadūt cā curiositatis vel ad vidēndū vel alia q̄cūq; de cā. Addē etiā p̄dictis qd̄ nō Rī. in tercio. di. xxvij. q̄ illi q̄ videantur esse phibita. vt tornamēta. Et ex hoc innuit q̄ monetes in illis nō sepelient in sacroto. Et hoc videz verz p̄ rōnē. d. c. i. Ibi. vnde mortes homin⁹ t̄ aīaz picula sepe pueniunt. Nam in talib⁹ bastiludib⁹ lepe p̄dicta pueniunt. Secus dicendū videz in currentib⁹ ad branū. vt florētē t̄ multis ciuitatib⁹. Nā raro vel nunq; eneuīt in tali cursu mortes homin⁹. Qd̄ nō. Itē phibent illi q̄ se occidunt. xij. q. ii. quib⁹. xxij. q. v. placuit. Et hoc intelligendū fīm Guīl. si se p̄imerunt ex desperatione vel iracūdia. Secus si ex furore vel a calu. vnde si q̄s ppter fugā p̄cipitaret se in aqua. q̄ sic credebat evadere posse nō imputat eis. si p̄ium eneuīat. ar. xij. di. uerni. t. d. c. ex pte. in glo. Con. Host. Idō tñ fīm quosdā q̄ si ille q̄ occidit se ex desperatione aliquādiu post vulnus viueret; ita q̄ eū peniteret t̄ cōfiteret t̄ cōnderet ligna cōtritionis in morte: tali nō ē denegāda ecclasiastica sepultura. ex q̄ si decedit in p̄tō mortali. Itē phibet blasphem⁹ dei. ex de male. c. statum⁹. Itē monachus. p̄m̄ habēs. et de sta. mo. sup qd̄a. Et generalit null⁹ notorius decedes in ipso notorio mortali p̄tō sepeliēdus ē. d. c. quib⁹. t. c. nō extimemus. t. c. p̄ obēntib⁹. ea cā. t. q. Et etiā sepultura phibet ei de q̄ certū est t̄ manifestū nō fuisse cōfessum vel nō cōicasse semel in aīo. Et p̄dicta intellige: nisi se sup hoc emēdassz in articulo mortis cōfiterendo t̄ cōicando. vel saltez signa cōtritōis ondissēt in fine. q̄ tūc nō negabit sepultura fīm doc. Ad qd̄ p̄banduz sufficit vñus testis. xxvj. q. vij. q̄ recedūt. Sed heredes tenen̄t iure gentiū. vt q̄ in bello iusto capiunt. Quidam fūnt iure ciuli. vt q̄ maior. xx. annis passus ē. Et vñndari ad p̄cū p̄cipiāndū. Et bistrīb⁹ habet qd̄ notat. Panv. iii. c. ex pte. p̄all. q̄ decedeus sine

cōfessione exteriori in extremo vite facta. dz sepeliēti in cymiterio ecclesie. ex q̄ cōfessionē nō contēpsit h̄ morte p̄uetus ē. Nō est em̄ credendū q̄ decesse rit in p̄tō mortali. De q̄libet em̄ p̄sumēdū ē bonū nūli cōteplissēt p̄ annū p̄fessionē t̄c. vt dictū ē. etiā si mors fūset casuālis. De raptore autē Archi. flo. dicit q̄ si potuit restituēt t̄ nō restituit nec securitatem dedit. denegabūt ei sacra t̄ sepultura. Si vñdū cū b̄et vnde redderet distulit vñc ad mortē penitētē. t̄ tūc est impotēs ad restituēdū. Si als ē cōtritus t̄ dispositū ad restituēdū si possit. dabunt ei sacra h̄ p̄uabitur ecclasiastica sepultura ad frōtē aliorū nūli penes vel amici eius vellē restituēre p̄ eo q̄ tūc sepeliet in sacroto. Et intelligit iste rigor de raptoriō manifestis nō occulti fīm Inno. Idē dī de eo q̄ nō est cōfessus infra aīo. si est occultū nō negabit sepultura. q̄ ex q̄ est occultū nō debet publicari p̄cm̄. Aut si dubitet q̄ forte cōfessus est alicui mēdicantū t̄ de ei. consilio abstinuit ab eūcharistia. Idē dici p̄t de q̄cūq; alio peccatore oē culto: eadē rōne: nūli forte esset aliq̄s hereticus vel excōicatus. quia cui nō cōicam⁹ viuo nec mortuo cōicare debem⁹. Quo tñ ad raptorez dicit panor. in. c. sup eo. ex de rap. de mēte glo. q̄ cōiter teneat q̄ aut deceſſit q̄s in p̄tō rapine nec penituit t̄ tunē etiā cymiteriū sibi denegat. q̄ deceſſit in mortali. Aut penituit in morte t̄ satisfacte. Et tūc terra cymiteriū nō denegat. h̄ clericū nō debet in fesse sepulture. Et ita p̄prie loquit̄ ſcūs casus. d. c. sup eo. Et iſta iſterptatio tanḡ benignior tenēda est.

RQuid si tales q̄ dicti sunt fuerūt sepulti. Rū. si corpora eoz discerni p̄n̄t: exhumādi sunt. Als sec⁹ ex eo. sacris. Et ecclēsia ſiue cymiteriū recōciliādā est. extra de cōſe. ec. cōſulūſtī.

RQuid fieri si dubitet de cadavere. vtrū fuerit cū iſcā xp̄iaui pagani vel excōicati. Rū. videtur in meliorē p̄t̄ interpretandū. d. c. sacris.

RVtrū ſuſpēli t̄ b̄mōi ſint ſepeliendi. Rū. fīm panor. in. c. ex pte. cl. ii. extra eo. q̄ ſicīcūq; pena moriant̄: dūmō penituerint. Et p̄n̄t ſepeliri in cymiterio cū ſolemnitate miffē t̄ alioz officiorū. Nec ſacra ecclēſie talib⁹ ſunt deneganda. vt in. c. fi. xij. q. ii. Tales tñ nō ſunt deponēdi de furcis ſine licētia p̄ncipis. q̄ tñ dz ſe in hoc facilē reddē vt in. l. j. et. ii. ff. de cacia. pu.

RVtrū mulier p̄gnans defuncta debeat ſepeliri. Rū. fīm Ho. Si certū ē q̄ part⁹ mortuus ſit: tūc mulier cū partu ſepeliet. Si vñdū certum est q̄ viuit vel dubitatē de hoc. tūc mulier dz p̄us ſcindī. t̄ ſi partus viuus ſit dz baptizari. si vñdū mortuus debet extra cymiteriū ſepeliri.

Eruis. i. Cōmunitē.

Serui multis modis efficiunt̄. Nā ſtātim quida cū nascunt̄ ſunt ſerui ut q̄ de matre ancilla nascunt̄. h̄ de hoc inſra. Quidā ſint iure gentiū. vt q̄ in bello iusto capiunt̄. Quidam ſunt iure ciuli. vt q̄ maior. xx. annis paſſus ē. Et vñndari ad p̄cū p̄cipiāndū. Et bistrīb⁹ habet

qq

Berius.ij.

insti. de iure pso. s. serui autem. Itē sunt aliq̄ serui. q̄ inscivile eos in penā subiicit seruituti. vt liber-
tus ppter ingratitudinē. Itē iure canonico raptor
mulierē efficiet seruus rapte. Itē deferentes auxiliū
saracenis efficiunt serui capientū p̄terua. Boni-
facij. viii. Sunt t̄ alij serui magis largo mō dicitur;
vt a scriptis sine originarij qd̄ idē est. s. qdā hoīes
q̄ ita a scriptis t̄ terris colendis q̄ nō p̄t a cultura
recedere sine dñor voluntate; nec p̄t vendi sine
gleba nec gleba sine illis. Et dicunt a scriptis. q̄
a scriptis siue deputati sunt ad culturā t̄ originarij;
q̄ a sua origine tales sunt. Hi etiā serui qn̄q̄ colo-
ni dicunt. Isti t̄ apie serui nō sunt nec repelli de-
bent a legitimi actib⁹ nisi q̄ ad ordines nō debet
admitti. vt di. liij. q̄s aut leges.

Cui⁹ pentis cōditionē filii⁹ debeat seq̄. Rū. fin
glo. in. c. i. de con. ser. q̄ p̄tus seq̄ ventrē. I. Sul.
naso. teneat h̄iū dices q̄ filii natī ex legitimo ma-
trimonio sequuntur patrē. vt in. l. cū legitime. ff. de
sta. ho. q̄si velit q̄ p̄tus sequat̄ cōditionē ventris.
vbi nullum p̄cessit m̄rimoniū. Sed doc. in. d. c. i.
cōiter sequit̄ glo. hec pano. ibi. Idē Tho. in. iiiij.
vbi dicit q̄ ples in libertate t̄ seruitute sequit̄ ma-
trem. q̄ ples h̄a patre complemētū formale. h̄a
matre libstātā corporis. Seruit̄ aut̄ est conditio
corporalis: cū seruus sit q̄si instrumentū dñi in ope-
rando. H̄iū alijs q̄ p̄tinet ad dignitatē q̄ ē forma
rei sequit̄ patrē. Hic ut in honorib⁹ munerib⁹. mu-
nicipijs t̄ nobilitate t̄ hmōi. In q̄baldā tū terris
q̄ iure ciuili nō regunt̄. p̄tus sequit̄ deteriore cōdi-
tionē vt si p̄ sit seruus q̄uis mater sit libera erit
filii serui. Non tū si post pactū m̄rimoniū p̄ se in
seruū dedit; nolente vxor⁹ t̄ sili si sit ecōtrario. Si
autē vterq; sit seruus cōditōis t̄ p̄tneat ad diners
dños. tunc diuidant filios. si plures sunt vel si
vn⁹ tū; vn⁹ alteri recompēbit de p̄cio. t̄ accipiet
natū in sui seruicij. tū nō est creditib⁹ q̄ talis con-
suetudo possit eē ita rōnabilis sicut illud qd̄ mul-
toz sapientiū diuturno studio determinat̄ ē. Et
nota. q̄ fin leges siue m̄r fuerit libera solū qn̄ con-
cepit vel solū qn̄ peperit vel etiā medio tpe. suffi-
cit ad libertatē plis. vt. ff. de sta. ho. l. t̄ seruo.

Qualit̄ liber hō q̄ patiēt se venuðari fit seruus.
Rū. lex recrunt̄. Primuz q̄ sit maior. xi. annis. vt
L. deli. cā. l. si ministerij. Scdm q̄ ini. ciat̄ p̄cium
p̄cipare. vt. L. deli. cā. l. nō ideo. Terciū q̄ in ve-
ritate p̄cipet. vt. ff. q̄ ad li. p̄ela. nō li. l. j. Quartū
q̄ emptor⁹ credat ip̄m seruū esse. vt. ff. de li. cā. l. lib-
tis. Quintū vt ille q̄ vendit sciat cōditionē suam.
Sextuz q̄ venditor⁹ sciat ip̄m esse libez. ff. q̄ ad li.
p̄ela. nō li. l. iiiij. Si aliqd̄ istoz deficiat; iure cōi re-
uocat̄ in ingenuitatē. Sed si nihil deficiat etiā po-
stea si manumittat̄ nō sit ingenuus. h̄iū libertus. vt
ff. de sta. ho. l. hō liber. nisi reddat dñō p̄cium. f. si
inge. ma. l. iij. Qd̄ tū p̄cium dñs inuitus nō cogit su-
scipere fin quodēa.

Qualit̄ serui efficianē liberi. Rū. fin Ho. vni-
tis modis. uno mō p̄ manumissionē. Itē si seruū
languidum dñs exposuit vel ei alimēta negavit.
Itē qn̄ alijs vendit ancillā ne p̄stituat̄ t̄ emptor⁹
facit p̄ sit libera. Itē si seruū p̄illeat̄ incedit ante

cadaner dñi dñi deferēt ad sepulturā. Itē si postq̄
lata est finia h̄iū q̄ dicebat seruus: dñs postea p̄
ip̄o p̄cium recipiat. Itē si dñs ancillā in m̄rimonio
collocauit: scribēs p̄ ea dorē. Itē si seruū appella-
uit filii actis interuenientib⁹ q̄si in figura indicij.
Itē si dedit seruo instrumentū p̄ qd̄ seruitus eius
p̄babat̄. t̄ alijs casib⁹ q̄ habent̄. Lex qui. can. ser.
p̄ p̄cio li. ac. p̄ totū. Itē si inde xp̄ianū māncipū
emerit. extra de indeis. c. fi.

Berius. iiij. Quo ad or-
dinationē. Null⁹ seruus sine p̄uati sine
ecclesie ordinari dñi n̄i p̄ius manumit-
tatur. di. liij. c. i. iiij. et. iiiij. Et rō est seruūs volitas;
atq̄ clericalis dignitas. di. liij. admittunt̄. Et hoc
ver̄ est in omni genere seruor̄: etiā de q̄b⁹ habebes
supra. c. p̄ximo.

Infra qd̄ tōs possit dñs seruū ordinat̄ renoca-
re. Rū. fin Ray. reuocari poterit infra ānū a tpe
scientie dñi. Idē Hof. t̄ Ho.

Pone q̄ seruus q̄ ordinat̄ fuit; restitut̄ ē dñō
suo. nunq̄d̄ licebit dñō in iūce man⁹ in eū. Rū. fin
Inno. no. Alijs incideret in canonem. xvij. q. iiiij. si
quis. Sed nec tali seruō licebit h̄bere m̄rimoniū.
alijs autē p̄m legijs clericalib⁹ nō gaudebit. extra
de cle. cōm. c. Jol. Idē. in omni genere seruor̄
liij. di. frequens.

Berius. iiij. Quo ad ma-
trimoniū. Otrū seruus sine p̄sensi dñi
possit m̄rimoniū h̄bere. Rū. q̄ sic. vt
ex eo. c. i. vbi habet̄ q̄ seruus etiā h̄dicēt dñō h̄be-
re p̄t matrimonij. h̄. ppter hoc nō liberaet̄ a seru-
cijs domino debitis.

Pone q̄ dñs aliqd̄ p̄cipit seruo cōiugato. t̄ eo
tpe vxor⁹ petit debitu vel ecōuerso. Hof. dicit. q̄
aut̄ ḥrit cū volūtate dñi t̄ tenet̄ p̄us obedire vxo-
ri q̄ ad necessaria impendenda. q̄ exq̄ dñs p̄misit
m̄rimoniū h̄bi videt̄ assensum p̄buisse accessorij
ad ip̄m matrimonij. vt in. c. p̄terea. de of. del. Si
h̄o dñs nō p̄sensit. debet p̄us obedire dñō; n̄i ti-
meat̄ de incōtinentia.

Quid si cōinges. s. serui habeat̄ diuersos dños
diuersar⁹ regionū: ita q̄ nō p̄t p̄uenire ad officiū
coningale. Rū. fin Hof. vt eūret̄ fornicatois mā-
cogēt p̄ ecclesiā alter dñor⁹ vendere alteri volenti
emere vel si nenter vult emere: cogant̄ vendē cui-
libet eēneo in p̄uincia cōserui vel venalē exponē.
t̄ si nullus apparet̄ emptor⁹ emat̄ ecclesia.

Quid si dñs seruuz cōiugatu vult vendē in re-
motā regionē. Rū. fin v̄v. phibēda est talis ven-
ditio. h̄ cogi dñs alijs vendē ei bonas cōditōes
afferēti. Interest eū reipublice ne q̄s re sua male
vta. vt insti. de his q̄ s̄t sui vel ali. iu. S. pe. Sed et
Ho. addit̄ q̄ si m̄rimoniū fuit factū sine licētia dñi
t̄ nō habeat̄ in alio loco iustū emptorē: posset eū
vendē in remotis. Alter nō dñs hoc facere.

Symonia. i. Communi-
ter. Symonia cōiter diffini t̄ studio
la voluntas emēdi vel vēdendi aliquid

spūale vel spūali annexū; ope subsequento. Ita dif-
finit panor. in. c. nemo. ex eo. Dicit studiosa. i. deli-
berata. Nā sola deliberatōe rōnis cōmittit pēm.
h̄nō punit in iudicio ecclēsie q̄ nō iudicat d̄ occul-
tis nisi pcedat adeq̄. Ido bene additū est ope sub-
sequento. Noīe aut̄ vēditois cōphendit oīs h̄cūs
nō gratuit. vt trāfactoīs. renuciatoīs et h̄mōi. Ex-
cepta pmutatoē q̄ est licita seruatis debitīs circū-
stantis vt dictū ē s̄. Permutatio. Spūale aut̄ dī
fm R̄. in. iiii. tripl. f. essentialit. vt ḡre et v̄tutes.
S̄co causalit. vt sacra q̄ causant grātia. Tercio
actualit sine effectivē vt pdicarē seu corrigē. visita-
re orare et h̄mōi. q̄ sunt actus spūales. Spūali an-
nexū dī dupl. fm Tho. in. iiii. Uno mō sicut a
spūalib⁹ dependē. vt hie ecclēstica būficia. Qd̄
dī spūali ānexū. q̄ nō cōpetit nīsi habēti officium
dericale. Alio mō dī spūali ānexū qd̄ ad spūalia
ordinat̄ sicut ius p̄onat̄ qd̄ ordinat̄ ad p̄ntandū
dericos ad beneficia. H̄līr vasa sacra q̄ ordinant̄
ad sacroꝝ v̄sum. Sub p̄cio aut̄ cōphendit omne
tpale qd̄ pecunia extimari p̄t. Ponit enī Bre. tri-
plex gen⁹ muneris q̄ cōmittit symonia. s. a manu
i. pecunia. a lingua. vt pieces. et ab obsequio. j. q. i.
Sunt nōnulli. Et de singulis infra Videbit.

Nā symonia sit pēm mortale. Dicendū q̄ sic.
q̄ est p̄ iusticiā et p̄ diuinā legē et p̄ legē nālē. Nec
in hoc excusat ignorātia. q̄ iuris diuini q̄ neminē
excusat. et q̄ papa est subdit̄ pdicis legib⁹. vt ali⁹
boies. Nec in illis se nec alii p̄t dispelare. Ideo
Tho. dicit. q̄ ista opinio q̄ dicit q̄ in papā nō ca-
dit symonia est erronea. Nā si papa p̄ ali⁹ spūali
mūn⁹ accipet symoniā cōmittēt. sicut et ali⁹ h̄d. q̄
et in ip̄o petro. cui papa succedit symoniē vicuum
damnationē inchoauit in nouo testō. Quis enī
res ecclēsie sūt ali⁹ mō pape nō tū si eius oīb⁹ mo-
dis habēdi. vñ si recipet p̄ ali⁹ re spūali pecunias
de redditib⁹ alicui⁹ ecclēsie nō carēt vicio symoniē.
Et idē si recipet pecunia ab ali⁹ laico nō de bonis
ecclēsie p̄ re spūali. Idē Tho. sed a scđe. q. c. q̄ aut̄
dī symoniā nō cadē in papā. dicit. d. an. post Tho.
in bis q̄ symoniaca st̄. q̄ phibita ex iure positivo
bieloci. Nā p̄sto nō ligat p̄mulgātes. puta. ven-
dendo vicariā. casteldionatū. aduocatiā. econo-
matū et h̄mōi. j. q. iiii. salvator. Et de hoc videbit in-
telligendū qd̄ dicit Tho. de lig. ex eo. c. i. q̄ nec papa
nec ali⁹ existētes in curia p̄mittit symoniā si papa
scit et ex certa scia tolerat. Nam certa scia p̄ncipis
purgat hoc vicū. Et pe. de pal. in. iiii. dicit. q̄ et in
qbuseunc symonijs et si pēm non euitet pena in
iuris positivi cui nō subest sp̄ euasit. vñ nec suspe-
sione nec h̄mōi penas iuris positivi timet. Sicut
nec est etiā excōicat si p̄ciat clericū. Dicit etiam
pe. q̄ ille q̄ emeret symoniē būficiū vel ordīnē a
papa penas iuris nō incurrit. q̄ sicut p̄t dispelare
in penis iam incursis. ita etiā q̄ nō incurrit. sicut
posset aliciū p̄mlegiū pcedē q̄ p̄ciatēdo clericū.
nō esset excōicat. vñ autē dat aliqd̄ būficiū p̄ pe-
cunia videb̄ dispelare q̄ liceat retinē sicut q̄n licien-
ter dat irregulari. dispelat cu eo. vñ q̄ habuit bene-
ficiū p̄ symoniā in curia si h̄z p̄sciām q̄ emanau-
nit delicta pape p̄ferētis. penitēdo d̄ p̄cio nō tenet

resignare. h̄p̄t retinē hec De. Panor. vo in. d. c. j.
distinguit. q̄ si beneficiū h̄z administrationē ordī-
nis vel executionē clauī. etiā papa inuoluit viciō
et p̄ctō symoniē. Secus si nō h̄z administrationē or-
dinis nec executionē clauī. vt st̄ ista hospitalia
vel alie administrationē tpales. Primū. pbat. Nam
h̄z titulus būficij sit de iure positivo. tñ executio. or-
dinis seu p̄tās clauī ē de iure diuino. Nā et ordī
erat in veteri testō. et vendēs executionē ordīnisi.
videb̄ vendē ordīnē ip̄m et gratiā dei. Et ista sunt
symoniaca in se. Et idō p̄hibita. j. q. i. q̄ studet. Et
idō in collatōe ep̄atus nulli dubiū ē: q̄ papa p̄mit
teret symoniā. q̄ ep̄atus ē ordīo. Et cu ista sunt con-
nexa nō excusat̄ dicēdo se recipere pecunia p̄ tpali-
bus. q̄ vendito vno ex conexis vendit̄ et reliquiū.
vt. j. q. iiii. si q̄s obiecēt. Sed in alijs būficijs non
habentib⁹ executionē ordīnisi vel clauī papa nō
cōmittet symoniā. q̄ phibitio ē tñ in illis iure p̄d
situio q̄ papa nō ligat. Et in oīb⁹ casib⁹ pdicet̄ pu-
to q̄ ille q̄ dedit ex pacto pecunia nō sit tut̄ q̄ ad
deū nec p̄t sine p̄ctō administrare in talī beneficio.
etiā in casu vbi papa nō cōmittet symoniā. q̄ exta-
bat p̄sto. phibitua. Ido subdit̄ incidit in penam
sicut in silī disputat Tho. an. q̄onez. Statuto cauec
ep̄i q̄ ludēs ad azarrū sit excōicat̄. In ludēs cuž
ep̄o q̄ fecit excōicationē sit excōicat̄. Et p̄cludit q̄
sic. h̄z ipse ep̄s nō sit excōicat̄. q̄ nō potuit ip̄e ligā-
ri sua p̄kōe. Ita ad p̄positū vbi papa nō cōmittet
symoniā. ex q̄ recipiēdo pecunia ex pacto nō suspe-
dit p̄kōne. phibitua. dās pecunia cōmittit symo-
niā. Et sic nō p̄t agē p̄niām retēto būficio. H̄c
Panor. Et p̄ cōcordatiā posset dici q̄ in his q̄ sy-
moniaca sūt. q̄ phibita ex iure positivo nec papa
nec dās incurrit penas iuris positivi. Nā fm In-
no. in. c. cū ad monasteriū. de sta. re. h̄z cōditor ca-
nonū p̄ sua dispelare p̄kōne etiā sine cā. Idē Tho.
an. in regula generi. in mercu. et in regula cui sicut.
dices ep̄m posse tollere et dispelare p̄lūd p̄kōnem
Et hoc dicit seruare vniuersum. Et si hoc p̄t ep̄s
Indubie poterit papa. In his vo q̄ s̄t phibita q̄
symoniaca. et de iure diuino. Dic q̄ tā papa eo ca-
su q̄ alij dātes vel p̄cipes incurrit viciū et pēm
symoniē. tñ penas iuris positivi adhuc nō incurrit.
Et hec distinctio vñ rōnabilis et cōsona iurib⁹.

Nōt̄ symonia sit heres. Rū. fm Tho. in. iiii.
q̄ symoniaci nō s̄t p̄rie heretici cu nō habeant ali-
quā falsam opinionē. h̄dūcūt̄ heretici p̄t silitū-
dine act̄ q̄ ita opāt̄ ac si extimarēt donū spūssit
pecunia possideri q̄ extimatio esset heretica.

Nquare symoniaci p̄t̄ dicunt̄ a symone q̄ vō-
luit emere donūz dei quā giezite a giezī q̄ vēdīdīt
donū dei. Rū. q̄ magis fuit cōpleta rō h̄mōi p̄t̄
in symone q̄ in giezī q̄ solū vēdīdīt donū dei. Et
symon voluit emere et vendē. j. q. iiii. salvator.

Nōt̄ at sit symonia si aliqd̄ def̄ p̄ spūalib⁹ c̄tis
vel recipiat̄. Rū. si sponte offerat̄ nō est symonia.
j. q. i. quicqđ. vbi sciendū q̄ p̄positio p̄. cū dī ali-
quid dari p̄ spūali. si ip̄portat app̄icationē vel cō-
mutationē vel cām p̄ncipalib⁹ mouentē ita q̄ illud
tpale sit vt p̄ciū spūalis vel apt̄ hoc p̄ciū dat̄ ip̄m
spūale. tūc est symonia. Szli. p. uō importat cātis

Symonia. I.

finalē. si admimiculatinā vt si def̄ in collatōe tpale p collatōe spūalii ob reuerentiā sacrōe vel ad suſtentationē ministrop̄ vel ad obſeruādū pias conſuetudines t̄ hmōi. nō vt p̄ciū ipsoz. nō est ibi symonia. Itatī q̄ c̄ſſet ois pactio t̄ ois conuentio i.q. xp̄io. Sed et ſine pacto etiā cū ſubtrabunt talia. i. spūalia t̄ maxime a nō dantib⁹ pecuniā vel nō valentib⁹ vel etiā a valentib⁹ dare; h̄ nō volen- tibus extorquent; p̄cipue ante collationē spūaliuz multū p̄ſumēt de symonia. Secus ſi libere trade- rent spūalia. et poſt collationē noſt̄es dare: cogerent ad dandū. nō quidē vt p̄ciū h̄ vt ſtipendiuſ t̄ ſubſidiū rōne cōſuetudis ibi exiſtentis. fm Tho. in q̄libet. Si aut̄ dans ſacrīm vel aliud spūiale intē dat recipie pecuniā t̄ hmōi. al's nō datur. dās aut̄ p̄dicto mō. dat aliqd̄ tpale vt pecuniāz vel hmōi: non vt p̄ciū h̄ vt elemoſyā nulla inſueniente pa- ctiōe vel exactōe erit symonia. nō quidē in recipi- ente ſacrīm. h̄ in dante: q̄ t̄ symonia q̄ metālis eſt ſola pñia purgat. q̄ nullā censura ecclasiasticā in- diuict nec irregulāritatē. ex eo. c. fi. Et ita eōuerſo: q̄i dans spūiale intēderet libere dare t̄ recipies in- tenderet q̄li p̄cio emere ex eo q̄ dat tpale. vñ nota q̄ symonia cōmittit; aliqui ex pte vtriusq; ſi dans ordinē vel beneficiū vel aliud spūiale facit pactum cū recipiēte. vel vterq; eoz h̄ intētionē ad tpalia p spūalib⁹ cōmutanda. Aliqui ex pte neutrīs. vt cū cōſanguine dat aliqd̄ nō epo h̄ pſiliario epi. vt cōferat beneficiū vel hmōi: ignorāt̄ eo q̄ recepit̄ epo. Aliqui ex pte dātis spūiale tñr̄ ea intētionē. vt habeat tpalia. qđ nō intēdit recipies. Aliqui ex pte recipientis tñr̄. vt cū ipſe dat. aliqud̄ tpale p̄ncipalit̄ p aliq̄ spūali vel ordinatori vel alteri iplo tñr̄ ordinatore ignorāt̄. vel hoc nō intēderet. Adde p̄di- etis singulare dictū Archi. in ſum. i. q. i. q̄ p spūa- lib⁹ aliqd̄ dare vel accipe nō tñr̄ aio vendēdi vel emēdi h̄ aio remunerandi nō eſt in ſe symoniacū. Et dicit Panor. in. c. et ſi r̄pus. de iureu. q̄ hec eſt notabilis limitatio ad materiā symonie.

Munus aut̄ a lingua. q̄i t̄ quo inductio symo- nia nota diſtinctio q̄ ſit a doc. Aut̄ em̄ q̄s porri- git p̄ces p ſeaut p altero. ſ. vt obtineat beneficiū vel ſacrīm vel aliud spūiale. Et ſi porrigit p̄ces. p ſe p obtinēdo bñficio leu ecclie habēt curā aiañu tales p̄ces induiſt symoniaz fm Hg. Illo. Ray. Tho. t̄ Dir. li. iij. enī q̄ntūcūq; al's eſſet dignus q̄ eo ipſo q̄ ſe ingerit ambitiosus videſt. t̄ per pñis indign⁹. Et rō eſt fm Tho. in q̄libet. q̄ nemo p̄t exercere curā aiañu digne ex grām ſeu cū p̄cio mor- tali. q̄ faciēdo ea q̄ ptinent ad curā; peccabit mor- taliter. Itē nullus d̄ ſibi ſumē honoř. h̄ q̄ vocat a deo tanq̄ Aaron. ad Heb. v. Et ſic videſt facē p̄ius diuiniū. viii. q. j. in ſcripturis. Multomagis ē symonia ſi al's eſſet indign⁹. puta q̄ illiatus vel no- tonius fornicator. t̄ hmōi. Si aut̄ porrexit p̄ces p beneficio ſimpli. t̄ indigeat: nec indign⁹ eſt eo p̄t aliqd̄ impedimentū: nō eſt symoniacus. nec peccat fm Ray. Tñr̄ Ol. t̄ Hui. dicit q̄ hec opinio eſt dura. Et credāt q̄ exq̄ aliq̄ eſt p̄nior ad ſacros ordines. cū hmōi ordinat̄ tituluſ ecclasiasticū req̄rat; p̄t p̄ce beneficiū ecclasiasticū. licet abundet in

tpalib⁹ t̄ nō ſolū ſimpler. h̄ et beneficiū eñz cura. ſi eſt dignus. Et p̄plo Isaie q̄ dixit. Ecce ego: mitte me. Et p̄ bac opinione ſacit tolerātia t̄ ſcia pape. Alls ſere totus māndus eſſet in ſtatiū dānatōis. Et p̄ bac pte videſt panor. in. c. tua nos. ex eo. vbi di- cit. q̄ bñiles p̄ces a digno facte. p beneficio ſpūali cōlequendo nō induiſt symonia nec aliqd̄ aline p̄ctim etiā ambitōnis. Qđ p̄cedit etiā ſi p̄ceſſit do- natio rei tpalis. liberaliter tñr̄ facta. Et optimē hoc colligiſt ex teſt. illo. Qđ tene ſp̄ mēti p illis q̄ q̄tudie cardinalib⁹ t̄ alijs plaz̄ aliq̄ munulcula larguant̄ rogañt̄. p aliq̄ beneficio cōſequēdo. Si em̄ nor- duſcunt̄ p̄ncipali intētio vt ſpūalia adipiſcan̄. q̄q̄ ſeculario habeat talē ſp̄em. ex oēm norā uide- cant̄. Ma vix iſta p̄t fieri ſine ſpe ſecundaria. hec Panor. Et nota q̄ panor. nō diſtinguit an hmōi p̄ces ſint pro beneficio ſimpli an curato ſindi- ſtincte loquit̄. Et notat etiā ibi panor. aliud ſingula- lare quod ſacit ad declaratioñē p̄dictor̄ de mente Inno. q̄ in phibitiſ q̄ symoniaca. ſola intētio in- diuict symonia. Et dicūt̄ phibita illa: q̄ symonia- ca. q̄ ſunt ſpūalia de iure diuino vt vendē ſacra et ſilia. Et in ſymoniaciſ q̄ phibita: ſola intētio nō induiſt symonia. vt ſi q̄s renuiciat beneficio ſno: cū intētio habēdi aliqd̄ tpale. de q̄ dic ut notat glo. in. c. ex pte. de oē. del. Jo. tñr̄. an. tñr̄. q̄ nūq̄ ſola intētio induiſt niſi ſymonia metālē. Qđ placet pa- nor. Et dñia maxima eſt in ſymonia metālē t̄ cō- uentionalē. Ma in cōuentionali tenet̄ q̄s reſtruere talia ſpūalia vel tpalia illicite recepta nec p̄t aliq̄ penitere. vt in. c. in q̄ſitōis. in p̄ncipio. de accu. Et in metāli aboleſt p̄cim p ſola pñiam. vt pbaſ in. c. fi. ex eo. vbi teſt. loquit̄ indiſtincte de oib⁹ ſpūalib⁹ Procedat q̄ ille teſt. ſiue ſint ſpūalia de iure diuino ſiue ex pſone ecclie. exq̄ alit̄ nō diſtinguit. t̄ opti- me illd. c. ſic inductū pbaſ op̄i. Jo. an. hec panor. Pro ſacris vo t̄ alijs ſpūalib⁹ nō rep̄t̄. phibita p̄- ces porrigere p ſe. ſi eſt dign⁹. Excepto tñ religio- ſo q̄ velle nō h̄. xii. q. i. nō dicatis. Si vo p̄ces por- rigunt̄. p alio. aut ſunt p̄ces ſpūales aut carnales. Si carnales. tñc aut p digno aut p indigno. Si p indigno. ſymonia cōmittit fm oēs doc. i. q. j. de ordinationib⁹. Si vo p̄ces ſunt p digno. puta. q̄ illi q̄ p̄can̄. attendunt̄ pentelā p̄ncipalit̄. ſi tñr̄ ſu- perior nō h̄ respectū ad p̄ces h̄ ad meriti. pmoñēdi ad ordines vel beneficiū. nō cōmittit ſymonia. ex- di eta. t̄ q̄li. tu. imo ſi pſanguine eſt dign⁹ plus tenet̄ platus ei q̄ extraneis pñuidē. ar. ext de co- cle. c. j. Tho. autē in. iij. dicit q̄ q̄li quis dat aliqd̄ ſpūiale. p laude acq̄renda vel fauore. quē expectat ab eo cñr̄ p̄cib⁹ ſatiſſacit ſymonia cōmittit. Et ſit̄ ſi hoc facit ad euitandū aliqd̄ piculū vel malū q̄d p̄t iſſere p̄ces porrigē ſi nō eraudiſt. puta. aliq̄ ſ potēs. Qđ ḡ p̄ces ſiunt p indigno. ſatis appetit q̄ nihil aliud mouet q̄ fauor. aut piculū euitandū. Et d̄ fauor auxiliū laus t̄ affeſſus. Et iō manife- ſte cōmittit ſymonia. ſi. p̄t hoc bñficiū ecclasiasticū detur. Si aut̄ p digno ſiāt p̄ces ſitum ad iudicium hoīm. p̄babile vt q̄ dans magis moueat inti- mitat̄ pſone q̄ fauore p̄cum nō reputat̄ ſymonia. Si tñr̄ p̄ncipaliter inqueat̄ ſ. noſe p̄cum vñd

timore rogantis q̄tū ad dñmū iudicū symonia
comittit rogatus & rogans; si hoc intēdat siue ali-
quis roget p̄ se siue p̄ alio.

¶ Quid si q̄s dedit pecunia alteri vel si p̄ces por-
rexit alij ex pacto q̄ ppter datam pecunia p̄ces
porrectas; det opera q̄ habeat beneficium. **Dic** q̄
idē est ac si dedisset collatoris beneficij. j. q. v. p̄ntū.
Nec distinguē q̄ sicut p̄ces p̄ digno aut carnalr
aut sp̄nali cū ex hoc ipso sit indignus. & sint p̄ces
carnales. q̄ ex hoc pacto vult h̄e beneficium. **Sivo**
adulationē facit vt habeat beneficium p̄t dici mu-
nus ab obsequio. & reputādus ē symoniae. j. q. j.
ordinatoes. **M**onstrū teneat illud beneficium religre.
ar. d. c. s. hec **Ber.** **Inno.** et **Ho.**

De munere aut ab obsequio. **Glo.** in. c. sunt nō
nulli. j. q. j. dicit. q̄ si seruens est dignus & seruicū
dignū ē & honestū; licite sperat bñficiū etiā sp̄uale
Secus si nō esset idoneus ad illud beneficium vel
seruicū nō esset honestū. **Glo.** aut in. c. cuz essent.
et co. dicit. q̄ licite p̄t q̄s seruire alicui p̄talo & spe-
rare ab eo bñficiū sp̄uale. **Nec** ex hoc comittit sy-
monia l̄ seq̄tur collatio. **Dicit** tñ glo. q̄ nō dñ p̄n-
cipalit seruire hac intētione q̄si velit. vt refert **Pan-**
on. ab eo possit ab eo bonū in genere sperare & se-
cundario beneficium sp̄uale. **Glo.** an. p̄ cōcordan-
tia dicit. q̄ aut seruies & recipies seruicuz habent
respectū ad certum beneficium. & pcedit glo. in. d. c.
cu essent. vt nō liceat bac intētione p̄ncipalit duci
Aut tendit ad bñficiū incertū. & pcedit glo. in. d.
c. sūt nōnulli. **Glo.** panor. dicit nō vidē bona rōnē
dineritatis inter certū beneficium & incertū. nec pu-
tat q̄ sit licitū p̄ncipalit seruire p̄ sp̄uale beneficio
cosequēdo nec p̄lat licite cōfert; si p̄ncipalit ducit
ad cōferendū p̄ seruicio tpale recepro. q̄ id qđ in
se debitū est & honestū nō dñ exerceri. **H**oc huma-
ne grē. h̄ recto iudicio. vt in. c. nemo ex eo. **Sed** se-
cundario bene p̄t h̄i talis sp̄es. **E**t illa vult glo.
in. c. qđ pderit. lxj. di. **E**t intellige glo. in. d. c. sunt
nōnulli. **fm** dicta glo. in. c. cu essent. & illi? c. quid
pderit. **fm** panor. **E**t pdicta faciunt ad. q. quā po-
nit **Ho.** in. d. c. cu essent. **E**ps recepit quendā cle-
rii ad seruicū tpale & sp̄uale p̄standū; p̄mittens
sibi certū salariū annuatū donec sibi p̄uiderit de
beneficio copetēti. **M**unqđ hoc sit licitū. **E**t cōclu-
dit q̄ sic. dūmō nō se obligauerit ad seruicū tpale
p̄standū. nec cōmitit symonia. si remittit p̄mo sa-
lariū cū cōfert postea bñficiū. q̄ salariū erat sibi cō-
ditione facta collatōne expirat obligatio. **S**ecus
si p̄missio fuisse pura & ppetua. **Glo.** panor. putat
p̄mū dictū **Ho.** pcedē q̄n p̄lat nō ducit ad cōfe-
rendū bñficiū p̄ncipalit. ppter seruicio tpale vel sp̄iri-
tuale p̄cipiendū. **Sed** q̄ ille mereat & tā ip̄missa. &
nō finalis sit p̄statio seruicij. hec **Panor.**

¶ Quid autē si obsequiū ē pure sp̄uale qđ essz im-
positū beneficio. **R**edit **Ho.** tūc indubitan̄ etiāz
ex pacto p̄t p̄fieri bñficiuz; ita q̄ ille p̄mittit tale
obsequiū. vtputa celeb̄atio tale & tale missam. ex
de p̄ben. e. significatū. **S**ili **fm** **Ho.** si alicui p̄ben
de vel bñficio esset impositū onus. qđ q̄ h̄ teneat
docere pueros. p̄t fieri pactio. h̄ et alicui p̄bende
cuinō est annuatū hoc onus cu vacati p̄t imponi

hoc onus. **R**ecipe autē canoniz ex pacto symo-
nia est fin **Ho.** **I**te fm **Guil.** cuz duo sacerdotes
debēt celebrare missam. vñ maiorē; alius minorē
si ex cā cōdicunt adiuvicē q̄vñ dicat missam que
alteri tāgit & ecōtra licitū ē: maxime ex cā; q̄n nullū
p̄ciū siue tpalis merces infuenit. **I**te fm **Hi.** in
iii. nō est licitū q̄ duo adulti baptizādi hanc pa-
ctiōnē int̄ se faciat. **E**go baptizo te: eo pacto; q̄ tu
baptizes me. q̄ in talibz oīs pactio & cōuentio cessat
re dñ. et co. tua. **D**are etiā ex pacto aliqd. p̄ sacror
q̄uis sp̄uale. est illicitū. et si nō om̄ eo mō q̄ dare
tpale. tñ qr̄ ex eo q̄ res emittat nō dñ. est p̄ rōnem
grē. **D**icere autē orabo. p̄ vobis & rogo vos ut etiā
oretis. p̄ me; in nullo ē reprehensibile. qr̄ nō emittur
vel vendit spirituale cū nulla sit pactio.

De munere autē a manu qđ ē pecunia; large su-
mendo pecunia p̄ reby mobilibz & immobilibz; que
tpaliit possident. j. q. iii. totū. **Ho.** fm **Guil.** in. iii.
Munr̄ a manu aut ē tale & tantū q̄ p̄sumit incli-
nare affectū ad collationē rei sp̄ualis. ppter ip̄m. &
tunc p̄sumit symonia vel hoc tā parū est q̄ nō p̄lit
mitur inclinar & affectū ad collationē rei sp̄ualis. &
tunc nō ē symonia. **I**te hoc quidē vez ē q̄ ad iudi-
cium ecclie q̄ de exterioribz indicat. h̄ b ad. deum
sp̄ est symonia. cu. ppter qdcimq̄ tpale qntumcimq̄
etiā p̄mū dñ sp̄uale. **A**ld indicandū autē de symo-
nia; cu dubitat. vñz cuz q̄s corrupta mēte decedit
munera fm **Guil.** attēdenda s̄t p̄cipue q̄tuor; q̄ in
istis versibz p̄tinēt. **M**unētibz dandis; attēdas
q̄tuor; ista. **Q**uis dans; q̄s ve petētiq̄ res; q̄ causa
petendi. **P**ronerbiū est. nec oīa. nec oēs neq̄ ab
oībz. qr̄ valde inhumanū est a nemine recipe velle
h̄oia & ab oībz yllissimū. h̄ esculentū & poculentū
qđ infra triduū cōsumi p̄t recipe licet. extra de re-
scriptis. c. statutis. li. vi. **C**onsiderari dñ p̄mo. qđ
offerat. **I**te q̄le offerat. **I**tez a q̄ dēf. s. an a paupe
vt dñuite. **I**te ad qđ offerat. **I**te q̄ intentōne. **I**te
quantū. **I**te qn. l. tps donationis. **Al.** s. instantē
necessitate vel al's cōferat. **E**t fm hoc p̄sumit p̄o
& contra. extra eo. et si q̄ones. **E**t ppter hoc habes
an encenia inducat symonia. **N**ā attenta q̄ntita-
te modica. & detur sine pacto & absq̄ corrupta intē-
tione nō est symonia. **A**ls in modico etiā p̄mitit
symonia. j. q. j. indices. **Glo.** etiā in q̄libet. dicit in
dispensatione sacror̄ vel alior̄ sp̄ualium. cuz aliq̄
recipiunt ut symonia evitēt. tria sunt necessaria.
Primū vt fiat ex cōcessione iurē diuini vel huma-
ni vel salte pie p̄suētudinē. **S**ecundū. vt sit intentio
pia et nō corrupta. **T**erciū vt sit forma honesta. s.
vt nō requirat ante p̄ij officij executionē ne pactū
interuenire videat. h̄ impleto officio exigi possunt
Sic igit si sit tria cōveniant; secure archidiaconū
accipiat palatrenū p̄ installationē abbas. **M**ota
etiā fm **Jo.** de lig. & **Inno.** in. c. ad publicā. extra
eo. qr̄ si est consuetudo q̄ p̄ ordine vel alio sacro
detur tñ ante receptionē eius. nō valet immo est
corruptela. etiā si longo tpe seruata est q̄ p̄ tali or-
dine detur tñ. nec pot copelli ad soluēdū. quia se
gratis dedit non p̄iudicat nec nata est obligatio.
Si autē nō gratis dedit. h̄ vigore consuetudinē.
non valet. quia fuit corruptela. **S**ed si ex statuto;

Simonia. I.

vel cōsuetudine debet aliqd p ordine vel alijs spī
ritualib⁹ post receptionē eoz; valet vt in cōsuetudi
ne venet⁹ vbi q̄rta oīm mobiliū monētis datur
epo. In butania vō dāt tercia ps. Et pñt ad hoc
cogi. Ideo autē veneti dant hoc. q̄ nūl soluunt
p decima. De bmoi cōsuetudinib⁹ vide s. Sepul
tura. i. in principio. Itē nota q̄ ille q̄ dāt p̄bendam
vel aliud beneficiū p̄ncipalit rōne p̄sanguinitatis
vel ppter affectionē alicui⁹ amicicie tpalis si quidē
attendit solū bonū tpale illius cui dāt ⁊ nō alteri⁹
q̄uis graui⁹ peccet; nō tñ symonia cōmittit. q̄ nō
vendit cū nūl accipiat. Et si intēdit in hoc aliquod
bonū in seipm redūdans; sicut q̄ magnificet per
hoc. ⁊ nobilitē domus sua vel q̄ ipse in p̄sanguini
nis sit fortior vel si hoc pacto vel intēctione benefi
ciūm cōcedit vt beneficiat⁹ faciat aliquā recōpen
sationē tpalem sibi vel suis consanguineis. symo
nia est fm lbo.

De pecunia symoniace recepta sive p ordine da
to sive beneficio sive sepultura vel p ingressu mo
nasterij vel p pūtatione; q̄ ad p̄ionos ecclesiar⁹ vel
p mediatione vel ad hoc vt peuret q̄s spūalib⁹ al
teri⁹; bmoi qd fieri debeat. Dic fm doc. q̄ talis pe
cunia retineri nō pōt; nec etiā reddi dñ illi q̄ dedit
q̄ turpiter dedit. H dñ dari illi ecclesie in cui⁹ cōtu
melia data est. ex eo. de hoc. vnde si q̄s ordinat⁹ est
nō hñs beneficiū; pecunia ab eo recepta symoni
ce; dñ dari ecclesie cathedrali. Si autē ordinat⁹ ē ad
titulū alicui⁹ ecclesie vel bñficij illi ecclesie vel bñfici
o applicab⁹. fm lbo. ⁊ Dl. Si accepta ē pecu
nia vñ alia res p ecclia vel bñficio illi ecclie vel bñfici
o applicab⁹. nūl ecclia essz in culpa q̄ illi tñc da
bit pauperib⁹. ne ecclia de malo reportet lux. Et
hoc si totū collegium p̄sensisset symonia. Et si talis
trāsiret ad religionē; ex misericordia posset ei reddi vel
etiā si esset talis paup. vt nō sufficeret sua vel etiā
si dedisset ex ignorātia fm lbo. Idē videt̄ dicēdū
de pecunia symoniace recepta. p alijs spūalib⁹. vt
scz dñ illi ecclie in q̄ cōmissa ē. ita tñ q̄ nō repor
ter comodū q̄ dedit. Si vō p ingressu monasterij
pecunia sit symoniace recepta. ⁊ capitulū fuit p̄
cep̄ symonia. trāsib⁹ sic ingressus ad aliud mo
nasterij simplr cū illa pecunia sibi restituta. Si so
lus platus vel aliq̄ ⁊ nō caplin. tñc trāsendo ad
aliud monasterij; si est p̄fessus illud scđm mon
asterij ad qd trāsib⁹ bēbit vñfructū illo⁹ bonor⁹
ipo viuente; mortuo autē libere reuertenē ad p̄
mū monasterij. qd videt̄ hic locū in his q̄ nō con
sumunt vel distrabunt vt sunt possessiones. Si
vō dispensec cum tali q̄ remaneat in illo eodē mo
nasterio. puto etiā q̄ possit dispensari q̄ illa pecu
nia symoniaca remaneat monasterio. Ita tamē si
possibile est q̄ illi q̄ fuerūt in vicio nō habeat utili
tate vel etiā qñ nō pōt pecunia symoniace recepta
comode applicari loco vbi vel in cui⁹ cōtumeliam
data est. puta. q̄ in remotis p̄ibus vel cū videre
incōuenies illa sibi dari vel cū ecclesia haberet q̄s
p̄ derelicta pauperib⁹ pōt erogari.

¶ Dñ ep̄s cū p̄secrat vel visitat possit recipere p̄c
urationē. Rñdit lbo. q̄ moderatam pōt recipere. et
eo. cū sit. vbi dicunt lbo. Inno. ⁊ lbo. q̄ ep̄s

hanc p̄curationē nō recipit p̄ aliquo sac̄o. q̄ia
illud esset symoniacū; nec rōne laboris. q̄ ecclesia
posset esse in ciuitate. ⁊ tñ recipit licet nō laboret.
extra de censi. venerabili. Sed q̄ ista p̄curatio p̄
missa est a iure sicut ⁊ alie p̄curatōes. q̄ fiunt rōne
visitatōis. vñ nulla symonia cōmittit. Et si ecclia
ppter paupertē p̄curare nō possit ep̄m; p̄ suis sui
ptibus ecclia p̄secrat. x. q. iii. cauendū.

¶ Dñ tpalia possint dari p̄ vita eterna vel pro
remissione peccator⁹. Rñdit lbo. q̄ sic. lbo. iiiij.

Peccata tua elemolynis redime. ¶ Dñ tpalia possint dari p̄ redimēda veratio
ne in spūalib⁹. Rñdit paro. in. c. dilectus fili⁹.
extra eo. comp̄bendēdo totā materiā. q̄ aut queri
mus in tpalib⁹ aut in spūalib⁹. Primo casu licite
redimēdū veratio tā pro iure q̄lito q̄ pro iure q̄rēdo
s recipiens pecuniā sic indebitē tenet ad restōne
l. j. ⁊ l. ⁊ general. ff. de calū. In spūalib⁹ vō p̄ iure
q̄rēndo nō est licitū aliquid dare. etiā vt cestet im
pedimentū facti. q̄ ille videat ambitiosus dando
pecuniā. vt facilius illud acqrat. Et sic. p̄rie loqui
tur. c. matheus. extra eo. Nec tunc p̄re redimē
veratio. sed datur vt facilius acqraſ ius spūale.
P̄o iure autē q̄lito aut est in possessione illi⁹ iuris
⁊ si moleste de facto. licitū est aliqd dare. vt in. d.
c. dilectus. licet recipiens teneat ad restōne. Si vō
iuste verat. vt quia ep̄s vult enī iuste deponere vel
alius iuste acculare vel forte prendit ius in benefi
cio. ⁊ tunc verato nō licet aliqd dare. q̄ non redi
mitur tunc veratio facti. vt extra eo. nemo. Aut
nō est in possessione illius iuris iā quesiitū. ⁊ tñc vt
habeat possessionē etiā illicite detentā. nō licet ali
quid dare. vt notat lbo. in. c. ad aures. extra eo.
⁊ tenet glo. xv. q. vii. decimas. Nam possessio est
qd spūale. Hinc est q̄ nō cadiit in laicū de p̄scrip
cām. vel saltē est cōncta spūalib⁹. ppter administra
tionē. que inde sequit̄. i. q. iii. si quis obiec̄it. Hu
to tñ si. ppter p̄tentia aduersarij vel impotentiaz
suā nō posset illa defacili cōsequi apud superiorēz.
quia tunc vt euter magnū p̄iudiciū licite posset
dare pecuniā. Sicut in sili de absolutōe ab excō
catione obtinēda. d. quo infra.

¶ Que symonia sit grauior. Rñ. fm lbo. q̄ in mū
nere a manu. quia mūn⁹ a manu magis p̄rie est
pecunia. q̄ ab alijs duab⁹. licet in omnib⁹ cōmit
tatur symonia.

¶ Dñ licet vendere sacra vasa. vestes. aquam
benedictā ⁊ bmoi. Rñ. fm lbo. omnia sacrāla or
dinata ad aliquē effectū spūale vendi non pñt.
vt aqua benedicta ⁊ bmoi p̄ quā venialia dimi
tunt. Hic nec etiā rōe materie pōt vendi sac̄m
i. q. i. placuit. Sed illa q̄ p̄cipiatū sunt spūalia.
vt calix ⁊ bmoi. ante coēlationem simplr vendi
possunt. Post vō coēlationē alteri ecclie etiam
vendi pñt in eadē forma. dūmō intentio referat
solum ad tpale ⁊ nō ad spūale. Als symonia esset
fm ipsum lbo. Sed laico calix vendi non pōt nisi
p̄slatus. Idē fm lbo. de pal. nec p̄ sacramentalib⁹
licitum est aliquid recipere. vt p̄ benedictione ab
batum vel abbatisarū vñ velatione virginum es
huiusmodi.

Intrō autē sacerdos possit vendere officiū portandi aquā benedictaz p̄ parochiā. **Dicit** Guili. q̄ si talis bz p̄ suetudine vt possit tale officiū retinēt p̄ se vel alii exerceat et p̄tētus recipiat. nō est symonia. **S**ic illud qdē cōmittat ad firmā. **A**llā symonia ē vel saltē turpe lucrū.

Intrō p̄ matrimonio liceat aliquid recipere. **R**u. fm Tho. q̄ licet matrimonii sit vnu de sacris. si cīte tñ recipit et datur pecunia absq̄ vicino symonia non ex eo q̄ in tali sacro nō conserat grā. vt norat glo. j. q. i. quicquid. sed. p̄terea quia matrimonii non est sacramentum solū. sed est nature officium. **E**t fm hoc datur pecunia p̄ matrimonio ad subveniandum onus eius. et non in quantum est ecclesie sacramentum. unde et p̄o benedictione nuptiarum p̄hibetur aliquid exigi. licet sponte oblatum recipi possit. extra eo. cum in ecclesiā. **E**t panormi. in. c. suam. extra eo. reprehendit glo. ibi. que dicit. q̄ si illa benedictio nō est sacramentum q̄ posset aliquid peti. **S**ed Panormi. dicit q̄ hoc est falsum. quia nō solum p̄ sacramētis h̄tia generaliter pro officio ecclesiastico exercendo. nō debet aliquid peti. vt in capitulo ad nostrā. extra eo. **Dicit** tamen Guili. q̄ si sacerdos aliquis ad quē spectat benedictio nuptiarum nō vult dare licentia alteri sacerdoti q̄ benedicat nuptias nisi p̄ pecunia. si quidē non intendit vendere licentia benedictionis. h̄ potius resibi de portione oblationis eum cōtingente. nō est symonia. **S**i tamen ex certa scientia maiore exigit summam q̄ plimatur valere portio ei contingens. merito plimi potest q̄ ipsam licentiaz vendere voluerit.

In antē p̄o sacramēto baptisimi possit dari pecunia. **R**elpon. **P**anor. in capitulo. cū in ecclesiā. extra eo. allegat glo. in. c. baptizandis. j. q. i. q̄ concludit. q̄ aut iste baptizandus est adulitus. et non debet aliquid tribuere. h̄ potius baptisimū dimittere. quia ex quo credit et nō deficit p̄ eo. quomodo baptizetur. habetur p̄ baptizat. ar. c. debituz. de bap. z. in. c. iij. de pres. nō bap. **D**icit baptizet seipius fm glo. in dicto capitulo baptizandis. **S**ed Panor. dicit q̄ hoc ultimū parum p̄deserit. quia difference debet esse inter baptizantē et baptizatū. vt in dicto capitulo debita. **I**tē dicit q̄ poterit se facere baptizari a laico. quia a quocunq; collatus sit. teneat. vt in. c. j. de sum. tri. **S**i ho est infans. tūc glo. ponit opiniones. **Q**uidā emi dicunt nubil esse tribuendū. h̄ potius infante dimittendū sine baptimate. quia nō debet q̄s peccare vt infans acqrat vitam eternā. xiiij. di. qd̄ ait Ioh. z. tibi glo. z. xlviij. di. sicut. Alij dicunt q̄ licet nō debeat dari: tūc potius q̄ infante dimittere sine baptimate; pecunia esset danda. **E**t hoc intellige qm̄ nō reperit aliquid sciat baptizare. **E**t hoc casu putarez q̄ licite possit dari pecunia: q̄q̄ illicite recipiat. q̄ iste q̄ donat ducit necessitate: donat. nec vt emat spūiale. h̄ potius vt tollat impedimentū illicite p̄stitū huius sacro. **H**ec Panor. **S**ecundū tñ fm Ri. de alijs sacris; que sine periculo damnationis ex causa p̄mit omitti.

Intrō autē liceat detur pecunia pagano. vt se baptizet. **Q**uidā dicunt. vt dicit glo. in. c. Epio.

j. q. ii. q̄ licite p̄ot dari. **E**xemplō beati Siluestri q̄ bona temporalia paganis pollicebat. vt faceret se xpianos. **A**lij cōtra. **S**ed panor. placet. q̄ aut p̄ p̄ paupertate pagani volunt venire ad fidē xpiana. **E**t tunc licite possit eis pecunia p̄mitti. **M**ā multiū iudei diuitias maximas cōgregauerūt exvatura. ria prauitate. et timore venire ad fidē. quia oportet eos omnia mala ablata restituē. hoc casu licite p̄uto posse pecunia p̄mitti vt veniant ad fidē. **S**ed si non haberent p̄positū veniendi ad fidem nisi ex cupiditate pecunie p̄missae; tunc puto opinionem contrariam. p̄cedere. **E**t fm primū membrū arbitror. fecisse Siluestri. hec Panor. **S**imiliter nec p̄ confirmatione. nec p̄ crismate. nec p̄ extrema unctione licet aliquid exigere. h̄ sponte oblata liceat recipiāt. **E**ius emi oblatio nullam ingerit culpe maculam que nō ex ambientis p̄cessit petitio. j. q. ii. sicut. **L**et si in his et in quibuscumq; alijs spirituābus aliquid ex cōstuetudine exigit quasi preciūs rei spiritualis cum intentione emendi vel vendendi; est symonia precipue si ab inicio exigitur. **S**ed si accipiatur quasi stipendium p̄ cōstuetudine approbata non est symonia. **S**i tamen nos sit ei intentio emendi vel vendendi. sed intentio referatur ad solam consuetudinis obseruantiam. **E**t precipue quando quis voluntarie soluit. Itē p̄ eucharistie collatione nō licet aliquid exigere. vel ex pacto seu quasi precium dare. j. questione. i. dictum.

Pro celebrationē autē missē tanq̄ p̄cium nūq̄ licitum est recipere vel dare. **S**ed fm Ray. si sacerdos tenetur celebrare. puta quia habens ecclesiāz vel beneficēz officiare tenetur. tunc exigitē est symonia. j. questio. iij. videntes. **S**i ho non tenet et deficit ei sumptus. potest accipere. p̄ma questio. p̄ma. indices. **M**am et operas suas locare potest sine ad diem sine ad annum. extra ne. p̄. vi. sur. c. vltimo. **S**ed si sumptus habet et ad hoc non tenetur. aut debet facere gratis. aut cessare. **A**llā facere videtur ex avaricia. **E**t licet forte quādo noī teneretur ad ista nō est symonia. eo q̄ nō debet suis stipendiis militare; tamen turpe lucrum est quando sit ex avaricia vel saleē habet speciē mali. **E**t in quolibet p̄dictorum intelligas q̄ ipse debet gratis cantare vel dicere missam. licet aliquid recipiat p̄ sumptibus. **E**t idē intelligas de alijs officiis diminis. vt dictum est de missa. **N**on Tho. et Ri. in. iij. dicit. q̄ p̄ anniversario dicendo non licet facere pactum de pecunia danda. **S**i tamen ex deuotione ecclesie datur. eccl. si tenetur p̄ illis celebrazione p̄ quibus datur. fm q̄ p̄ recepto beneficio magis se obligatam videt. **E**t seculares q̄ dant vel dimittunt certam quantitatē pecunie p̄ missis: seu anniversariis: innitentes mori patrie. **Q**uis in huiusmodi ex simplicitate taliter loquantur ac si vellent emere. videtur q̄ p̄ sit interprandium pactum eorum. s. q̄ dent per modum elemosynæ. tamen sunt admonendi de hoc. vt nō dent tanq̄ p̄cium misse.

Intrō p̄ p̄nia seu cōfessione possit aliquid exigi. **Dicit** q̄ nō. j. q. i. quicquid. **E**t sacerdotes q̄ audiunt

Symonia. I.

Principaliſ intēdētes lucy pecunie z si nō petat: symoniam cōmittit mētale. Si autē exigāt alit nō audituri p̄mittit symoniā etiā ab ecclesia punienda d.c. xp̄io. Sacerdos etiā q̄ nō vult dare licentiaſ parochiano alteri cōfitendi niſi p̄ pecunia: cōmitit symoniā fin. Ray.

An autē in absolutoe ab excoicatoe vel suspenſione vel infidicto possit exigi pecunia sine vicio symonie. Dic q̄ si exigi pecunia q̄li pena culpe p̄cedens p̄ q̄ fuit excoicat? suspensus vel infidictus. Factū quidē nō ē symoniacū niſi intētio sit corupta. h̄ si exigi rāq̄ pecūnū absolutis symoniacū est fm Tho. Pe. z Ho. Vide tū glo. in. c. ad aures. eū eo. q̄ dicit q̄ excoicato licet dare pecunia p̄ absolutione: si iniuste absolutio ſibi denegat. q̄r tūc redimit vexationē ſua. H̄ Inno. ibi tūz 2nū. Nō. n. p̄ absolutoē dz aliquo tpale impēdere. h̄ dz b̄re recursuſ ad superiorē. Jo. an. dicit q̄ aut iſti iminet aliquo p̄iudicium ex dilata absolutoē. vtputa. q̄ spe ratur eligi vel dz eligē vel p̄ſcriptio currit p̄ eū niſi agat. Et tūc pcedit opinio glo. vt dicatur potius redimere vexationem. Aut non est tale periculuz. Et tunc procedit opinio Inno. Et panor. ibi di cit q̄ hec opinio ē ſatis eq. Et q̄rit de alia. q. Sta tuato caueſ q̄ excoicat? ſoluat. x. libras. p̄ q̄libz mēſe q̄ ſterent in excoicatione. nū q̄d valeat tale ſtatutū. Ho. dicit q̄ ſic. q̄r nō exigi hoc caſu pecunia p̄ ab ſolutione. h̄ p̄ cotumacia. Panor. tū ſoluit p̄t p̄ ſoluat z poſte cogat ſatiffacē fm formā ſtatuti.

An autē pro ſac̄o ordinis poſſit exigi pecunia. Dic q̄ nō. eū eo. c. j. vbi dicit. d. an. Nota tres p̄ſo naſ q̄ regimur in ordinatoe. l. 1. p̄ſ. minister z no tarius. Et ſicut principaliſ ordinatio dz eē ſtūta: ita z omne accedē dz eſſe gratuitū. Et de ep̄o clar̄ est q̄ ſi recipiat aliquo. p̄ ordinatoe p̄ pactionē. p̄ue tione vel exactionē. j. q. ii. q̄ pio. q̄nimo ſi def̄ pecu nia ep̄iſcopo ne ordinet p̄ ſymoniā: ſymonia eſt ex parte ipſius ep̄iſcopi. ſed non ex parte dantis. fm Lan. Idem dicit panor. in. ca. cum in eccleſie. extra eo. de eo q̄ dat pecunia ep̄ovt ſymoniaco nō coſerat ſpūalia q̄ ſymonia ē ex pte recipiētis. Mi nister aut in ordinatione vel etiā archidiaconus qui habet examinare. pmouendos vel etiā ille qui notat promouendos vel ille q̄ respondet in ſcrutinio ordinādi fm formā. c. j. de ſcr. vel ille q̄ legit euāgeliū. l. cū ſit ordinatio fm Hoſ. q̄lz hoꝝ ſi reci peret pecunia. p̄ illo mīſterio ſymonia cōmitteret. Quid autē de notario. an poſſit aliquo. p̄ ſuo labo re recipie. Rūdit panor. in. c. j. eū eo. poſt gl. z doc. q̄ aut notari? h̄ ſalarium de publico. puta ab ep̄o z nihil dz exige. Aut nō h̄ ſalarium z tūc aut ſuum officiū eſt adeo neceſſariū in ordinatoe vt niſi ipſe ſcriberet. odo nō diceret rite collat?. Et tūc cū offi ciū ſuū ſit de pferētibz ad ordinē nibil p̄t exige. H̄ panor. dicit ſe nō videre q̄ officiū ſcriptorū poſſit eſſe tale q̄ neceſſario req̄rat ad ordinē cōfe rendū legitime. Et iō ſimplr p̄t dici q̄ exq̄ nō h̄ ſalarium de publico; rite p̄t pecunia. p̄ labore ſuo exige. Et iſtud caplī ſuoluit fm Inno. tollere cō ſuetudinē q̄undā locoꝝ in quibꝝ eē ſofficiales et miniftri petebant pecunia.

Itē fm Ray. q̄ nō bñiſ titulū rogaſ p̄ſbyterū ve p̄ntet eū ad titulū eccleſie ſue; pmuſtis ei q̄ nunq̄ aliq̄d in eccleſia ſua petet ſymoniā p̄mittit. extra eo. per tuas.

Itē p̄ actu. p̄phetandi nō l̄z accipe pecunia q̄ſi p̄ciu. vii et p̄phete veteris testamēti rariflme etiā ſponte oblata recipiebat ne vendē videren̄. p̄phe tiam. Et ſi recipiebat aliqui ad iſtē ſtationē ipſoru recipiebant. j. q. i. indices.

Ite pauperibꝫ nō ē danda elemosyna p̄ orōne ab eis fienda tāq̄ ex hoc q̄s intēdat emere orōneꝫ eorū. h̄ p̄ ḡtūtū bñſicinꝫ dz intēdere pcurare aias pauperꝫ. ad hoc q̄ gratis z ex charitate ad orōndū pcedat fin Tho. H̄ ſi detur ex pacto pecunia p̄ pſalterio dicēdo; e exp̄ſſe ſymonia fm Pe. de pal. Non autē ſi dareſ p̄ vigilando ſupra defunctū ſ. rōne laboris vigilię: eſto q̄ ad vigilias ſeq̄rē dīcē pſalteriū aut alias orōneſ fm Hoſ. H̄ cū ordinatio eſt in eccleſia q̄ vadit ad talē horā tūb̄ habeat ut eſt in distributionibꝫ q̄tidianis. z aliquis vadit ad illā p̄ncipaliſ cā lucrandi illud: ſymoniā cōmitit mentale. h̄ nō eam q̄ ab eccleſia puniē. cū nulla pactio inſcedat. eū eo. tua. fm Archi. Non tamē reſtituere tenet pecunia illam.

Ite p̄ p̄dicatione nō l̄z recipere pecunia. h̄ ſicet predicanți vītuſ accipe fm Tho. z Pe. de pal. vii ille q̄ p̄dicas p̄ncipaliſ bac intētione vt habeat pecunia vel fauore popularē: ſymoniā mētale ſi cōmittit. j. q. ii. nō ſolū. H̄ ſi p̄ hoc pacſet ſymonia ē q̄ p̄ eccleſia p̄t puniri. Dicit etiā Tho. in q̄libet. q̄ cū aliq̄ p̄tendētes religionē ſue ſancti tatem petunt a ſacerdotibꝫ q̄ pecunia in parochia ſua. Ita q̄ ſacerdos habeat inde certam partē. Si in hoc iſtē ſtationē ſtūta ſymoniā cōmittit. ipſe ſacerdos. q̄ ſuadit ſacerdotis ſpūalis eſt. z credit ei eo q̄ eſt ſacerdos. Et tā ſacerdos q̄ reli giosi tenet ſymonia.

Ite p̄ ſu ſpūalis p̄tatis ſeu p̄lature nō l̄z aliquo accipere. cū enī ille cui p̄mittit ſpūalis p̄tatis ex offi cito obliget ad vſum p̄tatis ſibi cōmiffe in ſpūalitū diſpēlatione. z etiā p̄ ſua iſtē ſtationē ſtūta ſtū pendia habeat ex redditibꝫ eccleſiaſtīcī. ſi aliquid acciperet. p̄ ſu hui? p̄tatis nō intelligere locare opas ſuas q̄s ex offi ciū ſucepti debito dz impen dere h̄ vendere intelligere et ipm ſpūale vſum grē. z ſic eſſet ſymonia fm Tho. vii nō licet aliquid acci pere p̄ q̄cunq̄ diſpēlatione. Nec etiā p̄ hoc q̄ cō mittit vices ſuas nec p̄ correctione ſaciēda. ſec p̄ ceſſando a correctione. nec p̄ minus puniēdo pec catum. nec p̄ criminē celiando iudici eccleſiaſtīco: nec pro purgādo reo neꝫ p̄ visitando. q̄uis. pecu ratōnē liceat iſtē ſtationē ſuoluit. nec vt minē digne reconcielit penitētē vel digne penitētē repellat. In omnibꝫ his cōmittit ſymonia ex pte dantis z recipientis: ſi ſuit ex aliquo temporali. ſez pecunia p̄cibus vel obſequijs fm Tho. z Pe. de pal. et extra eo. nemo. Mare autē aliquid ſupiori vt ſeruet iſtē ſtationē in cauſa ſpūali ſi in iurisdictione eccleſiaſtīca fm Pe. de pal. z Ray. ſymonia ē. Et idē eſt diecēdu fm Huſ. ſi agaſ ſup tpalibꝫ ſpouſa iſtē ſtationē ſit eccleſiaſtīca q̄ rōne eccleſiaſtīce iurisdi

tionia teneat ad tale ins reddendum. Et si iudex sit laicus et super regalis iudicet non est symonia. licet alii graviter peccet. Sicut testificari in causa spirituali sicut est ministrum. decimis et hominis pro pecunia: symonia est. In aliis at causis et si non symonia sit. tunc iustus est. Et ex hoc sequitur quod cum signatu iudicet non sit nisi testimonium iudicij. non apparet quo pro signo suo iudex possit aliquid petere nisi forte expetas cere sigillatoris et clericorum ad hoc deputatorum. Prestare autem presulium ut iurisgit vel predictorum vel procuratorum vel aduocatus non solus in causa regali. sed etiam spirituali pro pecunia. non est symoniacum nec pretium fidei de patre. Doctor pro doctrina potest recipere pecuniam a scholariis. non quod vendet veritatem et scientiam. sed quod locatio operas suas. quod videlicet ad hoc non tenet ex officio. Nam si ad hoc teneretur ex officio: intelligeretur ipsam veritatem vendere. unde quod peccaret. sic per ipsum in illis quod institutum in aliquo ecclesiis ad docendum clericos ecclesie et alios pauperes. pro quo ab ecclesia beneficium recipiunt non licet nisi aliquid accipere fratrem Thome. Et Iohannes dicit quod si est magister an ex sufficiens beneficium vel salariu non licet eis a scholario aliquid exigere. Alii talis symonia permittit. i. q. iii. vendentes. Sponte tamen oblatu recipere potest. Et si non est anexum tale beneficium vel salariu pro sufficiat ei. potest accipere collectam pro labore; et non solum ab extraneis sed etiam a clericis ecclesie. non tamen a pauperibus. cum ipso ponatur debeat pauperi subvenire. Et talis exactio non debet esse coactio. ut quod nisi solvatur expellat eos a schola. aut accipiet res eorum. sed exponat inopia suam.

Pro doctrina theologie aliquid accipere dicere de patre. iiii. q. vii. symonia: etiam si non est alius scientius. Magister si non vult predictum festum alicuius scilicet quod est colendum ad celebrandum nulli pro pecunia data est symonia. quod videtur spirituali ad quod teneat. d. c. vendentes. Et si festum non celebrandum vult feriare nec vult legem in eo nulli pro pecunia symonia est. sed excludere fratrem Thome de patre. quod propter licet docendi in quicunque facultate dare vel accipere gaudium oblatum. nec pro labore. Iz. Et fratrum R. quis prordando taliter licet sit illud. non tamen est. propter symoniacum. vii. glo. in. c. i. de mag. dicit quod est quod symoniacum. Et fratrum Fran. de zab. si episcopus pro pecunia dat licentiam eundi ad studium. mortaliter peccat quod dat propter quod gratis dicitur. d. c. vendentes. non tamen symonia est ibi. sed turpe lucrum.

Oritur permittat symonia quod debitor suo dat aliquid spirituali. ut recuperet quod suum est. R. fratrum Thome et Iohannes symoniacum committit.

Oritur laicus qui recipit pecuniam et restituat ecclesie decimam quam tenebat: symonia non committat. R. fratrum Thome. si laicus non vult decimam dimittere nulli pro pecunia symonia permittit ex parte sui. sed ecclesia bene potest redimere.

Oritur si aliquis pro mea ordinatio vel promotione pecuniam offerat. nunquam ego dicar symoniacum. R. fratrum Thome. quod si quis offerat pecuniam vel preces pro mea vel promittat pecuniam si expessum dixi. non obstat mihi excepto nobis. Secundum si me scienter et presentiter tunc dicor intromovere voluntatem meas. Et idem quantumcumque occultum sit. symonia est. et renunciare debet. si aiam salvare volo. Si vero sit penitus me ignorante. et ab inimico volenter promotione meis impedire non permittit symonia

niam quod ad me ne ex doloso reporte quod intendit. d. c. nobis. Si autem amicorum tuus dedit pecuniam pro promotione mea symoniace promouet. h. non sic symonia eius sum. sed cum sit me ignorante. tunc renunciare teneo. extra eum de regularibus. Con. Inno. Et Iohannes dicit. Quod si me sciente promissa est pecunia pro mea promotione. quia poscea solvi vel etiam in soluta restituiri. sed quoniam peccanerim et in maleficiis ratibet retrotrahaet et mandato ppet. tunc potest dispelare. quod reuera non sibi symonia in receptione beneficij. sic notat Lan. Dicit etiam Inno. in. c. tanta. extra eum. si quis obtinuit ordinem vel beneficium alio dante pecuniam. dum tamen non ordinatori. non est symonia. etiam si sine pecunia non erat obtinere. Si autem ordinatur ipse pecuniam dedit. etiam si sine pecunia habitur. erat ordinem symonia est. Ita. Sicut dicit quod dat pecuniam alicui ex familiaribus plati ut sibi det ingressum ad ipsum et intendat quod spirituali vel beneficium obtineat. neuter symonia committit. Et si dat ut faciat voluntarium pro eo ad persuadendum vel persuadendum plato de collatione illius spiritualis. utrumque symonia permittit. i. q. vi. q. cu. q. Pecunia autem quae recipit mediator. pro se retinere non potest et symoniatus est. i. q. i. si quis.

Oritur ab ordinando vel eligendo aliquod cautio vel promissio peti possit. R. fratrum Thome. in ordinatione senatus electione ab eo quod eligendus est. nulla cautio voluntaria peti potest. Et si post symonia est. quod ut faciat ad hoc ut eligatur. viii. q. iii. talia. Et post electionem bene potest. quod tunc nihil sperat ab eis. dum tamen non fiat expunctione procedenti. viii. q. iii. art. aldus.

Symonia. ii. seu dignitates; de quanto plura habent in procedenti capitulo. Quid si quis beneficiis a sede apostolica latae suppulsione alicuius beneficij recipiat aliquam pensionem vel aliquod beneficium ut renunciet latus. R. fratrum Thome. Ex pacto etiam pro aliquo tempore fiat beneficii renunciatio: symoniacum est. Si vero ex officio iudicetur vel bonis viris mercantibus pure renunciet et ex alia parte aliquid tempore det ei. non est symoniacum. extra de renuntia. sane. et. c. veniens. Sicut si renunciet talibus latibus ex eo quod assignet sibi spirituali beneficii non est symonia. etiam si ex hoc pacto renunciet. Est enim quod permutatio de spirituali ad spirituale. Con. Inno.

Oritur resigere aliquid spirituali pro pecunia vel ex pacto sit symoniacum. R. fratrum Thome. licet ex eo. quod relata dare non intelligitur quod sibi competit remittit. viii. q. iii. talia. Idem Hostiæ.

Oritur ab eo quod recipit canonice vel monachum vel plebem episcopum et hominem. possint exigere quodammodo ex persuetudine R. fratrum Thome. Si obtineat aliquid tale pro exactione iudicetur vel per voluntatem vel pactum suum autem suum propter pecuniam. Si vero ex parte offeratur ratione persuetudinis vel charitatis. etiam si fuerint excitati pro spirituali beneficium non est symonia. i. q. ii. q. vi. Et si illi quod solent hoc recipere non possint hoc exigere ex persuetudine tamen potest monachos ut bonas persuetudines servent. non tamen debet eos artare pro subtractione sacrorum et hominum. sed sunt pro superiori cogendi. extra eum. ad apostolicam.

Oritur possint recipi numeri crismales quod pro crisma

Symonia. iij.

te dant. Rū. nō excusant a crimine symonie. et illi q̄ rei nomine et tps solutōis mutates numeros quos pmo crismales eo q̄ p crismate seu crismatōne da renē. scđo paschales. et tercio consuetudinē medie q̄d rāgesime nūcupant.

Quid si aliquis dedit alicui laico aliquid ut nō molestet: siue nō impedit electōe. Rū. si nō dñ erat ei ius q̄slitū. q̄ s̄z nō erat elect⁹: credo symonia cōmissam. Iesus si postq̄ electus fuisse. ex eo. dilectus. vide de hoc s. c. p̄cedenti.

Quid si cleric⁹ q̄ vult recipi in canonicū alicui ecclesie det illi bona sua. Rū. fm Inno. si largiaē enī cōditōe vel pacto ut recipiat in canonicū et illa retineat. p̄ p̄benda: symonia ē. Si vo pura intentione deuotēs offerēs rogat q̄ admittat et q̄ bona oblata liceat sibi b̄re p̄ p̄benda et cleric⁹ pura intentione cōsentit: nō ē symonia. q̄ si dans talis intentione ducas p̄ncipalit⁹ vi p̄ tp̄alia h̄eat sp̄nalia: et illi alii nō recipient eū: ex vtraq; pte ē symonia: h̄t mētal. Qon. Tho. he p̄bendis aut̄ q̄s de novo cōstituit q̄s in ecclēsīs p̄t retinē ius patronatus in ppetū vel ad tps vt ipse vel heredes eius p̄tēnt quē volunt ad ipsas fm Guil. Hoc tamē ver: tpe p̄stōis de p̄senli ep̄i et fratrū: si ibi s̄t alici. Aliis non posset tale ius retinere fm eundē Guil.

Quid si in fundatōe ipsi⁹ ecclēsie fiat talis p̄stō. Quicnq; dederit tantū in redditib⁹ vel tanta q̄ntitatē q̄ possint emi possessiones talium redditum recipiat in canonicū. et qd dederit bēat p̄ p̄benda. nunq̄d ē p̄stō licita. Rū. fm Guil. Si fiat ita q̄ n̄ duret imp̄petū. h̄ad tps nec fiat in fraudē symonie. et ea sit intentio cōstituētis q̄ nō p̄ rebz dādis h̄p̄ncipalr. p̄tē cultū dininū angmētandū et ppter deuotionē dantis recipiāt ad sp̄nalia: p̄tē tolerari dñ tñ ille q̄ recipiāt sit dignus.

Quid cū dicit sibi alii canonici maiores canonizem nepotes n̄fōs. placeat tibi de meo et mibi placebit de tuo vel de eo q̄ dicit. nūq̄ me viuente fiet aliquis canonici in ista ecclēsia n̄li fiat talis pro quo rogaui. Rū. fm Ray. Symonia cōmitit in vtrōq; casu. i. q. ii. q̄p̄io.

Quid si dicat vn⁹ canonici alteri. Tu fuisti ex audi⁹ in vna petitōe. et ego debeo exaudiri in alia. Rū. fm Ray. si p̄cessē sp̄nalia: nō ē symonia. Si vo sunt p̄ces carnales vel ex pacto q̄ndā facto vel nunc faciendo: symonia est. Idē Ol.

Quid si p̄ pecunia recipiat aliquis ac fuienduz hospitali et hmōi. Rū. fm Guil. Si in pdictis casib⁹ cōseq̄t aliquid ius sp̄nalia: symonia est. Si aut̄ nō cōsequit. h̄ recipiāt ad hoc solū ut seruat. nō est symonia. Iz al's sit turpe dare vel accipe. p̄ talibus.

Quid de illis q̄ emunt victū vn⁹ monachi ad totā vitā suā. Rū. fm Guil. nō est symoniaca. ex quo emptor nō consequit aliquid sp̄nalia.

Quid de bis q̄ cōsanguineis suis cōserūt beneficia p̄ncipalr. p̄tē cōsanguinitatē. Rū. fm Tho. Talis collatio illicita ē. nō tñ est symoniaca. q̄ n̄bil recipit. Si tñ aliquis det beneficium alicui hoc pacto vel intētione ut exinde suis cōsanguineis p̄i deat est māfesta symonia. Et Guil. addit q̄ si q̄s cōsanguineo suo beneficium cōserit ut ipse cōserens

magnificet vel fiat potentior vel ut pentela eins exaltetur et hmōi: symonia ē. quia respicit tpalem utilitatem.

Otrū q̄ dat pecunia ut eligat in impator: et vel rectorem alicui ciuitatis sit symoniacus. Rū. fm Tho. q̄ est symonia. q̄ p̄tā sp̄nalis est. Sverius est fm quodā q̄ est turpe lucrum nō symonia. q̄ p̄tā terrena nō est quid sp̄nale.

Symonia. iij. Quo ad fructus.

Quid de episcopis qui ecclēsias cōserunt retēnis libi fructib⁹ vel aliquid eoz pte. Rū. fm Ray. Distinguē cū Inno. Nā si ille qui dat beneficium anteq̄ daret nō p̄cipiebat. puentis h̄er datione beneficij cōsequit eos: non est dubiu m̄fuenire symonia. Si vo ante datōnē b̄nificij p̄cipiebat. puentis: p̄tē qdē retinē ex iusta cā et necessaria. h̄ nō p̄t tenē si p̄ueniat cū eo q̄ recipit b̄nificij seu cū alio mediatorē ut cōcesso beneficio ipse retineat. puentis. ex vt ec. bene. c. vt nostr.

Otrū clericus possit vendē ad tps fruct⁹ beneficij sui. Rū. lictū est ad tps modicū. ex ne p. vi. s. c. fi. Sz ad totū tps q̄ venditor: tenet b̄nificij nō est p̄hibitū. Mō tñ ē honestū intelligēdo sp̄ita q̄ n̄bil sp̄nale m̄fueniat. ex de re. p. ad q̄ones.

Otrū ep̄i vel plati alii possint cōcēdē vices suas s̄b censu anno. Dic q̄ nō. ex ne p. vi. su. c. i. ii. z. iii. Cū enī tale ius sit sp̄nale. nō ē dubiu q̄ p̄ eo aliquid dare vel accipe symonia ē. Sz q̄ ep̄s cōmittat alicui pure et simplē vices suas s̄b censu anno et tali vicario p̄stituat salariū: nō ē p̄tm: h̄ poti ad hoc tenet. xii. q. ii. charitatē. Et vt dicit Tho. sicut p̄ cōmissione iurisdicōis n̄lz recipe certā pecunie q̄ntitatē ita min⁹lz recipe quotā. i. p̄tē puentis. Et nō fm Tho. q̄ plat⁹ vel recto: ecclēsie p̄sbyter: illis q̄s ipse p̄ducit vel locat fruct⁹ ecclēsie: p̄tē etiā omittē cura aia. dñmō ḡtis et sine pactōe aliquid m̄fueniente autē ep̄i. ex de of. vi. ad hoc. Sine at autē ep̄i iminetē. p̄fētōne necessaria posset cōmitti ad me dicū tps p̄ vñ vel paucos dies. h̄ non dñ: q̄ nec p̄grinari p̄tē sine licētia ep̄i. de p̄se. di. v. nō o. q̄ lī p̄ pecunia cōmittēr vel locare: symonia ē. Scđo nō q̄ cū plat⁹ vendit oēs obuētōes ecclēsie: cōdū iurisdicōis trālit cū alii: nisi fuerit excepta iurisdicō. p̄ se tñ iurisdicō vēdi nō p̄t fm Tho. Tercio nō q̄ fm glo. sup. c. ii. ne p. vi. su. plat⁹ nō solū iurisdicōne sp̄nale. immo et tpale vendēs: symonia cōmitit. Qd dicti fm. d. An. intelligēdū ē de iurisdicōe tpali q̄s h̄z ab ecclēsia: q̄ iudicat qdē sp̄rituale. vn⁹ respectu ei⁹ a q̄ ipsa iurisdicō depēdētiā h̄z p̄tē iudicari sp̄nalis vel anēxa sp̄nali. Qd at dicit Inno. q̄ vendēs iurisdicōne tpale nō cōmitit symonia. Iz al's q̄tē peccet: intelligē de iurisdicōe tpali: quā q̄s h̄z a p̄tē tpali. Quarto nō q̄ cū loco tibi ecclēsia meā et cū sis p̄sbyter locas opas tuas ut ibi officies nō hitur: ibi aliquā iurisdicōne nō ē symonia. Et in hoc nō h̄z p̄tē locū locatio et conduetio. Sed p̄sbyter debet gratē officiū facere et ille gratis expēcias. Et fm Hof. si locatio fiat ultra tps vite locantis: nō valet ultra. q̄ clericus in beneficio cōpāt v̄sfructuari. q̄ nō cōmisi ad vñs

xyj. q. vi. illud. Quinto nō fīm Inno. q. cū locatio fit ultra tps vite locatis. Si quidē sit facta noīe ecclie et utilitatem successor tenet ad illā. cū de sol. c. i. Si autē locatio facta ē noīe ipsi⁹ cui⁹ est ecclie et non intēdebat ecclie obligare; nō tenet successor. Sz si p̄dutor siue emptor iā aliquid soluit tūc fīm Tho. tenet successor; h̄iē ratu inq̄stū pecunia versa est in utilitate ecclie. Sexto nō. q. Iz rector ecclie possit qnq; cā locare ultra tps vite; in unq; tū canonicus p̄t ultra vīta locare p̄bendā suā. Septimo nota. q. si cleric⁹ vel religios⁹ vendat oblatum panē in altari a populo vel cerā vel alia sibi data elemosynaliter. vt fruct⁹ decimaz nō ē symonia. q. spūalia nō sunt; nec in aliq; peccat fīm Archi. Tānē autē benedict⁹ vendē esset symoniacū et multomagis us p̄cipiendi decimas q. spūiale est.

Symonia. iiiij. circa funera.

An p̄ exequijs defunctorū aliquid recipi possit. vide s. Sepultura pmo.

Quid si apud eccliam sint diversa cymiteria et tate p̄ quāta pecunia q̄s ponat in tali cymiterio Rū. fīm Tho. symonia ē. extra eo. audiuimus. Et eodē mō si p̄ pecunia crux spālis portet ad funus d.c. audiuimus. Idē dīr.

Quid si cleric⁹ cōsueverūt h̄iē lectū vel pannos equū vel bmoi de morēte. et an portationez faciūt pactū de redimēdo. Rū. fīm Tho. q. hec tpalia s̄t. licit⁹ est. Sz si nolent sepelire corpus nisi fieret eis cautio de redimēdo talia; symonia ē. Sz in talib⁹ p̄mis sepeliat corpus. et postea agat p̄ heredes. extra eo. ad apostolicam.

Quid de p̄cessioneb⁹ q̄s faciūt aliq; ecclie colligate in exequijs mortuorū data vel promissa aliq; pecunia; siue q̄cunq; re tpali. als nō facturi. Rū. fīm Ray. Si tenet ad bmoi ex officio; sic exigere aliq; symonia ē. j. q. iii. vendētes. Si vo nō tenet et deficit sumptus; tunc nō est symonia.

H̄iē liceat statuere vt p̄cessio fiat p̄ pecunia. Rū. fīm Ray. Si statutū fiat p̄ verba affirmativa. puta. Quicunq; reliqrit collegio. x. habeat p̄cessione. et als ad eā nō teneat nō ē symonia. Si autē statutū fiat p̄ verba negatiua vt q. nulli fiat p̄cessio nisi reliqrit tātū; symonia est. q. tollit officiū pietatis. Con. Tho. et Vl.

Symonia. v. Quo ad religio-

nem.

Quid fiet q̄i in aliq; religione aliq; ingressi s̄t p̄ symoniām. Rū. fīm Tho. et Ray. Si symonia fuit; cōmissa scientib⁹ ipbis q. re cepti s̄t; de suo monasterio debet expelli sine spe restitutioñ. et ad agentū p̄petuā p̄niā ad locuz artiorū regule recludi. ex eo. qm. Et si nō inuenit artiorū regula. debet mutari in aliud monasteriu⁹ eiusdem regule. Et si nō p̄t comode fieri; fiat ad tps et postea recipiat de nouo. Si autē symonia fuit cōmissa ipbis ignorantib⁹ sufficit q. renūciant loco; et postea poterunt de novo recipi; mutatis tūc prīnōib⁹ locis. extra eo. ex insinuatōe. Et intelligūt Ray. et Gul. q. p̄dict⁹ rigor seruādus ētia in occultis symonijs et in foro p̄uali. Iz nō cōstet de cri-

mine p̄ inq̄stionē vel in forma iudicij. ar. d.c. qm. qd nūbilo loquī de inq̄stōe vel accusatōe. Intelligē tū occulta symonia nec mētale tū. q. p̄ solā penitentiā purgat. h̄iē extra p̄cedentē. s. p̄ pactionē. vel cōnūctionē vel aliud sile. et si alijs ploras sit occultū. cū talib⁹ etiā fīm Ray. p̄t dici q. in saurez religionis cōps p̄t dispēlare et in ordine et in loco. Syl. p̄t dispēlare caplī vel plat⁹ eoz. dū tū ipsi⁹ n̄ fueriat p̄ticipes symonie. q. cū ex hoc sint puniēdiū debet ex eodē factō p̄uilegiū obtinē. Immovidēt amissiō p̄tātē tale recipiēdi. Tales autē q. sic cōmiserūt symonia in bmoi et p̄ticipes ei⁹ et consanguinei q. dant dothes incurrit excoicatōe fīm extraua. Hibani. nec absolui p̄t nisi a papa. Dic tū Archi. flo. se audiūtis q. Martinus. v. habuit dicē q. nō volebat bas ploras incurribas censitas. p̄tē dothes q. dāt̄ monialib⁹ p̄ ingressu monasteriorū. Et ido notandū q. p̄ ingressu religionis monachorū seu monialū nō licet aliqd exigere vel accipe q̄i p̄ciū. Spōte tū oblatā q̄ntacūs sunt. nō int̄ueniēt aliq; corrupta intentionē; Iz accipere. Et in hoc oēs doc. cōcor. Licitū tū est fīm Tho. apter deuotionē; quā q̄s osidit ad monasteriu⁹; largas elemosynas facē. vt facili⁹ in monasterio recipiat̄. H̄iē licitū ē cōuerlo aliquē. p̄uocare ad deuotōe monasterij per tpalia būficia vt ex hoc inclineat ad monasterij ingressū. hec Tho. Qd ē intelligēdū ita tū q. illō tpale qd dāt̄; nō sit p̄ncipale motiū. p̄tē qd cōcedat vel q̄ra religios⁹ ingressus. q. tunc esset symonia. Sz si monasteriu⁹ ē tenuē ita q. nōt sufficiat suis. an possit h̄iē intentio a religios⁹ illis recipiēdi tpalia. Quidā discūrrot Vl. q. in tali casis oblatis spūalib⁹ q̄tis; p̄tē h̄iē intentionē recipiēdi tpalia ab ingrediēte. p̄ sustētātē vite ipsius et p̄tē etiā pacisci determinata summā tpaliū. Et qd̄ videt̄ p̄tē ex. d.c. qm. Ibi s̄b p̄tertu paup̄taz intelligē fīm Ray. cū hoc siebat in fraudē. Et p̄ declaratōe p̄dictor̄ ponent̄ due cōclusiones q. cōtēr eliciunt̄ a doc. Prima q. nulla pactio de tpaliib⁹ dīz interne nre etiā si monasteriu⁹ sit tenuē. Hoc etiā voluit panor. in. c. nō satis. ex eo. vbi dat theoricā cōfici endi instīm q̄i aliq; puella recipit i monialē. vt n̄t dē aliqd ex pacto. h̄iē postea ex deuotōe sua ipa of ferat aliqd monasterio vel p̄. Scda cōclusio. q. si monasteriu⁹ ē abundā; nullē dīz tractat̄ de tpaliib⁹ i receptōe. Ethoc ē h̄iē cōem abusione. q. q̄tō monasteriu⁹ ē abundāt̄; tāto plus volūt maiores dothes. Sponte tū oblatā p̄tē recipe. Et si quidēt̄ haberēt̄ intentionē ad tpalia p̄ncipalē. nulla tū int̄ueniētē pactōe vel cōuētōe leu exacōe fīm Ray. est symonia mētalis q. p̄ solā p̄niā abolef. nec incurrūt penas ecclasticas. q. si puella q̄tis ē recepta et pentes p̄ receptionē n̄t volūt dare monasterio cū tū sit tenuē. dīc Tho. q. moniales p̄tē agē p̄ patrē p̄ alimētis filie vel si p̄i ē mortu⁹; p̄tē ad p̄tē s̄i hēditatis agē. vt in autē. de san. epi. s. nullant col. ix. nec p̄tē p̄uari legitima p̄ ingressu religios⁹ nisi ipa iuri suo renūciasset. Si autē nullū fiat p̄actum. h̄iē taratū est q̄ntū ingrediens debeat dare p̄ ingressu. et fīm hoc datur. symoniā est et reprobarūt talis taratū fīm Tho. Idem si fiat p̄actum

Symonia.vi.

de seruanda consuetudine extra eo venies. Idez si gratis recipiatur et postea compellat ad seruandam consuetudinem extra eo. Jacob. Hoc tamen fin quodcumque intelligit quoniam compellit ab ipsis recipientibus quanto nihil dandum est quoniam reguntur in debitum. Per superiorum tamen bene posset compelli ad obseruantiam laudabilis consuetudinis.

Rei quis seruit religiosis propter permissionem sibi factam id est per certum tempus recipiet ad religionem. alii non recipiunt symonia utraque pars committit. s. q. ii. capitulo.

Rei recipientes exprimit conditionem de aliquo dando et recipiendis timet repellere si haec facit apponens tamen in mente nihil dare finem. Ingressus symonia eius reputatur. quod taciturnitas habet per sensum. ex quo non prodixit illicite pactioni de re iuravit. qui taceat in vii.

Ite cum timet non recipi dicit abbatui. si vellest me recipere dare vobis oia bona mea. et sic habebit me super hoc consilium: abbas cum conuenientia recipit eum finem. Symonia est: saltem ex parte offerentis: etiam si non intuitus permissionis est receptus finem. Con. Non etiam nec ibi potest remanere nisi secum dispenseat tenet tamen ad aliud monasterium transire. si religioni se obligasset. Sed si talis hoc similius diceret. non intendens per ipsa accipe ingressum religionis sed declarare intentionem suam. s. quod intendit transire cum bonis suis et recipientes etiam ad bona ipsa principali non respiciunt in foro proprieate video quod sit symonicus. Et si in foro causa per bec Archi. flo.

Rei si quis percurat quod filius alicuius recipiat in monasterio non facta aliquo conuentione. et post receptionem talis qui percurat sollicitat patrem illius ut conferat aliquo monasterio finem. Quis est quidem symonia quoniam ille non percurat alii recipi nisi quod sperabat illi aliquod datum monasterio vel si tunc hoc non sperauit. tamen petit aliquod dari monasterio per receptionem ipsius. Sed si non ex hoc. habens sollicitatem eum quod sit deuotus monasterio sicut dicitur esse ex deuotione et dilectione orta ex receptione filii conferat monasterio non est symonia.

Rei monachi qui dant aliquod abbati vel episcopo prioratibus finem. si in illis prioratibus est aliquod stipendium. et si pro vel propter dicat approbationem vel tam principale: symonia est. Ita si per receptioem alicuius personatur conditione seu pactio ex utraque parte in gratiis ad religionem et recipientis de aliquo dando. hanc etiam recipiat vel acceptet utraque pars reuocat conditiones et sic gratis recipiat finem. non est symonia. dum tamen non sit corrupta intentio quod non obstat reuocatione principali deinde ingressus intritus ipsalium. quod tunc esset symonia. sed metatis tamen. Si autem iam receptus est ante reuocationem ipso facto est indignus ipso monasterio: quod est symonicus ingressus. Ita si quis promittat alicuius quod post biennium recipiet si tamen interim didicerit taliter vel steterit in scholis. Et sic recipiat tunc et non ante finem. non est symonia. quod prinde est ac si dicatur induemus te si interim reddideris te idoneum ad addiscendum tale quod. Puta si haberetur intentionem ad lucrum ipsa alicuius artis de qua pactum fuit. quod dicatur esset symonia. s. munus ab obsequio.

Rei si quis seruit in ecclesia vel hospitali. puta ad pulsanum capanam: facienduz matriculam et habemus per pecuniam. siquidem tali officio sit annexum insipendium.

est symonia finem Ray. Secundus si non est annexum insipendium. Hoc ibi possit esse turpe lucrum quoniam videlicet non est consuetum talia vendere vel emere. Sed si consuetudo habeat talia locare et habemus potest fieri. viij. q. iii. cuestus.

Quid de fraternalitate in quibus statutis est quod nullus recipiat nisi promittat vel iure se daturus tam annuatim. R. quod cum habemus confraternalites non potest vere dici quod sint religiones sed quoniam congregatores ad beneficium: non habet ibi locum symonia quoniam potius se datio ipsalium ab eis imponitur per elemosynas facientes captiuos et habemus laudabile est tales confraternalitates bone sunt. xl. di. si quis despiciat. Et si tamen si oportet se mel in anno vel mense conuenienter ad tractacionem de salute aie et de agendis et propter hoc fiunt expensis instum est ut ponant inter se aliquis quantitatatem. Id tale statutum videtur licitum. En ad item ambiguitate tollenda finem. Huius statutus esset quod habemus statuta fierent sub forma affirmativa. puta. si quis dederit tam recipiat fratrem. et non per verba negativa. s. quod non dederit tantum non recipiat. Secundum autem Ray. iuramentum in habemus non apponatur propter piculum prius.

Symonia.vi. De pena et dispensatione.

Quae sit pena eius quod symoniace ordinatus est. R. finem Ray. non recipit executionem et ipso iure suspensus quod ad se et quod ad alios etiam si occultum sit. ex eo tanta. Et non solum est suspensus ab ordine quem symoniace recipit sed etiam ab actibus omnium aliorum finem. V. Idem Inno. et addit quod etiam in ipsalibus et per ipsum per administracionem. lxxxi. di. eos.

Ite dicitur prius in depositione et infamia. si de crimine platerit. ex de accusacione. in quodammodo. Ita non potest recipi nisi quod dedit eo quod turpis dedit. xiii. q. v. non sane.

Quae sit pena ei quod ordinatus vel beneficium contulit symoniace et ei quod fuit mediator. R. finem Ray. si est manifestum ipso iure suspensus est etiam quod ad alios. ex eo. accusatum.

Si vero est occultum suspensus est quod ad se tamen.

sicut et quilibet criminosus. ex eo. et si quodammodo.

Quae est pena eius quod recipit simplex beneficium symoniace. R. finem Ray. In primis est suspensus eo modo ut dictum est s. primo. s. Ita tenet renunciare beneficium et restituere omnes fructus preceptos. et quod percipi potuerint. xiii. q. vi. si res. et de resto. s. propter. c. grauis. nisi illos quod expendisset in utilitate ecclesie.

Non et qui deprendi ait accessit ad negotia mea: habet actionem in me. Et si non habeat id quod sibi abest tamen habet in id in quo ego locupletior factus sum. ut. ff. de ne. ge. l. si pupilli. s. h. et si quis. Et eodem modo tenet ad restitutionem ille qui non consumit symoniacum. tamen alius pro eo scienter co-sentiente consumit vel si prius ignoravit et postea quod scivit non statim renunciavit. talis tamen de illis fructibus non tenetur quoscepit quod dico fuit bone fidei possessor. quod etiam consumpti sunt. sed de existentiis tenetur. L. de rei ven. l. certum. Con. Sof. Mo. et Tho. Ita si quis symonicus in beneficio si occultum est non sit suspensus ipso iure. sed suspendendus. s. q. iii. c. i. ii. et. iii. Tamen rore illius beneficium symoniace quesiti non ministrabit sine petendo. nec stipendiis nec ipsa alia. Hoc si notoriu[m] est ipso facto est suspensus ab actibus omnibus ordinibus. et ab administratione ipsalium. ut

Inno. dicit ut dictum est s. in. i. §.

Rue sit pena eius q̄ recipit beneficium cū cura vel dignitate symoniace. **Rū. fm. Hoff.** p̄ter penas nūc dictas. Idem iudicū est d̄ eo sicut de illo q̄ recipit symoniace ordinē. s. q̄ suspensus est. q̄ ad se & q̄ ad alios. **L**um ḡ executōez nō h̄eat: q̄cqd agit saltem de illo officio: suspensus agit & animas decipit. extra d̄ elec. dudum. el. ii.

Ruid si ipm monasteriū vel ecclia fuit in culpa. vt si aliq̄s dedit pecuniam monasterio vt recipiat. **Rū. fm. Her.** ei d̄ restitui vt cū ea aliqd monasterium intret: ne sit onerosus scđo monasterio nec ecclia vel monasteriū cum tali fraude d̄ eē in lucro. nec ex eodem facto d̄ p̄seq penaz & p̄num ss. de ne. ge. l. siue hereditaria.

Ruid si q̄s dedit pecuniaz p̄ bñdo ordine. **R. fm. Gui.** si ipse nō h̄ebat beneficium ecclastici. d̄ illa pecunia cedere illi ecclie cathedrali in cuius ignominiam data est. **H**i vō h̄ebat titulū alic̄ beneficij ad quem dehebat gratis ordinari: illi beneficio restituenda est.

Ruis possit dispensare cū ordinatis symoniace. **R. fm. Ray.** Si crimen p̄petratū est nescientib⁹ ordinatis: tunc postq̄ simplr renūcauerit in executione ordinis p̄t ep̄s dispensare. ex eo. de symoniace. nisi pecunia fuisset ipsi ep̄o data: tūc nō posset dispensare. p̄t turpitudinem suaz: h̄ pap̄a. i. q. j. erga. Posset aut̄ successor illi vel alius ordinari: utpote si h̄et dominicū vel beneficium in alio ep̄atū vel etiam archiep̄us q̄ eriam in hoc casu posset dispensare **fm. Ray.** Silr cū illo q̄ scienter suscepit ordinem symoniace: nō tū misstrat. posset ep̄us dispensare in ordinib⁹ rite ante susceptis. non aut̄ in illo quem symoniace suscepit. nec etiam q̄ recipiat alios ordines ante dispensatōz: q̄ p̄mot⁹ eē p̄ saltum. **C**oncor. **A**lbi.

Ruis p̄t dispensare cum illis q̄ recipiunt simpler beneficium p̄ symoniā. **Rū. fm. Ray.** Si ignorantibus ipsi factū est. p̄t ep̄s dispensare. vt etiam de nouo p̄ferat eis idem beneficium. postq̄ ei pure ac simplr renūcauerint. eē e. de symoniace. Hoc aut̄ intelligi: si etiaz ep̄us ignorauerit. nāz si scient p̄tulisse: nō ipse. h̄ sup̄io: posset dispensare. **H**i vō beneficis scientib⁹. solus pap̄a p̄t. ex e. de regulab⁹. idē **T**ho. & **P**l. & **fm. Gui.** intelligi hoc. q̄ cū talib⁹ nō possit dispensari nisi p̄ papaz. nec in isto beneficio. nec in alio si remanet in seculo. **C**oncor. **T**an. & **H**o.

Rin multis casib⁹ symoniē p̄t ep̄us dispensare post līmaz pniam. **D**imo. cū illo q̄ beneficium vel etiā ordinē p̄tulit symoniace. vel q̄ fuit mediator: symoniē dum tū sit occultū. Item cū eo q̄ insposuit p̄ces carnales. etiaz p̄ nō digno. nulla tū intueniente p̄ditōe vel pacto. & hoc p̄t si ipse ep̄us ab hoc pacto sit imunis. Alioq̄n metropolitan⁹. Intellige **fm. Gui.** q̄n talia de p̄suētudine p̄petuit ei. Itē p̄t ep̄s dispensare in symonia q̄ p̄mittit circa exequias defunctorū. Itē in p̄scratōe cimiterij & sacrorū valor. In benedictōe vestiū. In bñdictione crismatis. aq̄ bñdicte vel salis. aut panis bñdicti. In benedictōb⁹ nubentū. In oīb⁹ bis ep̄s nō ē

p̄hibit⁹. iō p̄t ar de sen. ex. nūp. & addit fm **Ray.** q̄ ep̄s p̄t etiam cū illo disp̄p̄are: q̄ ordinē symoniace recipit. & nō misstruit in rite an susceptis. Itē cū eo q̄ recipit symoniace beneficium postq̄ resignavit in executōe ordinū. Et fm glo. ei tā susceptoz ante bñficiū q̄ post. nō āt vt recipiat nouos ordines. nūlī forte infret religionē: & symōia eēt occulta sec̄ si manifesta. Est āt occulta symonia: de c̄ non p̄stat p̄ s̄niāz vel p̄fessionē in iudicio factaz. Aut p̄ rei euidentiaz q̄ nulla possit tergiversatōe celari fm d. glo. **I**nno. ēt dīc. q̄ symoniaci in benedictōb⁹ h̄t bñmōi si occulti s̄t: l̄z sint suspensi q̄ ad se: sic alij criminosi. tū p̄t p̄niaz licite celebrat. h̄ bñficiū qd̄ symoniace bñtū ē: retineri nullo mō p̄t.

Ruid si aliq̄s credit p̄babilr sibi ē collatū bñficiū vel ordine. p̄t obsecq̄a. v̄l. p̄t p̄ces carnales. a se vel ab alio int̄positas. **R. fm. Ray.** si al's erat idign⁹ d̄ resignare: q̄ p̄ces succedit loco p̄cij. **G**ivo dign⁹ est: nō tenet. h̄ sufficit penitere de mala int̄tione. ex eo. c. fi.

Rotz ep̄s possit dispensare cū eo q̄ est symoniatus in dignitate. **Rū. fm. Inno.** ex eo. nobis. q̄ n̄ **I**mmo. etiā cū nullo symoniaco sciēter p̄t ep̄s dispensare q̄ p̄moueri possit ad dignitatē etiaz p̄ q̄ nō fecerat symoniaz. i. q. j. erga.

Rotz ep̄s possit disp̄p̄are cū electo symoniace q̄ postea eliga. **Rū. si electio reprobata ē. p̄t symoniāz: et quā elect⁹ i grāuit. nec postea ratū bñt: nūlīdū min⁹ nō p̄t ep̄us illa vice disp̄p̄are. sec⁹ de simplici bñficio. s. qd̄ nō ē dignitas: si i grāuit recipiat. q̄ p̄ resignatōz ep̄s disp̄p̄are p̄t: vt ei p̄ferat: ex d̄ elec. si alic⁹. **A**rcu tñ hāc māz symōie multa inouata s̄t p̄ multas eūua. s. martini. v. q̄ incipit. **M**ulte. Item alia. **E**ugenij. iii. q̄ incipit. **C**ū detestabile. & in alia. **D**auli. ii. q̄ incipit. & si dñci gregis. q̄ v̄l censuras ibi positas. phibet ne aliq̄s p̄fesso: p̄ q̄scunq̄ grās v̄bo vel scripto p̄cessas. vel p̄cedēdas audeat quē: q̄ ab soluere irretitū dicta symonia sup̄ ordinib⁹ v̄l beneficis assigndis in curia vel ex d̄cta. vel ēt irretitū in aliq̄b⁹ casib⁹ p̄tentis in p̄cessu curie p̄terq̄ in mortis articulo. & tunc iuxta modū q̄ ptineat in dicto p̄cessu.**

Rotz qd̄ de taxis q̄ solauunt in curia. an p̄mittat symonia. **R. fm. archi. f.** q̄ in soluēdo annatā leiz p̄mod fruct⁹ p̄ bñficijs q̄ p̄ferunt in curia. p̄ faciēdo alias exp̄elas. p̄ bull'exp̄ediēdis vel disp̄p̄atioñū vel alia. grāz: nō indicat factū in se symonia. q̄ n̄ p̄ modū app̄ciatōis ordiatū ē dari. h̄ p̄ modū subuentōis curie. **I**ustū ē em vt q̄. p̄ tota ecclia laborat: ab ecclis sustētent. Et silr pap̄a nō p̄mitteret symoniā si alicui ep̄atū vel aliud beneficium cū hoc onere daret: vt annuatū daret de redditib⁹ alicui p̄sonē. v̄l loco certā p̄t. p̄ suis necessitatib⁹ fm **T**ho. **F**acit ad hoc p̄suētudo antiq̄ romane curie v̄bi fuerūt multi p̄tifices & cardinales laudabilis vite. & nō mediocris scie. Itē dādo pecunia. p̄ bulis p̄ficiendis. p̄ bñficijs vel alijs grāis obtētis. fm taxatōz factā ab his ad q̄s spectat. nō indicat symonia. q̄ nō dād p̄ spūalib⁹ cū iaz obtenta sint h̄. p̄ labore scriptoz cū nō sint a curia alt̄ salariati. nec ē p̄ caplīm sic ep̄m. i. q. ii. q̄ illud intelligit q̄n notari⁹

ff

— 5 —

Societas

vel scriptor est salariatius sufficienter. vel etiam cuī scriptura opaē ad ordinem vel beneficiū recipiēt. Als sine ea nō habitur? hoc at nibil ad hoc opaē quam obtētum est.

Bz qd̄ de ep̄ q̄ in collatōib⁹ beneficioꝝ ad eos spectatiū petūt ē certa taxā p̄sueta. vel statutaꝝ. R. si bñt sufficiēt reddit⁹. vt decēt nō fīm pōp. h̄m̄ exigētū sui stat⁹ viuere possint. nō excusant̄ a symonia. i. q. iii. ex multis. vbi aut̄ nō sufficiant reddit⁹ vident̄ posse excusari dictas taxas recipie do. ita tñ q̄ p̄f hoc nō dent beneficia. nec aliquaz pactiōem faciant vel puentōz. ar. i. q. ii. q̄ p̄o. **B**z post collatōez factam idonee p̄sone p̄nit petere. ad suādūm̄ p̄suētudines laudabiles.

Societas. Pone q̄s p̄mittit pecunia bonafide alteri ut inde lucret. et h̄cāt inde p̄tē de lucro. vtr̄ liceat. R. fīm alex. de alex. q̄ p̄missio pecunie fīi p̄t duob⁹ mōis. uno mō q̄ sit trāslatio pecunie sine rei p̄missio i toto vel i pte i dñū illi⁹ eni p̄mittit. et p̄ pecunia sic p̄missa nō l̄z aliquid sp̄are sic n̄ l̄z aliquid sp̄are p̄ re altē? Scđo mō sit p̄missio pecunie vel alteri⁹ rei. ita q̄ n̄ trāffert dñū: h̄ remanet tota res p̄missa i dñū p̄mittētis. et hoc mō cōmittes p̄t sperare lucr̄ sicut de re sua. Et p̄ p̄n̄ qd̄ accrescit sorti sic rei. p̄rie iusto titulo possidet. Nec est sile de mutuo et comodato. q̄ in mutuo pecunia stat in piculo illi⁹ q̄ accepit. n̄ sic in pecunia comodata q̄ stat in piculo comodatis. Et iō p̄t licite sp̄are lucr̄ et pecunia. oꝝ aut̄ q̄ pecunia tota sit comodata. q̄ si p̄tē eēt comodata. et p̄tē mutuata posset eēt ibi viciū v̄sure. Si enī aliq̄s p̄mittit alicui. C̄ita q̄ medietatē ei mutuet. et aliam medietatem suo retineat dñio: ita q̄ ille cui p̄mittit debeat de ille negociorū ad lucr̄. H̄cō q̄ bñm̄ lucr̄ b̄z viciū v̄sure. q̄ sp̄at nō solū ex re p̄missa: h̄ etiam mutuata lucr̄. Et iō ex mutui ad cōfētione generali viciū in toto p̄ctu.

Scđo q̄o. quōd in p̄missione talis pecunie p̄mitat v̄sura. R. fīm R. in. iii. di. xv. ar. v. q. v. q̄ b̄. p̄tiḡ q̄drupl̄. P̄tio. q̄n̄ capitale et lucr̄ ponunt sub certitudine. Scđo. q̄n̄ capitale ponit s̄b certitudine et lucr̄ s̄b fortūa. Tercio. q̄n̄ lucr̄ p̄t̄ sub certitudine. et capitale sub fortuna. Quarto. q̄n̄ v̄trūq̄ ponit sub dubio. Primis trib⁹ modis. accipiens v̄ltra sortem: tenet ad restōem: q̄ p̄ctus sunt v̄surarii siue directe siue īdirecte siue imp̄licite siue explicite. Et q̄ d̄ tercio mō nō est ita claz sic de p̄mo et de scđo. io. p̄bo qd̄ dictū est p̄. c. fi. eēt eod̄. vbi d̄. Mauiganti vel euti ad nūdinas; certaz mutuans pecunie q̄ntitatē p̄eo q̄ suscipit in se p̄iculū recepitur aliquid v̄ltra sortem: v̄surarii est censendus. q̄ nisi fuerit culpa vel negligentia illi⁹ q̄ accepit. raro accedit q̄ pecunia quaz mutuo accepit peat. vñ ille q̄ in isto casu dat mutuo pecuniam. b̄z in favore suum illud qd̄ accedit sepe. nec b̄z p̄ se nisi illud qd̄ accedit raro. Quarto mō accipiens v̄ltra sortē aliqd̄ restituere non tenet. q̄ rōne verisimilis dubij p̄cūs bñm̄ extensat. d. c. fi.

Tercio q̄o. q̄t̄ modis variat p̄ctus societatis: R. fīm Alex. de alex. q̄ tripl̄. Aliq̄i. n. vñ p̄t̄

tñ pecunia. et alſ̄ opam corporalē. Aliq̄i vñ p̄mit pecunia et opam. et aliꝝ pecunia et opaꝝ tñ. Aliq̄i ambo ponit in societate pecunia et opaꝝ. et in oīb⁹ fuanda est eq̄tas: ne aliquid fiat in fraudē v̄surar̄.

Et ex p̄dictis p̄t patere de. q. j. scripta. et erit q̄. q̄ta in ordine. Quid d̄ his q̄ tradūt mercator. L. ducatos. eisdeꝝ oīno reddendos. et si inde lucrat̄ fuerit: tantū teneat dare de lucro vel det eis q̄ntuz eidē placuerit. Si h̄o nibil lucrat̄ fuerit. nibil eis dare teneat nūl tñ capitulo. R. fīm Bal. in. l. j. L. p̄ socio. q̄ iste p̄ctus sapit v̄surariā prauitatem. Et iō q̄cqd̄ capiūt de lucro minuit sortem. Non enī est ista societas: nec ex forma p̄ctus nec ex natura. Ex forma nō. q̄ est p̄ctus mutui. ex natura nō q̄ est p̄ naturaꝝ societas q̄ vñ h̄cāt caput saluū et aliꝝ fractum. vt. ff. e. l. mutuis. Et iō illud qd̄ legi et notaꝝ in. c. p̄ v̄ras. de do. in. vir. et v̄ro. d̄z intelligi qñ pecunia daſ ad p̄tem lucri et dāni: q̄ cōtract⁹ tūc ē līcīt. Jo. tñ an. vt recitat Bonor. in. d. c. p̄ v̄ras. tenet vt pecunia possit p̄poni apud meratorē cū hoc. vt capitulo sit saluū: et q̄ de lucro sol uat̄ certa ps. et dicit Bonor. hoc ē singulare dictiū et nō alibi positū. Et vide bāc. q̄ plēm̄ tractat̄ p̄ Post. in lum. vbi tenet exp̄sē valere pactū. q̄ p̄nes pecunia nō sentiat dānum in capitali. q̄ hoc pactū non est p̄ h̄ p̄ter naturaꝝ p̄ctus. Pactum aut̄ in p̄positū p̄ter naturaꝝ valet. vt. l. j. ff. depo. et in. c. vñco. d̄ como. D̄c̄t̄ tñ postea q̄ si capitulo ēēt p̄ditū casu fortuito debet deponēs i foro aie ēmitte. h̄ Bonor. tenet q̄ talis nō sit honesta et licita societas qñ posset p̄tingere q̄ deponēs opam sentiret dānum in opis amissis et in capitali pecunie. qd̄ est p̄ naturam societatis: cum societas sit q̄dam frātūtas. l. v̄z. ff. p̄ socio. Et p̄ hoc allegat bonam glo. in. c. plēiq̄. xiiij. q. iii. q̄ dicit ad hoc vt societas sit honesta et licita int̄ ponentē pecuniam et ponentē opam. oportet q̄ ponens pecuniam sentiat de lucro et dāmino. Idez videt̄ sentire Jo. cal. in. d. c. fi. Et ad. S. de illa. Insti. p̄ socio. q̄ multū obstatobi dī valere pactū. vt alſ̄ non sentiat de dāmino: h̄ lucro. R. fīm. Cal. p̄ intelligit nō de capitali h̄ de dānis et de lucris cōtingentib⁹: salvo capitali. vel dic q̄ ille ter. p̄cedit quo ad dāntem opam. Est enī lēcītūm̄ pacū et plōna ipsi⁹: vt ipse nō sentiat dānuz. l. Amūssum in capitali. rō q̄ sentit dānum in opa. Nam tantū affert pecunia illi⁹ q̄ntū opa alte riūs. Quinimo vt dicit ibi ter. opa et industria p̄t esse tanta q̄ valeret pacū q̄ ipse lucr̄ duas p̄tes et terciām h̄cāt ponens pecuniam. In dubio autē cum duo p̄bunt societatē. et vñus ponit pecuniaz et alter opam. videt̄ actū vt lucr̄ equalit̄ dīvidat int̄ eos. De hoc est glo. notabilis quam omnes re nent in. d. l. j. Nec. d. c. p̄ v̄ras. h̄ dicit p̄dictis. cuī nō dicat q̄ capitale debet eēt saluum. nec est sp̄ale in pecunia dōtali: vt q̄dam somniauerit. nec etiā credas q̄ sit lēcītūm̄ pacīciā p̄ncipio: vt deponēs h̄cāt. x. p. c. vel aliam q̄ntitatē. sicut faciūt qd̄az vidue: credentes hoc eis licere p̄ tex. in. d. c. p̄v̄ras cum opinione Jo. an. nam nō licet ex pacto p̄ctūcūs minimū cape ex pecunia si nō subiicit se vici lo. xiiij. q. iii. p̄ totum.

Societas fo. CCXXXVII.

Et p̄dicta patz qd dōm de his qui mutuant pecunias ad negocia dū. hoc pacto q̄ capitale sit salnum. si s̄git; q̄ peat mercator. si qd lucz interneiat; illud diuidat. **E**t dic q̄ p̄ctus est v̄surari. **E**t idem est in effectu cum casu p̄cedenti; licet sub alijs verbis.

Quinto qro. Done q̄ alijs ponit in societate opam tm̄. Alius ponit lib. xxx. ad tertiam p̄em lueri; et dannū; hoc est ad lucz et dannū. x. lib. xx. remanentibz sp̄ saluis. Hoc casu positio: nisi ille qui opam ponit mercedem recipiat p̄ labore quem sustinet p̄ p̄mercio. x. lib. quarz lucz et dannū speccat ad illum q̄ pecuniam dedit; v̄surari est q̄ pecuniam dedit. **N**am. xx. mutuauit mercanti p̄ mortio. x. p̄tinentium ad lucz et dannū illi q̄ pecuniam dedit; cū sit recepturus. xx. q̄ non stant piculo suo sicut et illi q̄ opaz gerit. q̄ eque bene debent stare. xx. ad lucz illius q̄ opam ponit. quia q̄bz onus. p̄ueniens est vt h̄eat emolumentū. **E**t iō si iste q̄ opam gerit nihil h̄eat p̄ mercede laboris exhibiti in lucro. qd accidit illi q̄ pecuniam dedit: v̄sura p̄mittit. q̄ posito hoc casu. ille q̄ pecuniam dedit nihil d̄z h̄ie. p. xx. ad similitudinem mutuantis q̄ rōne mutui nihil p̄t h̄ie v̄tra sortem. **D**ñ em̄ p̄bic societas. ita q̄ v̄nus ponit pecuniaz et alijs opam. licetum est: dum tñ fuet eq̄tas socias. hoc autē nō est in. p̄posito. q̄ si mercator recipiens pecuniam et ponens opam: postq̄ emit merces p̄deret eas: p̄deret. xx. et opam corporalem. **L**ollator autē pecunie nō p̄deret nisi. x. et non opaz corporalem. **C**asus ergo nō est licitus. s̄ in fraudem v̄suraz factus.

Sexto qro. qd si vidua tradens quantitatē pecunie cum pacto p̄ instrim firmato. q̄ mercator es accipiens teneat ei reddere dimidium vel duas p̄tes lucri absq̄ omni piculo capitalis. an restituere obliget hm̄oi lucz et peccat mortalit; cū tñ apud se intendat firmiter q̄ q̄qd de capitali debite mercando sine illius culpa p̄daſ; sibi peat et nō mercator. **R**ū. san. **B**er. q̄ ista mulier restituere non tenet p̄petens lucz exinde habitū: lz tñ peccat mortaliter. q̄ seipsum diffamat ex tali pacto v̄surario tam apud mercatorem q̄ etiam apud scientes de hoc. cū det iplis occasionem scandali. **E**t etiam si ipsa morte p̄uenire dicto instruō nō destricto. heredes sui vellent fositan q̄ in suo roboze maneret cui cā efficaz. p̄culdubio ipsa fuisse. et iō tenet intentoz suam antentice notam facere: ne forte mōte subita p̄occupare.

Septimo qro. vtz liceat tradere pecuniaz mercator p̄ mare nauigaturom cum pacto q̄ si nauis cum capitali p̄cliter: mercator nō teneat reddere tradēti capitale sue pecunie. q̄ si nō in mari: s̄ meriendo amiserit sibi ad totum capitale reddenduz teneat. et si lucratus fuerit h̄eat p̄tem lucr. **R**ū. q̄ p̄ctus iste est v̄surarius: vtz ei eo. c. fi. **E**t rō est. q̄ capitale pecunie solum erat ad piculū tradentis: dum mercator erat in mari: vel itinere. **E**t sic pilo tpe tm̄ currebat ad suum piculuz. In actu tm̄ et v̄lū mercandiv vel p̄mutandi: solum currit ad periculum mercatoris cui traditum est. et iō respectu il-

lius actus et v̄sus est ipsius mercantis. p̄pterea p̄ talem actum ip̄si lucrat: sicut et sibi soli p̄dit. sed o etiam in hoc casu est inequitas et iniustitia cum tradens eligat sibi meliorem p̄tem. et mercator velit deteriorem. **N**am multo lepi in actu mercandiz p̄mutādi amittunt merces et capitale. q̄ amittat in mari vel in itinere: q̄ p̄ctus oīno illicitus est. hec san. **B**er.

Octavo qro. qñ v̄nus ponit pecuniam tm̄. et alter opam tm̄. ex q̄b p̄tibz isti intelligentiam socij tam in lucro q̄ in damno. **R**ū. **B**al. in. l. j. **L**. p̄ socio. q̄ ex p̄tibz equalibz. nisi aliud actum sit. **E**t est rō. q̄ societas h̄z instar fraternitatis. vnde sicut inter fr̄s d̄z fuari equalitas. sic inter socios. ff. p̄ so. l. s̄ non fuerint.

Mono qro. Done q̄ in divisione societatis p̄ longa tpa: et multis sudores p̄cedentes nō inueniunt nisi solum capitale saluum. **A**n totum illud capitulo debeat h̄ie ille q̄ illud posuit. an v̄o debeat equaliter diuidi. **G**lo. in. l. j. **L**. p̄ socio. dicit q̄ d̄z equaliter diuidi: nisi aliud actum sit. et hoc de iure p̄suetudine aut dicit q̄ capitale d̄z esse saluum. **J**ac. de are. dicit q̄ nō solum de p̄suetudine: s̄ etiā de iure est q̄ capitale sit saluum. **I**dē tenet **B**art. in. d. l. j. **Q**uare em̄ socius meus d̄z h̄ie pecuniam. **E**t si dicis: q̄ ponit opam. **R**ū. q̄ p̄cium ope inteligit esse corripondēnti pecunie: nō autē ipsi sorti. **H**ic inde si v̄nus ponit comoditatē ope: equaliter et alter ponit comoditatē pecunie. nō autē p̄rietatem. **F**inge em̄ q̄ v̄nus ponit in societate. x. milia. alijs opaz tm̄. **A**erte hic nulla p̄t esse p̄porcio: nisi de comodo ope ad comodum pecunie: nō ad ipsam talē sortem. **P**ropterea illud est exp̄sum qñ. s. in societate ponit pecus ex vna pte et ex alia ope pastoralis. **I**deo sicut ibi sola damna vel comoda in obuentibz sunt p̄minutia: nō autē ip̄m pecus. vt. l. cuz duobz. ff. p̄ socio. sic hic vt dicam? q̄ intelligat in dubio pot̄ in societate posic v̄sus rei q̄ ipsa res. **E**t ad hoc facit sociū ouium. q̄ fetus. lana et hm̄oi diuidunt: nō oues socide date. et lz capita sint mortua: tñ societas in fetibz durat. ff. e. l. si id qd. **E**t hoc qd dico q̄ oues date in socias nō sunt cōes: intellige capitale ip̄m. si inestimatur datū est. **E**t hec est natura societatis q̄ est qdām intrinsecuz oībz p̄ctibz: qdām nihil aliud est q̄ dispo qdām: quam lex vel p̄suetudo statuit sup p̄ctum. vt. ff. de pac. l. si v̄nus. **A**ng. tñ de p̄usio in qdāz suo tractatu dicit q̄ si aut ex pacto. aut ex p̄suetudine piculū capitalis erat cōe: tñ cōiter d̄z diuidi inter eos. aut piculū non erat cōe inter eos. q̄ pactū de periculo nō int̄uenit: nec ex p̄suetudine etiam est q̄ piculū sit cōe. et tunc totū capitale erit illi q̄ teatum posuit. **C**ongruit hec arbitrio boni viri: vt ille q̄ p̄cipiat nō erat de piculo: non p̄cipiat de ipso capitali. **E**sset em̄ p̄ius fraternitas. l. vez. ff. p̄ socio. **I**te cum ille q̄ pecuniaz posuit eins comoditatem p̄minicare dicas illi q̄ opas tm̄ ponit. et ille q̄ opas ponit cōicet fructum sue p̄sonae tm̄. **E**t ideo capitale non est p̄minandum. **E**t hec opinio Ang. si bene inspicit non videt p̄trariari opinioni. **J**ac. de are.

Societas

Decimo qro. Pone qd ipm capitale est pditum vel diminutum aduersa fortuna. Nunq ille qd ponit opaz tenerat aliqd pferre ei qd poluit pecuniam. Exemplu in diminutioe. ponam qd ego posui in societate. xx. et sint pdita. x. vt debreas mibi refice re. v. v. qd sic. qd damnum d3 esse cōe. vt. l. si nō fuerint ff. p socio. vnde si totum damnum eēt meū; eēt p na turam societatis. Contrariū determinat glo. in. d. l. si nō fuerint. dicēs. qd ille qd ponit opam suam nū. qd se obligasse vī ad damnum sortis. Sufficit enī dā num pditaz opaz. et hoc pbat. qd correlatioz est eadē natura. vñ sicut de capitali nibil lucrat opaz ponens. ut de capitali nibil damnificari d3. Si at lucraret. ita et damnificari debet. qd de pñs eedez dant regule. L. de fur. l. manifestissimi. Quidaz at dicunt qd aut pecunia est statim pdita. et tūc dam nū d3 esse cōe. Aut post opas pñstas. et tūc sufficit damnum opaz. et hanc op. dicit. qd. esse eqzōe. Ja. aut de are. dicit indistincte qd damnum est cōe. vt. ff. e. l. cum duob. S. qd am sagariam. Bal. vo. in. l. j. L. p socio. dicit qd tenus est cōe lucz; caten' cōe damnum et nō alr. Et hoc vī veri. Si hanc op. te net san. Ver. nec pñ dñri qd pdiderit opaz manualem. nam alius pdidit intulorum pecunie sue. H. si nō appetat qditer sit pñcta societas. intelligit pñcta fñm pñuetudine regioe. et int̄ mercatores fñm pñue tudinem inter mercatores. vt. ff. de edl. edic. l. qd si volit. S. qd assidua.

Dondécimo qro. pone qd in societate vterq; ponit maxtim pecuniam et opam. H. unus maiori pecuniam qd alter. nunq ptes lucri erūt eqles eqilitate. portionis. Verbi grā. vñ pomit ptes duas. alter tercia. nam in lucro et damno qlibet d3 bie ptem corri. entem ei qd posuit in societate. H. si de hoc nibil aliud exp̄ssum est. qd si de hoc tacite inter eos acrum esse intelligat. vt qd plus oneris et piculi sustinet. plus emolumenti expectet. vt. ff. de re. iu. l. fñm naturam. Et ita intelligit. d. l. si nō fuerit. in pñcipio qd est notabile et vez. nisi opa et industria unius valde excederet opam et industriam alteri. puta si solus maniget. si solus pigrinet. si qd se picula subeat. si solus stat fixus ad apothecam et siliavt. d. l. si nō fuerint. vñ ad arbitrii iudicis recurrendum est ac si hoc esset exp̄sse actum. vt. ff. p socio. L. si societatem.

Quodécimo qro. vt. damnum psonae illius qd ponit opas debeat cōicari ad inuicem. Rñ. Bart. in. l. socium. in. l. socius. ff. e. sumando illi. S. dicit qd damna et lucra ptemplatōe societatis obuenientia sunt cōicanda. sec' si ptemplatōe psonae obueniat. Iz societas fuerit occasio. Et dicit qd illud vñbum. ppter societatem. pōt intelligi duob modis. Uno mō hoc est ptemplatōe societatis. tūc damna et lucra veniunt cōicanda. vt. l. cum duob. S. qd am. ff. e. Alio mō pōt intelligi. ppter societate. hoc est qd societas fuit occasio remota. vñbi grā. ppter societate habui necesse accedere ad curiam pñcipis. et dum coram pñcipi tractarem negocia placui pñcipi. ex qd donavit mihi castz. certe hoc nō fecit ptemplatōe societatis. H. psonae mice tm̄. Iz nunq habuissez nec accessissez nñli. ppter societate. certe istud nūq

venit p̄municandū. vt. iu. d. l. socius. in. l. Codē mō in damno. vñputa dum eēm abñs. ppter societates p̄sanguine mens fecit testim et instituit extra neum. qd nō fecisset si fuisse pñs. vt. d. l. socium. hec Bar. et sunt vñba aurea qd evacuant totam materia. circa hoc. et cordat. d. l. socii. et d. l. qd am sagariam. qd vident pñs.

Terciodécimo qro. quid si vterq; socioz capti sunt. vñbus evasit. l. ppter sua industria. nunq ille qd esset dandū. p sua redemptōe imputabili in societate. Glo. in. d. l. qd am. putat qd teneat ptem damni agnoscere ille qd evasit.

Quartodecimo. qd si vn' ab amicis redempta fuit. Rñ. glo. distinguendo. an aio remunerādi vētūc agat. aut non. h. donandi animo. et tūc nō agit. H. aliter in actione mādati. vt. l. nō omnia. in. l. inter cas. ff. man. et ibi Bart. Idem Paner. in. c. cum p. c. de p. cu. vñbi qrit. Quid si. p. curator. incide in latrones dum iret. p. facto domini. et ab eis fuit spoliatus. vel in via fuit infirmitate opp̄sus. nunq possit hmoi damna vel exp̄elas factas imputare dño. Et pludit fñm docto. qd nō. d. l. non omnia. Scdo. qd hec sunt extrinseca a mandato et poti' sunt imputanda casui fortuito. secus in duobus sociis vt dictum est. Albu. aut dicit qd mādato tenet de his rebus quas nō detulisset mandatorius nisi mādatum suscepisset. de alijs aut nō agit sicut nec socius. H. qd tñm ad medicos bene est secus. et rō est. qd in societate ius est fraternitatis. secus in mandatore. vt ibi no. Et dicit ibi Acur. qd iter ille. l. nō omnia. de curialitate non d3 fuari. Et fñm alijs. nec de iure si in casum fortuitum incidat nō incursum nisi ppter imploroz mandati pñcipalr. vt vñlt Inno. in. c. sicut. el. iij. de iureu. Et p. d. l. non oia. videt pludi qd si legati amittunt in legatōe sua equos vel vasa argentea quoq; casu nō restituunt eis de publico. et iō pñlium est qd negat se hie aialia et alia et oia necia hēant a republika. et tūc non tenebunt de casu. Bar. in. l. si fu. cōis. ff. de fur. pludit qd aut illa ambasaria fuit p. curata. et tūc non d3 sibi emendari. sicut nec p. curatori. d. l. non oia. Si vo non fuit peurata tunc aut portabant res nō necias. vñputa. ppter pōpaz duxerūt plures equos qd deberent vel alias res. et tunc nō d3 sibi emendar. vt. d. l. si fuus. S. qd vero. qd est qd eis imputat. Si vo portabant res necessarias. tunc iste res dñt eis emendar. l. cum duobus. S. damna. ff. e. et d. l. qd am sagariaz. et Bar. dicit ita determinasse quedam solēnem doct. hoc tñ dicit vez si dicte res gierit nō al's piture. Seco si al's fuisse pture naturaliter.

Quintodecimo qro. vt. vñbus socioz possit p̄cisi vt duas ptes lucri et vñam ptem damni ferat et alijs ecōtra. l. duas ptes damni et vñam ptem lucri. Rñ. fñm. d. Ang. qd non. qd vñ socios nō pōt plus de lucro pñcipare. qd de damno. vt. l. muti'. ff. e. Silt nō valet pactum qd deducto damno vñbēat duas ptes lucri. aliter vo vñam: nisi ille qd plbz de lucro. tantūdem plus pecunie. operis. aut industrie in societate posuerit. vt. in. l. si nō fuerint ff. e. Mota tñ qd i foro pscie si pñdicta pacta arbitrio

Societas Fo. CCXXXVIII.

boni viri nos faciunt deteriorem ptem alterius, licet ita vt q plus posuerit pecunie; vel opere plus habeat. et hoc videt valde rationabile. Non tñ valeret pactum. vt unus tñ lucz alter tñ damnum sentiat. Est enim nequissimum genus societatis; q leonina appellat. vt d. l. si nō fuerint. in si. qd vez est nisi ille qui tñ opas posuit aliquid certum p sua opa vellet sine damno. qd posset; nō tanq̄ socius. h tanq̄ locator.

Ho subinferit alia qd. et est. xvij. Ecce negotiator q pecuniam recipit ad tractandum dicit ei q dat eam. ecce volo in fine p industria et labore meo. xx. firma hie. et nō in eis sentire aliqd damnum. Nū quid licet. Rū. licet. h iste nō est pctus societatis h locationis; quille negotiator locat opas suas p illo pco. Et isto mō non sentiat etiam de lucro. Posset aut et pactum facere. q non solum deberet hie pdicta. xx. sine vlo damno. h etiaz talen ptem de lucro. et nullam de damno. Hoc intellige nisi dñnum ptingat culpa ipsi operam ponētis. vel ex quo ope vni. vt. l. Item querit. t. l. si merces. s. q colunam. ff. loca.

Decimoseptimo qro. Quid si do pecuniaz mercator in societatem et puenio secum q dabit mibi certaz ptem de lucro et nihil dico de damno. Rū. In hoc casu distinguendum est. q si intendo hie lucz et non damnum; usura est. et de usur. c. psuluit. Si aut intendo picipare lucz et damnum. licet de damno nihil dicam; tñ pctus licitus est. Et licet d damno non expimat; intelligi tñ d de illo sicut de lucro vt insti. p socio. s. illud. Et ibi patz q idem est contra. vici qñ tñ est expissa p dñm. q idem intelligit tacite etiam de lucro. Et sic intellige glo. singularem in. c. pleriq. xiiij. q. iii. que dicit q pot fieri pactum q periculum capitalis sit pmune. vt intelligat etiam de lucro. vt si in fine nihil inueniret nullum capitale solum; tunc diuidat fm q pactus factum est de periculo. Nam si tale pactum facies intēderet in fine si nihil aliud eet nisi capitale. ipm totum hie; illicitum esset.

Decimoctavo qro. vtz ille qui tñ opas ponit qñ psciscit cā societatis. vt nauigando et circūcirca negoziando; debeat hie expensas de corpe societatis. Rū. fm Bal. et Ja. de are. q qñ psciscit cā societatis dñ hie expensas de corpe societatis. exce ptiibz quas fecisset domi. ar. ff. de peti. here. l. h. et si lego. s. qd aut. q nō dñ lucz nisi deductis expēs. ff. p socio. l. mutans. Idem tenet L. Butare tñ in hmōi suandam psciscit in si qua eet etia in fo scienrie. Rū et tacite videat actum qd fieri pscivit. l. local. l. licet.

Decimonono qro. p quibz ptiibz teneant ad solutōem pensionis fundit vel apothece pducte soci et dispibz ptiibz. Rū. fm. d. Ang. q locanti tenent p equalibz ptiibz. Inter se tenent p rata societatis. Et ita dividere debent dictum debitū mercatis; sicut diuidit pncipale et fm dispes ptes. itz determinat Bal. in. l. j. L. p socio. vbi etiam dicit q suppellectilia et massaricie dicte societati diuidit fm dispes ptes.

Digelimo qro. Pone q ego et tu p̄imus soci

tatem duraturam quinquennio. hoc pacto q ego ponam. D. et tu operam vel q ego ponam merces valeates. D. et tu operam. Deinde casu fortuito ante qnq̄nium perierunt. nunq̄d ego cogar iterato ponere. Glo. in. l. j. L. p socio. dicit q nō. quia finita est societas. Item quia videt actum solum deponeudo semel et nō pluries. vt. ff. p socio. l. si socius pro filia. s. nec si prius. Idem tenet. d. Ang.

Digesimal primo qro. Pone q pactum est int̄ dnos. q vnponat. D. et tali opas. et de his. D. restat paz casu fortuito. vnde opari non vult ponere opam vel rem suam que magna est cum resocij que parua est.

Dividitur iuris. Rū. Bal. in. l. j. L. p socio q talis sonet equitatem. vt. ff. de admi. tu. l. Ita autes. in principio.

Digesimal secundo quero. Pone q duo sunt socij omnium bonorum. puta. filius legitimus et spurius. mō p̄ instituit heredē filii legitimū. Querit vtz aliqd acq̄rat spurius. Rū. Bal. vbi s. q sic. nō rōe reliqui h societati. tex. est notabilis. ff. de li. le. l. suis q duos. Et ista est cautela qñ pater vult aliqd de suis bonis ad spuriū transferre. q faciat eos in unicem sociari. Predicta putat ibi Bart. vera. nisi apparet de fraude ex aliquibz pecturis. tunc em omnino filio auferent. vt. l. j. L. de natur. li. et ibi dicit in tex. Alium modum relinquendi spuriō videt s. filius.

Digesimal tercio. Pone q plures sunt socij omnium bonorum vnu ex usuraria prauitate acquisiuit multa. et p̄minicauit socio seu fratri. Nunq̄d epus poterit p̄pellere istum frēm eūdemq̄ sociū ad restōem usuraz. Dic q sic. vt. ff. e. l. qd em. bec Bal.

Digesimal quarto. vtz liceat tradere pecuniam puta. c. ducatos hoc pacto q accipiens teneat tridenti lucz. vel damnum ridere fm q similes. c. ducati apud Jo. lucrabunt vel peribunt; cu tñ accipiens dictos. c. duc. eos accipiat mox in suis necessitatibz expendendos. Rū. san. Ber. q nō. cuius sine videt esse Inno. et Jo. an. in. c. fi. de usu. qz talis pecunia aut est tradita p modū mutui; et sic est usura. Aut p modū depositi. et tunc ipsa sola dñ reddi absq̄ luero. Aut p modū capitalis. vt. l. c. mptibz et mercatibz deputet. nec hoc potesse. q pactū s. positum repugnat. Multi tñ doct. tenent q pctus sit licitus. Et hoc vez si illud peta tanq̄ intesse. puta. qz volebat oīno omnes duc. in societatem ponere. et ad instanciā amici sibi offidit; dñmodo fm. Ho. pericula et expensas in se recipiat. sed q pncipaliter nō intendat lucrari p banc viam magis q p viaz mercandi. tertio. q nō s̄bat pactum ad semp. h ad aliqd tpus rōnable. Quarto. q ille nō sit in tam arte necessitate q merito et pcepto teneat illi ḡtis mutuare. qd qñ sit vide s. Elyna. i. quito. q hoc qd accipit ultra sortē. solū accipiattanq̄

Societas

interesse. Ali's contractus non esset licitus. Et hoc facit ad limitatōz aliquarū questionum postaꝝ. I.
Vsura. i.

Digesimoq̄nto. Done. mutuat q̄s in veneſijs t. vt exide. cxx. recipiat in cipro hoc pacto q̄ si ista c. vel merces ex eis empte in mari vel in terra peri clutenē. nō teneat reddere nisi. Si vo nō p̄cilitēt denarij vel mercatōes: teneat ad p̄dicta. cxx. Rū. Hosti. q̄ p̄ctus est vſurari? q̄ aut recipiens expēdit pecunia aliam in mercibꝫ aut nō. Si nō ḡ mu tuans vult lucrꝫ q̄ iste nō facit: qd̄ oīno iniūstū est. Si expendit. tūc certum est q̄ merces ex pecunia ista empte sunt ipsi⁹ mutuū accipient. in cui⁹ dñi um: z pecunia ipsa transierat. z sic seqr̄t q̄ mutuans veller lucrꝫ factum ex re nō sua: qd̄ oīno illici eum est. Con. Ray.

Digesimoſexto. Done. recipit q̄s pecuniam ultra mare vſendam z ibi reddendam p̄ certo ſibi p̄cio p̄ſtituto. Nunq̄ p̄mittat vſura. Rū. fm. In no. et de vſur. c. fi. q̄ non eſt vſura ſine in ſe recipiat periculum q̄ portat eam: ſine nō. q̄ opaz ſeu cu ſtodie locatio eſt. Idem Hosti. Nec ob. d. c. fi. q̄ non eſt idem caſus: q̄ receptum ultra ſortem: de q̄ in. d. c. fi. dī. mutuum directe p̄cennit qd̄. p̄biletur Luce. vi. h̄ hic nō ſic. q̄ non ppter mutuum: qd̄ h̄bi non eſt: h̄ ppter ſecuritatem factam lucru accipit. Dicit tū Inno. q̄ vbi non accipet p̄cium tū: vt porter. ſed negociaſo: mutuo dat eam. vt cum illa negocieſt tunc eſſet vſura. quia pecunie nullus eſt fructus ſi teneatur in archa. nec dexteratur in vſu.

Digesimoſeptimo. Done q̄s tradat. c. mercatoris: ſic q̄ in mercādo: capitale enrrat ad periculum ipsi⁹ tradentis. ita q̄ quicqđ mercando. vel alio inculpabili mō pdaſ: p̄dicti creditori ipsi⁹ capi talis. lucrꝫ aut eſt fixum. z in tali caſu certum eſt q̄ mercator cui capitale traditum eſt emit totum futurū lucrꝫ capitalis p̄dicti tanto p̄cio quantum p̄babilitas futuri lucri cum utilitate p̄pria p̄t rona bilitate extimari. Talis qđem p̄ctus fm quosdam eſt illicitus. Tū fm Dir. ol. licite p̄t fieri. Et hoc multiplicit rōne. Nam rōne periculi. Nam in tota mercatione ſiēda ex hoc capitale: capitale ad periculum tradentis currit. Secundo. rōne lucri. q̄ totum lucrꝫ qd̄ pueritū extimat. p̄babilis aliq̄ valorem h̄. q̄ p̄t aliquo p̄cio iusto extimari. z p̄t p̄nū etiam iuste vendi. Tercio. rōne damni. vitandi. q̄ iste q̄ dat ſuum. p̄rium capitale. iuste p̄t ex inde exigere intereſſe. Idem p̄t a ſimili. Donec ēm q̄ aliq̄s tradat alium equum ſuum ad septimanaz ſub p̄cio p̄petenti: vt p̄ducat eū in p̄lijs z alijs ne cessarijs ſuis. Tandem ille cui equus traditus eſt emit totum futurū lucrꝫ annue p̄ducendiis eq̄. Sic enī hic licite emi p̄t: ita z ibi. credo iḡt q̄ rōne p̄ctus h̄ nulla p̄mittat vſura: niſi hoc fieret in fraudem vſuraz: ita q̄ illud capitale nō eſſet vere fm rem traditaz p̄ capitale: h̄ poti⁹ p̄ mutuo. z ad vſurarium lucrꝫ.

Digesimo{octano. Done mercator qđam nūt eſt p̄ mare: ſeu p̄ terrā in aliquas mercantias: z no leus totaliter periculo ſe exponere q̄rit aliquem q̄

de predictis mercibꝫ faciat ei ſecuritatem: vies q̄ ſi aliquo caſu p̄dant de p̄dictis omnibꝫ ſatisfaciat ei h̄moi aut ſuſcipiens periculum tale cum mercato re p̄uenit manualiter recipere aliquas pecunias p̄ q̄ libet. c. valoris ipsaz mercantiaz. Querit utrū talis ſecurans poffit inde licite recipere tale lucrꝫ. Hie uiter dicendum eſt q̄ ſic. z experientia teste et tali ſecuritate refutat p̄mune bonum. z utilitas marima rei publice. Item iſte p̄ctus videt eſſe p̄ctus locationis. q̄ uitens merces illas q̄ locat ipsaz cōductōz illi ſecuranti oltra mare eū ſuo piculo z eq̄ mercede. h̄ certe qd̄ dat p̄ locato merces eſt: non vſura.

Digesimoono q̄ro. an lictus ſit p̄ctus. P. tra dit. I. centum ad fideliter op̄dāti in ſua arte vel mercantia cum pacto q̄ in fine anni totam recipiat ſortem cum tribō p̄tibꝫ lucri. ſi qd̄ lucrꝫ fuerit ſactum. deductis tri p̄iū expenſis z extimationibꝫ laboris ipsius Jo. Et econuerso ſi dannum euene rit in mercantia vel arte vult ſentire detrimētum triū partium z Jo. iii. p̄tis triū ſentiat. Rū. ſan. Her. q̄ non. q̄ ſi p̄tingat talem pecunia ſue merces emptas ex illa diuino iudicio p̄cilitari: ip̄e Jo. ſentiret dannum q̄rte p̄tis: q̄ ſic qd̄ p̄tingat: q̄rta p̄ ſortis ip̄i petro reddenda eſt. p̄tēa quicqđ ip̄e. P. p̄sequit lucri de illa quarta p̄t que nō ſub iacet eius periculo: vſurarium eſt. Quod autē recepit de tribō p̄tibꝫ que p̄tinent ad eius periculum: lictum eſt. Erit iḡt talis p̄ctus lictus. ſi addat in pacto q̄ ſi aliqđ dannum ſine culpa ip̄i⁹ Jo. enenerit q̄ ad ipm De. integratē p̄tinebit: nibilominus tale dannum De. a dicto Jo. non tenebit ac ceptare niſi Jo. iuridice p̄bauerit. Et no. p̄ declaratione p̄dictorū q̄ ſan. Her. in multis caſibꝫ ſup̄poſitis z ſimilibꝫ ſuit in opinione q̄ ſonens aliquam quantitatē pecunie in ſocietatem ad hoc vt caſus ſit lictus oportet q̄ retineat in ſe periculum totius capitalis. H̄ vt dictum eſt ſ. glo. viii. q. iiij. in. c. pleriqz. eſt in p̄num. que vult q̄ p̄t fieri pactum in ūctū ſocietatis q̄ periculi capitalis ſit p̄mune. Et hoc etiam ſentit Panor. in. c. p̄ vias. d dona. inter vi. z vii. Et iō dicendum q̄ ſi tale pa trum ſiat taliter. q̄ medietas currat ad periculum recipientis erit lictum. q̄ ſi in fine ſocietatis nibil ſuueniret niſi capitale ſolum. tūc diuidere fm q̄ pactum factum eſt de periculo. q̄ idez pactum qd̄ factum eſt de damno intelligit etiaz de lucro z ecō uero. vt inſti. p̄ ſocio. S. illud. z dictū eſt ſ. q. xvij. z ſequunt ſumuniter doc. H̄ autē tale pactum non ſit factum: capitale totum in fine erit tradentis vt dicit ſan. Her. q̄ intelligit talem eſſe vſurarium q̄tum ad lucrum illi⁹ partis que non ſubiacet periculo. ſi tale pactum faciens intendit in fine ſi nibil aliud eſſet niſi capitale: p̄ ſum totum h̄.

Digesimo q̄ro. qualiter diuidet ſocietas ſi nibil inter ipſos eſt ſuuenit expſſe. Rū. fm. d. Ang. ſic eſt diuidenda. Si totum ſocietatis eſt. ccc. ego q̄ posui. c. primo extra ſam illa. c. z poſtea residua. cc. diuidemus inter me z eum q̄ posuit opaz. Ita tū q̄ plus ſocietati p̄tulerit. vel pecunie. vel ope. vel industrie. plus habeat. vt. l. ſi non fuerint. z. l.

Bortilegium Fo. CCXXXIX.

quid em. ff. p. socio. Et hoc arbitrio boni viri. nec est vez qd dicunt qdam. q similiter ille qui ponit opam d primo extrahere tantum quantum esti mandum est sua opa. Sicut ille q posuit. c. Nam hoc nullo iure canet. q opa hominis nihil aliud est q officium diurnum. vt. l. i. ff. d. ope. li. Immo opera hominis d fructus hominis esse. vt. l. i. ff. de ope. pu. Ille ergo q in societate tm operam ponit non dicit aliquid psistens in sorte vel capitali posse. h. solum fructus sue psonae. q fructus aut usus fructus psonae correspondet fructui aut comodita tis illor. c. p. hoc facit qd dicit in. l. cum duob. s. si in coeunda. ff. p. socio. Et hanc opinionem secur est Bal. in. l. i. c. p. socio. Et sic intelligi debet q sepe opera alicuius p pecunia valet. vt insti. pro socio. id est p comoditate et usufructu dicte pecunie.

Trigesimoprimo. vtrum locans rem quaz estimat hac editione q qualitercumq pdaet seu detinore vult recuperare eodem pcio rem suam. An licet. R. q non. et videt fieri in fraudem usuraz q res estimata intercedit loco pecunie. l. si v. s. qd ait. ff. so. ma. Nec est vera locatio. quia locator rem suo periculo tradit. p qua constituit sibi merces.

Trigesimosecundo. quero an res empta ex pecunia pmuni v redacta ex rebo communib sit communis. R. Bar. in. l. si patru. L. co. v. indi. distinguunt. q aut emit quis nomine pmuni. aut nomine. p. p. aut dubitat. Primo casu. res e pmuni altero habente ratum. vt. l. si ego. ff. de ne. ge. Aut emit nomine. p. p. et tunc distingue. aut emit de pecunia. p. p. aut de pecunia pmuni. aut dubitatur. Primo casu non est dubium q res non est communis. Aut de. pecunia pmuni; et tunc aut ille q in re pmuni vendicat partem erat maior. aut erat minor. Primo casu nihil petere potest in re vt ibi. Secundo casu. aut ille qui emit no erat tutor vel curator. et tunc idem. vt. l. filie. ff. de solu. Aut erat tutor vel curator. et tunc res efficit pmuni. vt. l. i. ff. quando ex facto tut. Aut dubitat ex qua pecunia emerit. et psumit q ex. p. p. vt. l. si defunctus. L. arbi. tu. Nec est ibi recurrentium ad conjecturas. cuius positionis fuerit artifex vel non. Tercio casu principalis qd dubitatur cuius nomine emerit. et in dubio psumit emisse nomine. p. p. vt. l. et magis. ff. de solu. Et ex pdictis apparent soluta questio. q tota die occurrit de facto. si vnu ex fratrib cum pecunia hereditaria mercat. et ex illis mercantibus lucr. vtrum debeat alteri fratri pmunicari. Nam primo videndum est fm Bar. abi. vtrum hoc secerit nomine pmuni: an nomine. p. p. Et si nomine pmuni: tunc lucr est cōmunicandum. Si hoc non apparent: tunc si ille frater no erat tutor vel curator: lucr debet esse suum. p. p. vnu. vt. l. ticium et meuum. s. altero. de admi. tu. et d. l. si patruus. h. si erat tutor vel curator. tunc lucrum qd facit ex pma mercantia empta d esse pmune. qd mercantia illa fuit pmuni tanq empta de pecunia pmuni. Secundus in lucro qd facit ex reueratione emptioni.

Nam pecunia redacta ex mercantibus cōmuni. non est pmuni. vt dicit p glo. in. d. l. si patruus. et pdicta que dicta sunt de tute sunt vera qd pstat q mercantiam facit noī. p. p. Nam in eo forte in dubio psumere qd noī pmuni. vt. l. post mortem. ff. qd ex fac. tu.

Querit Bar. etiā de alia. q. quotidiana. An fratres simul stando videant pber societatem. Et cōcludit qd qd plures frēs stant simul. aut nullas ne gocia. aut alter negotiator. alter non. Aut omnes negocian. Si neuter. non potest intelligi esse contracta societas. licet hereditatem insimil teneant in simili. vt. l. ex pre. s. fili. ff. famili. ber. Si vno vnu negocia. alter non: tunc idem. qd non pot intelligi societas pcta. qd ex hoc ille qd negocia. et vi deretur magis donare qd societatem pber. Si vno uterq negocia. si qd alter eoz est pupillus cu eo non est pcta societas. qd hoc no posset exp̄sse. vt. l. vt in pdictib. ff. p. socio. Si vno uterq est maior tunc puto qd siqdem lucr posuerunt in pmuni. ex hoc in eos psumat pcta societas. no dico societas omnium bonor fm qd qdam vident velle. h. societas questus illi mercantie tm. hec Bar. Nota tm ad pdicta qd casu quo vnu fratz de pecunia pmuni mercat et noī pmuni: qd qd lucr est pmune ea ten et damnū fm Bar. Et hoc si aggressus est solita negotia discrete opando. Secundus si insolita. qd tunc sibi imputet. l. si negocia. ff. dene. ge. L. on. bar. in. l. ticiu. ff. de admi. tu.

Quid de duob locis alfectantibus sup aliquo rei eventu pterito v futuro. puta. P. assent mortuū talē dūm. vel talem principē ventur ad talem ciuitatem. i. certum tpus. qd si sec fuerit: obligat se Martino datuz. c. ita tū qd si ita fuerit vt assent ipse. M. qd tenebat p. v. voice versa teneat ipsi. P. dare. c. vtr tale lucr sit licitum. R. Archi. flo. qd non. h. potest dici turpē lucr tanq pcedēs ex avaricia et nulli definiens vtilitati. h. vanitati et pdigilitati. no teneat de necessitate restituere. h. pauperibus est erogandum. vt assent se audiuisse a pertinis. Et hoc magis ex consilio qd ex pcepto.

t. v. edden

Ortilegium quid sit.
Hic qd est ars diuinandi. qd prie in malo accipit. p. p. vno in bono. i. q. i. indiges. Et hec forsū illicita est: nec credenda. nec exercida. xxvij. q. v. sortes. qd fm Bar. li. iij. ti. xii. lucr sortis no sit aliquid mali in sui natura. tm p. p. b. et qd ppter assiduitatem vtendi labunt homines in idolatriam. Et iō mala est in sui vnu: sicut p. p. b. et iure iuratum ne labat in p. p. vnu. ex de iure iurū. et si xpc. Et hoc intellige fm antiq tpa qd non erat sortis p. p. b. ita fm Lau. et Archi. h. b. o. mala est ex quo p. p. b. Mec in hoc exemplum sequi debemus qd Jonas vel Mathias dicatur fuisse elect sorte. xxvij. qd. ii. non statim. et capitulis sc. Del qd Josue ex pcepto domini exquisitus per sortem peccatum Arbor. prima qstione. iii. s. Item peccato. Del qd Saul deprehendit sorte Jonathan comedis. rr. iij

Bortilegium

se fannum mellis. Quia ista et alia permittebant ante euangelium; quod tamen pfecte discipline sunt elimiata. **xvi.** q. ii. S. his ita, quod illa illo tempore licita erant; quod sicut auctoritate diuinorum. vni facientes excusabant a sortilegio sic a rapina. **xvii.** q. v. dicitur, et ab homicidio. **xviii.** q. viii. occidit. et ab adulterio. extra de diuino. c. gaudemus. Item est alia ratio, quod prius legia paucorum non faciunt legem coem. vt. **xix.** q. ii. non exemplo. **Mota** tamen glo. singulariter. **xxv.** q. ii. in summa, quod dicunt quoddam sunt sortes licite, et quoddam illicite. Illicite sunt quod sunt per magicas incantationes, vel quod sunt ad exercendas vanitates vel quod sunt ad inqrendum aliqua occulta. Licite vero dicunt quod sunt necessitatis causa: ut si potentio esset de electione aliquorum; et certe pitas utrumque in omnibus. Exemplo **Dathie** potest fieri sortes. vt. in. d. c. non exemplo. et. q. v. non licet. Cum enim non superfluit humanum auxilium: tamen recurere possumus ad diuinum. **xxv.** q. ii. queritur. Et in duabus summis leges ad sortes recurrunt. vt. ff. de iudi. h. cum ambo. L. co. del. l. si. in. p. et **Aug.** dicit quodbusdam cum ciuitatis est oblesa et dubitarer clerus quod debent fugere quod manere; quod sorte illud est dirimendum hec glo. Et id dicit **Io. de san.** quod ad hoc quod sortes sicut tria reguntur, scilicet publica et cois utilitas. irrefragabilis necessitas. vt. s. p. auxilium humanum non possit subueniri. aliter enim esset tentatio dei. Tercio. p. cor. et unanimitate o. o. d. c. non exemplo. ubi dicitur. si quod necessitate aliqua propulsi deum putant sortibus exemplo apostolorum persuadendum. videat hoc ipsos apostolos non nisi collecto fratre cetero et periby ad deum fusis egisse. **Mota** etiam **Danor.** in. c. si. ex. eod. quod sortes nullummodo potest interuenire in tractatu electorum. quod posset assumi indignus: cum sortis possit super eum cadere. Item per sortem tentatur deus. Et intellige hoc summis doct. in electionibus ad officia ecclesiastica. Hec autem inter laicos quo ad tripalia. quod huius sortis non repit in illis. probibit us. ex quo tantum le subiiciunt sortitione. Et ita in multis locis faciunt laici. eligentes officiales per ballotas. Delius tamen puto abstinentiam quod militant rationes superius allegare. vide de hoc. **Electio.** j.

Terum dicunt sortilegi. R. sum. fin. **Direc.** Sortilegi sunt qui sub nomine ficte religionis per quasdam quas sanctorum sen apostolorum vocant sortes. Aut quarumcumque scripturarum inspectione futura permittunt. **xvi.** q. i. c. j.

Terum sunt species diuinatōis seu sortilegiorum. R. quod genus diuinatōis a persis ortum habuit. Et quatuor sunt eius genera sicut quatuor sunt elementa. Sit enim diuinatio in terra quod geomantia vocatur. a genio quod est terra. et manthos quod est diuinatio. Secundum sit in aqua. Et bec ydromantia vocatur. ab ydoro quod est aqua. Tercio sit in aere quod aeromantia appellatur ab aere. Quarto sit in igne quod pyromantia. a pyro quod est ignis. quod omnes diuini dicti sunt. quod si deo pleni. quod diuinitate se esse plenos silent. Tertius autem diversa sunt nota. Nam quodam arioli vocatur. eo quod circa aras ydolorum nepharias p̄ces emituntur; et inde r̄nra accipiunt. Quidam auruspices dicunt quod si horae inspectores. quod dies et horas in negotijs agen-

dis et opibus custodiunt. Quidam augures dicunt. qui volatus animalium intendunt alias signa repellentes obfuationes in puluis hominibus occurrentes observant. Alij astrologi dicunt: eo quod in astris augurantur. Ita tamen scientia summa **Io. an.** et **Pano.** in sensu est mala nec prohibita cum sit una de septem artibus. Et in una summantur has scientias. I. j. ff. deus et extraord. cognit. Tamen ex eius occasione homines incidunt in idolatriam. quod credunt super celestia dare necessitatē hominibus. in si volunt perdicere ea quod causant ex corporibus super celestibus. ut eclipsim lune vel solis. vel siccitatem. vel humiditatem instrumentorum non peccant. aut volunt perdicere casus fortuitos hominum certitudinaliter asserentes; per se in his que dependunt a libero arbitrio. et tunc peccant. De ista materia sortilegiorum vide s. **Confessor.** j. Quidam etiam dicunt generaliter propter considerationes naturalium diez. Item non damnantur rustici et medici qui servant tempora ad seminandum vel incidentium ligna. et ad medicandum. et minuendum. et similia. de quibus certa et manifesta ratio reddi potest summis naturam. **xxv.** q. ii. illud. Prohibent tamen omnes ligature et superstitiones et remedia que medici et disciplina predemunt. Similiter imp̄cationes et carceres et multa alia que in dicto causa illud continent expresse. Item si quis symbolum et orationem dominicam scribit in carta. vel ponit super aliquem infirmum ad hoc ut deus tamen in hoc honoret: non reprobatur; dummodo nulla alia superstitionis obseruantia misceatur. **xxv.** q. v. non licet. summis **Donal.** Item ex hoc dicunt quoddam quod non sunt reprobanda brevia que sunt in ascensione. cum non contineant nisi verba euangelij. sed superstitionis est si credat quod minus habeant efficacie si scribantur post lectum euangelium. aut post missam. aut alio die quam si cum perferuntur verba euangelij que ibi continetur. Illa tamen brevia in quibus scribuntur quidam carceres et quedam nomina inutilata. quasi nomina dei ineffabilia. et in quibus dictur quicunque super se portauerit istud breue non periclitabitur. vel sic et sic. aut illud. aut illud boni sibi enierit. perculdubio reprobanda sunt nec portanda. et peccant qui scribunt ea. aut portant. aut donant. aut vendunt. aut portanda docent. nisi adeo fuerint simplices quod ignorantia debet eos excusare. que non excusat si super hoc fuerint admoniti hec **Donal.**

Terum de carminantibus vel carminatoibus. qui carminant infirmos vel pueros vel animalia. non quid peccant mortaliter. Respondit **fin. Donal.** Si nihil superstitionis dicunt. vel docent. aut faciunt. sed tamen virtutem licitis precibus et adiurationibus sicut per passionem et crucem et similia: non est dividendum quod peccant mortaliter. nisi talia fecerint post prohibitionem ab ecclesia sibi factam. Sed dicunt dum est quod prohibendi sunt viri et mulieres a talibus quia multa inutilia et superstitionis solent admissari. nisi forte sit sacerdos et religiosus et discretus. aut etiam laicus. sine vir. sine mulier excellentis vite et probate discretionis. qui fusa oratione super

Sponsalia Fo. CCXL.

Infirmam: non sup pomum, aut piz, aut cingulū
aut silia sup infirmates manū imponat iux illud.
Hup egros manū imponet tē. Nec sunt bmoi p-
lone phibēde a talibz, nisi forte timeat q ad exem-
plū illoz fidiscreti z supstitutioz carminates sibi vslur-
pent abusum: tuentes se exemplo illoz.

Ruid de diuinatibz vel innestigatibz occulta z
bmoi p inspectoz astrolabij, aut inscriptoz vel in-
spectoz in libris. R. fm Dir. q nullo mō l. c. e.
c. j. z. i. h. d. xxvi. q. u. b. i. q. Dic q loquit̄ de p-
mmissione. q. pot̄ pmittit̄ sortes q ad demo-
nia pslenda accedere.

Ruō freqnē eueniāt q diumi p dicit̄. R. Ang.
soluit hanc. q. xxvij. q. v. nec miz. dicens hoc fieri
pmilla dei. vt illi q hoc audiuit, pbet i qli fidei sint.

Rvt̄ licet regrere a moriente q reuelat statuz
suum post morte. R. fm Tho. in qlibet. Nulla
inordinatio vī si q̄s reqrat a moriente cognoscere
statū eius post morte: subiicēdo tñ hoc diuino iu-
dicio. vñ nulla rōne vī q̄s hoc dici debeat p̄tm: ni
si forte ex dubitatōe fidei de futuro statu: q̄s inq-
rendo tempestando inqrat.

Rvt̄ ars nosoria sit licita. R. fm Tho. q est
oīno illicita: z a xpiano fugienda. p quam qdam
nitunē sciaz acqrere. h oīno inefficax est. z fuit ibi
qdam pacta implicita cū demone.

Ruid de incantatibz spēntū z alium. R. fm
Tho. si respect̄ bēal solnm ad vba sacra z ad
vutem diuinā: nō est illicitu. h plerūq; tales incan-
tationes hñt illicitas obſnūtias z p demones sor-
tuunt effectū z pupae in spēntibz. q̄ spēns fuit p-
mū instm̄ demonis ad bosem decipiēdum.

Ruid de sacerdotibz q̄ cā doloris altare exiunt
sacris vestibz, aut imagines lignabz veste opiant.
aut pñuera luminaaria subēhūt. R. talia fieri, pbi-
benf. xxvj. q. v. q. c. i. q. Et n̄l facies purgauerit se
pnia; dz deponi fm Ray. n̄l forte faceret q̄ me-
tuit pñamnatōz sacroz, vel subversionē fidei, vel
obſlitionem z bmoi. nam in tali facto plus humi-
litas q̄ dolositas declarat. vt in. d. c. quicq;. Ce-
ter q̄ aliq in aggnotōz cessatois a diuinis: imagi-
nes pñternūt vñcīs z spinis supponūt; penitus
reprobat. ex de of. or. si canonici. li. vi.

Ruid de qbusdaz mulieribz q̄ dicunt vel credūt
se de nocte cū diana dea paganoz vel cū herodia-
de z innumera multitūdine mulierz eq̄tare super
q̄sdam bestiaz z innumera spacia trāsire, z multa
bmoi, z q̄ ab eis aliq creature pñt in meli mutari
aut transformari. R. fm Ray. A maligno sp̄s
mentibz fideliū talia fantasmata irrogant. nā dy-
bolus trāsformās se in diuersaz sp̄s psonaz, mē
tem qñ captiuā tenerit; multiplicit deludit. nec dz
aliquis intārā venire stulticiā: vt credit q̄ hec q̄ in
sommis z in spū tñ fiunt: in corpe fiant. als infide-
lis est z pagano deterior. xxvj. q. v. ep̄i.

Rvt̄ diuinatio q̄ sit p̄ sonia sit illicita. R. fm
Tho. Si q̄s utit somniis ad p̄cognoscēdum fu-
tura fm q̄ somnia pcedūt ex reuelatiōe diuinavt
sonnia pharaonis, vel fm q̄ pcedūt ex naturali
tā intrinsecā: vt cū hñdans humore frigido som-
niat q̄ sit in aq; siue extrinseca, vt ex aere, vel imp̄

sione celesti q̄ntū se p̄t talis virtus extendere. nō
erit illicita talis diuinatio. Si aut̄ diuinatio bmoi
causē ex reuelatiōe demonū: cum q̄b pacta hñt
exp̄sa, q̄ ad hoc inuocant̄, vel tacita, q̄ bmoi di-
uinatio extendit ad id ad qd non s̄t se extendere.
erit diuinatio illicita.

Ruid pena sit sortilegoz. R. diuinatores z male
fici fm leges capite plecti dñr, z si accedant ad do-
mū alteri dñt cremari. Item oia bona ipsoz dñt
publicari. vt. L. de male. l. nullus. l. nemo. z. l. cul-
pa. dz fm canones: si q̄dem p̄ctm occultū sit: im-
ponit pnia. xl. diez. c. e. c. j. Si vñ notoriū: encha-
ristia denegat. de pse. di. ii. p dilectōne. Item si sit
clericus. deponendus est z in monasterio detru-
dens. Si laicus. excōicandus si pniaz agere re-
nuit fm Tho. xxvj. q. v. non oportet. z. c. si q̄s ep̄s
z. c. aliquāti. dz z crescente ptumacia; crescere dz
z pena.

Rdz nñnqđ efficiē irregularis q̄ talia facit z ma-
tie enormia. vt q̄ sacrificat deo nūmoz. i. dyabolo
vt fiat diues. vel cum de sacramētis ecclie. vel cor-
pore xp̄i. sortilegium facit. R. fm vñ. Si talia no-
toria sint: generant irregularitatem z indigent di-
spensatione. Si vñ sint occulta: non. q̄uis fm q̄s
dam idem sit. Aliqbo tñ vñ q̄ neutro mō efficiant̄
irregularē. q̄ nullo iure cauet p. c. is q̄. de sen. ex-
cō. li. vi. De hoc vide s. Clericus. iii. z irregulari-
tas. ii. De hac etiā materia sortilegioz. vide s. Me-
reticus.

Ruid sponsalia. quid sunt.
R. sunt futuraz nuptiaz. pmmissio. z
dicunt̄ sponsalia a spondendo. i. pmit-
tendo. quō aut̄ p̄ban̄ sp̄s alia z in qua etate. z an
p̄ procuratorem p̄bi possint z multa alia de hoc vi-
de s. Matrimonii. ii.

Ruid si q̄s accepta manu mulieris dicat. Do tē
bi fidem de te in uxoriem accipienda. z illa nihil tñ
det. nun qđ sint p̄cta sp̄s alia. R. fm Om. Re-
uera non pñt p̄bi ex altera pte tñ. nec claudicare
possint. ille tñ qui taliter dedit fidem tenetur eam
ducere si illa voluerit. Si autem noluerit nō est cō-
pellenda: nisi aliquo mō os̄iderit mulier accepta-
re qđ agebat. puta. si ante fidem datam tractabat̄
inter eos de sponsalibz vel matrimonio. z ipsa re-
q̄sita sp̄s manū dedit ad fidē recipiēdā z bmoi
tūc em̄ essent p̄cta sponsalia.

Ruid unquid illi qui contrarerunt sponsalia tene-
antur contrahere m̄fimoniū. R. si sponsalia te-
nuerunt. vt q̄ in etate debita p̄cta fuerunt. tenet
p̄bere simul. nec p̄t alter eoꝝ p̄bere cum alia p̄so-
na. z si contrarerit. s. per verba de pñti. tenet qui
dem scđm matrimonium. extra eo. c. ficut. h agere
debet penitentiam de fidei mentita. Et multoma-
gis si interuenerat iuramentum. extra eod. ex lite-
ris. el. ii.

Ruid vtrum iste qui non vult contrahere debe-
at cogi per censuram ecclasticā. R. q̄ pr̄us
debet moneri. vt extra eo. requisiuit demum p̄t
cogi per censuram ecclasticā. siue buismodi
sponsalia sint inrata: siue non. fm Non mitans

Sponsalia

in d.c. ex literis. qz dens inter simplicem pmissionem et iuramentum non facit diaz. Non ob. d.c. ex lris. ibi snt instrumentum. qz narrat facti ptingentiam. Tn satis pt dici qz nō ita studiose ecclia spellet alterz vbi nō infuenit iuramentum. Et addit panor. post glo. qz ex cā ecclia nō spellet. vtputa. si ita abborret sponsam vel ecōtra. qz ex inuitis nuptijs vehementē psumat scandalum futurz. Nam tunc ecclia dz sustinere min⁹ malū vt maius evite. et sic dz intelligi. d.c. reqsiuit. Addit etiaz panor. qz nō solum iudex ecclastic⁹ pt spellete laicum ad phen dum mrimonij. veruetiaz iudex secularis pt adi tri vbi nō vteret in dubium de validitate sponsalioz. h̄ solū pteret vt als adimpleat pmissionem etiam iuramat. Nam iudex secularis pot adiri ut spellet laicū ad obfutoz iuramenti. vt in. clz. de iureu. li. vi.

¶ Quid si iurasti dare. P. vna de filiab⁹ tuis. R. Em Ho. dare qdē tener. h̄ qmūqz des libaber. qz pmissione est electio sic z in alijs pmissionib⁹. et lioes moriant pter. vna ad illam dandam tener. ff. d. eo. qd̄ cer. lo. l. iij. S. q stichū. Sz si vna. D. ob tuleris z ille nō accepit. liberat⁹ es etiaz a iuramento. ff. de pdi. inde. l. cū. qz si vnam ex his carnalē cognouit. nullam aliaz hie poterit. qz cū oīb⁹ pcta est affinitas. imo si ptemplatio pcedēt tractat⁹ facta fuit pmixtio. et factū mrimonij. Idē tenet Panor. in. d.c. ex lris. di. qz talia sponsalia trascier in mrimonij p carnis copulaz. nō tñ vture sponsalioz. qntū ex psumpto pnsu. vt ex. e.c. is. q. Sz exqz iurauit ducere vnam ex filiab⁹. L. z postmodū vna ex eis cognouit. satis vñ illam elegisse z in ea pnsuisse. vide de hac materia singularia s. Ma trimonij. iij.

¶ Quid si iurasti dare mihi vna de minimata filia tuam. z si illam hie nō possem. pmissisti aliaz. Rn. Em Ho. tenet dare primā. z ad hoc laborare bona fide. ex eo. ad audientia. qz si nō pot. tūc subdistinguendū est. qz si pma pnsit sponsalib⁹ expsse vel tacite. vtputa. vel qz ipsa pntre z nō pdciente furet pcta sponsalia. vel ipsa postea ratificante. soror suam hie non possum. qz cū pma pnsit sponsalia vt in d.c. ad audientia. et si illa pma sponsalia forte. pē pnsanguinitate aliquā cū illa pma nō tenuissent. si vñ pma nullaten⁹ pnsit sponsalib⁹; teneris ad secundam. d.c. ex lris.

¶ Quid si sponsalib⁹ appositiū sit tps. i. qd fieri de beat mrimonij. Rn. elapo tpe ille p quem nō stet impune nubit. h̄ alij dat pnia de fide mentita. extra eo. sicut.

¶ Quid de penis qz infidum apponit⁹ sponsalib⁹. Rn. panor. in. c. gema. ex eo. ad tradendū pfectaz noticiaz h̄ calus format qntuoz. q. Puma ē. nū qd indistincte possit infuenire arraz traditio. Scda. nunqđ pena indistincte sit reprobata z ad istas duas si l̄ rñdet. Et refert Jo. an. dicere pnsideradaz fore qlitatē psonaz z qntitatē arraz z pene. Si enī int viles psonas infuenir traditio magnaz arraz. nō valēt; qz est eadē rō qz in appōne pene. naz sepe tradit⁹ p arris qntitas mille libraz. z si int magnas psonas infueniret modica pena; valēt. qz ē

eadē rō qz in arris. Naz solntio modice pene n̄ bg intimidare magnū viz. Et hāc op. vi tenere. L. in. l. mlr. L. e. h̄ Bar. in. l. ticia. ff. de v. ob. vi oīno reprobare appositōz pene qstūcūs in modica qntitate sit apposita. qz lex indistincte phibet stipula tōz penalem. vt in. d. l. mulier. z. d. l. ticia. Et respe ctu arraz vñ velle qz indistincte admittant. dūmō nō excedant qntitatē dotis vel donatōis. pter nū ptiās. z vbi ista nō infuenirēt non dñt excede pnam legale. de qz in. l. iubem⁹. L. de repu. nā si dis soluenti mrimonij lex nō apponit penā ita gnez. vt d. l. iubem⁹. ḡ fort⁹ idem dōm in recedēte a sponsalib⁹. Itē ad hoc vt valeat effect⁹ arraz. op⁹ est qz vere infueniant. Ita qz qntitas sit numerata z tradita pti. sec⁹ vbi ps pñteret tantū se recepis se. vt cōiter hodie fit; z pñstaret dñm. Et idem tenet Fed. z hec op. placet Panor. qz vbi arra nō intue nit est qz eadem rō; vt in appositōe pene. qz defa cili qz pñteret se recepis se arram in magna qntitate. imo plus dīc ibi Bar. qz si vtraqz ps pñteret re cepisse ab altera; nō valet. etiā si vere infuenisset so lutio. qz si solui tibi mille. z recepi a te alia. D. si vi deo solutio. ar. l. qz sic soluit ff. de sol. Multū tñ te nent p hoc ultimū. Et dīc panor. vidisse varia pse lia h̄ Bar. tñ credit op. Bar. eē veriorē. Nam rō legis fuit; qz facili⁹ qz pmissit; ḡ exburstet. Et ex qz tantūdē recepit ab alia pte. nō vñ exburstasset ma xime hoc. pcedit hodiernis tpib⁹. in qz pñentes pñteret recepis se alī ab altero magna qntitatē arraz; qz in veritate nūc furet numerate; h̄ nuda z simplex pñfessio. Et Bar. in tantū inheret huic op. qz subnectit fundū nō posse dari loco arraz et si vñdēs pñstuar se noīe alter⁹ possidere. qd satis placet. qz d. l. mlr. loqz de arris traditis in qntitate. z annullat aliaz penaz; ḡ ex illum casum nō debem⁹ arras appobare. Et cū hac op. trāsit. d. an. Respectu tñ arraz dīc Panor. qz sibi placet op. Jo. an. vt pñderet qntitas z qltas psonaz. matr̄e respectu recipientis qui hz reddere duplicates z quadruplicatas. Nouēt qz pñrem legis natu ralem debem⁹ recedere a vñbis legis z fuare in iaz legis. vt in. l. nō dubium. L. de legi. Sz appositiō pene in quacunqz parva quantitate nō tenebit. qz odia nō debent extendit in regula odia. M̄tum ad scdm. s. respectu pene s. vidisti qd sentiat Jo. an. z quid Bar. Sed colligendo dicta doc. dic qz aut apponit pena inter iplos pñentes. z indistincte non valet fm op. pñmuniorem. Aut inter pa rentes ipsoz contrahentium. z tunc idem fm vnum intellectum in dicta. l. ticia. Aut inter alios z tunc aut isti sunt ita coniuncti cum contraben tib⁹ qz verisimiliter isti inducerent ad contractuz ne coniuncti vel amici soluant penam. z tunc idē quod s. Aut non sunt ita coniuncti; z cōmuniter tenet qz inter eos valet appositiō pene. Quod p cedit etiaz si extrane⁹ pmissit noīe mulieris sub cer ta pena. licet Ho. hoc casu teneat pñm. h̄ pñm niter indistincte tenet pñm. Ad vnum tñ singulare aduerte. qz si extrane⁹ pmissit sub pena qz T. mulier contrahet matrimonium cum. G. Si facit quantum in eo est non incurrit penam. quis

Sponsalia Fo. CCXL.

difficultas ergo factum est in obligatoe alterius impedit pmissione pene. vt in. l. si vecheda. ff. ad. l. ro. de iac. Idem Jo. pagli. Pro hoc. qd sicut pmitens p iuramentu*m* euitat puerum si fecit quantum in eo est. vt no. glo. in. c. ex. lris. el. ij. extra eo. g. eodem mō dī vitare pene pmissione. hanc etia*m* op*m*. sequit. d. an. crō. tenē Bar. in. silib. terminis in. l. ptinu*m*. S. illud. ff. de v. ob. t. hoc nota. Nā coiter accidit qd q*m*s pmissit p filio. vxore. seu amico qd ratificabit h̄ctum sub pena. qd si iste pmissor facit quantum in se est euitat penam. Nec pcedunt ybi pena pmissit in plendo. seu diminuēdo patrimoniu*m* suu*m*. H̄z qd pmissit in lucro capta*m*. puta. dono v̄l lego tibi. c. si h̄xeris matrimoniū cū. S. nun qd valeat. Et est dicendū qd inter extraneos valet. seu alios a h̄bentib*m*. vt p Bar. in. l. ticio. S. ticio. ff. de co di. t. demō. H̄z inter ip̄os h̄bentes nō valeat. vnde si dico. pmissio tibi. c. si mecum ptraxeris nō valebit matrimoniū. vt in. l. si ita stipulat². S. si tibi. ff. de v. ob. Ratio est. qd intuitu libidinis videf illam inducere ad matrimoniū. Que rō cessat inter alios a contrahētib*m*. Hoc tñ limita singulari*m* nisi is cui facta eēt. pmissio foret nobilio*m*. qd tñc videf dōare potius animo pmissandi rōne nobilitatis. p hoc qd notat Bar. in. l. j. L. de dona. atē nup. Tertia qd. nun qd pignus possit interuenire p securitate matrimoniū h̄bendi. vt sic matrimoniū nō secuto recipiens lucre*m* pignus. Inno. in. d. c. gēma. tenuit qd sic. qd loco arraz pōt pignus tradi. Idem tenet spe. Jo. an. dicit distinguendum in qualitate psonar*m* t. quantitate pignoris. vt s. dictum est in arnis fin eum. Bar. in. d. l. ticio. dicit qd potest interuenire. dūmodo pignus p̄sistat in quantitate t. realiter tradat. Que opinio nō placet. d. an. qd videt in effectu p̄cludere qd nūl p interesse p̄stanto non potest pignus interuenire. qd cum sumus extra casum. l. fi. L. e. non valet pmissio alicuius pene. Nam illa lex solum pmissit arras. Item pigno*m* non posset duplicari ex alia pte. Et sic h̄ctus non eset equalis vtrig parti. put requirit illa lex si. Et hec op*m*. placet Panor. in fauorem libertatis matrimoniū. Quarta questio. nun qd salte*m* interesse pte. possit a retrocedente si sponsalia fuerunt h̄cta p stipulatō*m*. Ut quo ad ius canonicum non refert utrum interuenierit stipulatio vel pactum nudū. Ja. de are. L. y. t. pmanter doct. in. l. j. L. e. t. in. d. L. ticio. tenent in distincte. qd nō possit peti: nisi dolose ps se babuerit. Maru tñc altera ps poterit petere actione de dolo. Non aut principaliter ppter stipulationem. qd ex pcessione iur*m* potest q*m*s recedere a sponsalib*m*. vt. l. j. L. e. Item ne aliquo modo intimide*m* matrimonium. ppter solutionem interesse. Et hec opinio satis placet: tum fauore matrimonij tum quia sumus extra casum illius. l. fi. hec Panor.

In quibus casib*m* soluunt sponsalia. Rū. fin doct. in octo. Primo si alter sponsor transeat ad religiones. ex de puer. p*m* ex publico. nec pdit arras quas dedit. t. illas quas recepit restituet solum in simplu*m*. L. de epis. t. cle. l. deo nobis. Secundo. soluunt sponsalia qd sponsus non inuenit. quia

transstulit se ad aliam regionem. Si tamē hoc fuit culpa eius qui p*m*s est. debet accipere aliquam penitentiam de peririo t. de pmissione non fuata. Et si terminus in sponsalib*m* non fuit appositus de h̄bendo. tunc fin leges p*m*s tene*m* expectare absentem p biennium: si in eadem pumcia p*m*s fuit. vt. L. e. l. ij. tñ fin Postu. Iudex inspecta qualitate psonar*m* poterit tempus abbreviare; vel. pro gare. Tercio soluunt si alter spōsor post h̄cta spōsalia incurrit lepi*m* vel paralitism: seu amittat oculos vel nasum. seu quicq*m* turpius ei euemiat. extra de p*m*u*m*. lepro. c. literas. t. extra de iureiur. quemadmodum. etiam si iurata fuissent sponsalia. Secus si eset matrimoniū h̄ctum per verba de p*m*enti. Nam tunc solui non potest nisi per ingressum religionis. Quarto. si superueniat affinitas. puta. si sponsus cognovit p sanguineam sponse. vel econuerso. extra de eo qui co. consang. vro. sue. c. ij. Et ad hoc. pbandum sufficit sola fama. extra de p*m*an. super eo. vel fin Postu. sufficit vnu*m* testis. extra de testi. sup eo. Secus tñ si prius fuit matrimoniū h̄ctum p*m*bum de p*m*ti. Quinto. soluunt spōsalia si mutuo se absoluunt t. fin coiorē op*m*. put no. Panor. in. c. pterea. eēt eo. hoc etiam pcedit si spōsalia eēnt iurata*m*. qdiam dixerint qd hoc pcedit ex pparatiua pmissione ne deterius inde ptingat: qd sine peccato hoc facere sponsi nō possint. Et prima op*m*. placet Panor. Nam si pcederet ex tolerantia pape: papa non induxisset similitudinē in dissolutione societatis. Sicut g. mero iure locū p*m*t libere mittere iuramentum: ita t. sponsi. t. ad tex. cum dicit. in patientia. Dic qd habuit respectum adulgi op*m*. Nam vulgares putant qd iuri currant p*m*riū. Et p hoc isti sunt inducendi ad h̄bendū. banc op*m*. qd coiorē sentit Inno. qd dixit qd aut iuramentum p*m*stāt deo. t. nō pōt remitti ab homine. Et dī p*m*stari deo qd q*m*s iurat volens p*m*ncipaliter p*m*place re deo. Si aut intendit ad tpale comodū hois tūc dī p*m*stum homini. Et aduerte qd licet omne iura metum p*m*ncipaliter tendat in deū. qd obligatio p*m*aria acquirit deo. vt in. c. debitores. de iureiur. tñ qd pcernit debitum hominis. de recipit iuramentum ad illius comodum. t. sic illo remittente dēns etia*m* remittit. Ex quo pōt inferri. si iurauit ducere aliquem mulierē intuitu dei in uxorem. nō pōt illa mihi remittere iuramentum. Sexto. si alī eoz fuit fornicatus. in qd casu licet alteri repellere fornicantem. d. c. quemadmodum.

H̄z qd si sponsa ab alio violenter fuit cognita*m*. Rū. No. dīc qd cogi talē ducere. Hoc vez fin. Og. t. glo. Ray. si vir velit ad ordinis p*m*oueri. Ali's cogendus est ducere ex quo mulier nō fuit in culpa. vel qd culpa p*m*cessit sponsalia. id obijci nō pōt. d. c. quemadmodum. nūl fin. Og. si tpe despōlationis credebat eam esse virginem. t. an carnale copulam p*m*sterit sibi esse corruptam. pōt eam dimittere. Idem t. fortius die de fornicatione spōsali. Septimo soluunt t. soluta sunt sponsalia qd sponsus vel sponsa h̄bitum aliquo p*m* verba de p*m*enti vel etiam p*m* verba defuturo t. sequit carnalis copula. Octavo. qd impubes qui contrahit sponsa

Statutum

salia venit ad etatem legitimam et petit absoluiri a vinculo sponsalium. et dari sibi iniaz nubendi alteri. ex de despon. impo. c. de illis. et c. a nobis. Hoc. etiaz addit non. si fama beat quod inf eos sit canonici impedimentum. et de fama doceat. extra eo. cu in tua. et de plan. c. ij. de resti. sup eo. Et nota quod in duobus predictis casib soluunt sponsalia ipso iure. si quod transit ad religionem. et quod probit matrimonii cum alia. Anqz etiaz in sexto. s. propter somnacatoz si somniatio sit notoria fm Host. in ceteris vo casib fm Hoc. soluenda sunt aucte epi.

¶ Quid si fiant sponsalia sub predictione. R. Aut predictio est honesta seu utilis. ut p. t. Accipiat te si petib placebit. vel si dabis. L. et tunc exire predictione stat promissio. Aut est in honesta. et tunc aut est proba na matrimonii. et tunc non probunt sponsalia. aut non est proba bona matrimonii. ut accipiam te si furtu fecerit et tunc stat promissio. h. tollenda est predictio.

Statutum. Done. statutum. Tutto caueit quod non posuerit dominum suum in registro cadat in penam et non audiat in iudicio. Ticius non posuit h. alia ita quod ipsa opera soluuntur. In ticius quod non posuit illam dominum in registro cadat in penam statuti. R. fm Hart. in l. cu suis. dev. ob. q. L. non cadit in penam statuti quod in penalibus quantum ad pene omissionem evitandam non refert per quem fiat dummodo fiat. vt. l. si puerilaz. si man. ita fu. ali. unde si testator mandauit fieri picturam vel monumentum in certo loco sub pena. et repiat illa pictura vel monumentum factum. sufficit quantum ad penam evitandam. h. neciat per quem factum fuerit. secus tunc quo ad lucem sequendum. vide de hoc s. Empbitosis. et c. Legare. Eodex modic in casu. q. nre: non obstante quod statutum loquatur personaliter. et se ad personam referat et in personam scriptum. et hoc per romam est. positam.

¶ Statuto caueit quod libet gaudens beneficio aq soluat. x. mo unus gaudet dicta aq in pluribus locis an debeat soluere plura. r. Dic quod non. quod statutum loquitur personaliter per unum quodlibet. et unius bonis unus est gaudium et patrimonium et non plurimum. ut in l. iurispositos. s. cu orundus. ff. de excu. tu. et in l. si is quod tres. Et ubi plura. propter unum ibi tunc unum. ut l. acceptilatio. ff. de acceptila.

¶ Statutum dicit quod si rustici non cepint malefactorem ipsi teneant damnum restituere. an ille qui passus est damnum debeat attribuere una cum aliis. R. Bar. in l. ab omnibus. s. si ticio. d. le. j. et sic. Idem si ciuitas imponit collectam per soluendo alicui creditori suo cui quod etiaz ille ciuius attribuet. Item statutum dicit quod alematio facta de auxiliario quod non venit ad auxilium dividat infra eos. Certe etiam ille qui non venit et fuit alematio habet prem. Item dic alematio canonico et quod canonico non admittat ad prebendam nisi der fructus primi anni canonici. Certe ille qui dat fructus admittetur ad prem illorum per d. s. si ticio. hec Bar.

¶ Statuto caueit quod pretias et anciani possint aliquod facere. vel per arbitrio pretiarum et ancianorum aliquod sit de liberando: tunc pretias solus h. tantum pretiam quod

h. omnes anciani. Et i. si pretias cum uno solo et ancianis aliquod delibera. ali non potest predicere fm Albit. et Bal. et Ha. bu. Et idem quod imponeret pena capitaneorum et ancianis: quod capitaneus teneret ad dimidiam et dees anciani ad aliam dimidiam. Predicta videtur procedere de iure. ubi tunc esset praeceptudo in d. i. credo suanda foret.

¶ Statuto caueit ut quod prefecto officio gaudeat immunitate tali. et ali quod non valens perficere. propter infirmitatem transit ad aliud officium levius. an deat gaudente quod si pmus officium perficeret. R. Lu. ro. i. suis singularibus quod sic. et dicit esse calum singulare. de hoc in l. ex agente. L. de p. agen. in re. li. xij.

¶ Done. est statutum quod si stererit in ciuitate per totas nos efficas ciuiles. et h. si stererit atque h. per maiori per h. loci statutum. ter. est singulari i. l. cu delaniensis. s. labinus de sun. instruc. et ibi Bar. idem Lu. ro.

¶ Quid aut si statutum vel ciuitas vel diuina madae aliquod festum sub certa pena celebrari. an possit. R. Archi. slo. in sum. quod pena per exigere a violatoribus h. culpam non incurrit. quod non pertinet ad eos festa p. cipe. ¶ In aut ciuitas quod h. statuta confirmata per superiorum possit ipsa revocare absque aucte ipsius superius. vide s. Juramentum. ii.

Accessio. Nota per declaratorem i. dicendorum et eorum quod dicta sunt s. Reditas. tres et c. g. d. us vel lineas sanguineas fm Asteni. li. iii. t. xxv. s. Ascendentium sine pentu. Descendentium sine liberorum et collateralium. Testator autem quod h. aliquem de descendentiis. tenet illi heredem institutum. vel exheredare. et si illi heredem institutum. non tenet de aliquo ascendentium in institutione mentem facere. Ipsius enim in infinitum certe permanet. insti. de heredem. q. ab inter. i. pn. Deficientibus autem descendentiis. tenet suos ascendentibus. Igitur si quis h. heredes institutum exheredare. L. ad se. s. sul. or. quies. Collaterales autem non quod tenet in statutum vel exheredare. h. deficiente descendentibus et ascendentibus. Igitur. tenet suos collaterales. sine aliis sibi non attinetes instituere heredes. nulla facta de collateralibus mentione.

¶ Quot modis dicat quod deceperit intestatus. R. Asteni. li. iii. t. xxv. quod sex modis. Primo si moriens nullum fecit testem. vel quod noluit. vel quod non potuit. vel quod filius sua. vel pupilli erat. vel aliquod sile interim impedimentum habebat. Secundo. quod si testem fecit non tunc irre. quod s. non habuit item numerum testium vel defuit alia solennitas item. Tercio quod et si testem fecit illud tunc postea factum est ruptum. s. posthumum generatorem vel irritum. s. per capitulum diminutum testem. Quartu. et si testem ex omni p. c. sit item factum. nullus tunc ex eo heres apparet. quod s. vel in statutum non noluit etiam viro teste. aut etiam ante aditum hereditate deceperit. vel editio sub qua institutus erat defuit. pbant aut isti qui tuorum modi dicta insti. in p. c. Quinto si filius nominatus et cum causa legitima sit exheredatus. et post mortem testatoris proposita querela inofficiosa testamenti. et herede causam ingratitudinis non pbante testem per suam est rescisum. Sexto. si testamentum de iure p. c. per contratabulas rescindatur. Et his duobus ultimis modis dicit quis

Successio fo. CCXLII.

ex postfacto testamento decedere intestatus. **L.** de colla. l. vt liberis.

R. quis succedit alicui ab intestato? **R.** iure co-
rauni laico morienti prius succedit descendentes secundum
ascendentes. deinde collaterales primiores; vt
in autem de here. qd ab int. circa principium col. ix. et
ibi p3 qd fratres et sorores coniuncti defuncto ex utroqz
parente vocantur sicut parentibz his aut oibz deficien-
tibus succedit vir uxori et ecousio. **L.** vii vir et vx. l.
i. vltio succedit fiscus. **L.** de bo. va. l. lib. t. Clerico
qd ab intestato morienti succedit agnati secundum ordi-
nem prostatum in bonis qd sibi intuitu psonae obuenie-
runt. xii. qd vltia. c. si. quibus omnibus deficientibus suc-
cedit ecclesia quasi fiscus. vt extra de suc. ab int. c. j.
vbi aut dubitatur an bona sunt ecclesie vel clericorum. vi-
de s. Clericis. iiiij.

R. Qui aut dicant agnati vel cognati. vide supra feudum.

R. Quod succedit descendentes? **R.** In successione ne ab intestato prima ea est descendentes; vt s. dictum est. Nam in successione mortui patris, vel filius, liberi ei si sunt omnibus aliis pferuntur. Primi quidem gradus equaliter nepotes et ultiores in stirpes non distinguendo sexu vel ius patrie praetatis. Succedit ergo primo filii si sunt; siue masculi siue feminae equaliter. Nepotes aut succedit in stirpe. i. in ea parte quae parientes eoz habituri erant si viuerent. **L.** de sa. zle. bere. l. ij. et autem in successione ibi polita.

R. Quod succedit ascendentes? **R.** descendentes de-
scendentes succedit ascendentes hoc modo qd defuncto
filio sine liberis parentes si soli sunt succedit; salua
probatua gradus; qd pferat uno si ambo supsistunt.
Et si pari gradu sunt pariter succedit. primo in dimi-
nia et materni et alia dimidia. licet dispar sit numerus
vt si ex una persit tunc autem unus; et altera annus
et anna primo. **S**i si cum parentibus sunt fratres et sorores
ex utroqz parente defuncto priuici; vocantur cum
ascendentes in gradu primis in virile portione. i. suc-
cedunt equaliter cum pere et mire et anna et aliis de-
scendentes. Ide etiam est de filiis fratribz ex utroqz la-
te priuiciorum. et ita succedit femina sicut masculi. Nec
refert utrum sit suus vel emancipatus; vt. **L.** ad ter-
autem. defuncto.

R. Qui autem dicant heredes sui necessarii vel ex-
tranei? **D**icit qd heredum. Alij sunt necessarii tunc. Alij
sunt et necessarii. Alij extranei. Heres necessarius
est seruus qui institutus heres a domino suo. ita tamen si
consequatur hereditatem et libertatem sicut ex domini testamen-
to; vt qui tempore testamenti et mortis erat in domi-
ni parte. sic enim ignorans et iniuriantur fit liber et heres.
Vnde velit nolit tenetur hereditatem etiam suspectam adire.
et idem dicit necessarius. Qui et necessarii sunt liberi
qui sunt in parte testatoris tpe mortis; vt filius. et
descendentes ex masculo filio. Filii vero filie sunt in
parte patris eoz et anna primo. **D**icunt ideo sicut; quia
domesticus et viuo pferat; quodammodo extimant domi-
ni. Ideo vero dicunt necessarii; qd iure cuiuslibet cog-
erant heredes fieri; sed de iure pretorio permittit eis
ab hereditate abstinere si velint. Extranei heredes
sunt qui non sunt subjecti iuri testatoris; sicut filii
emancipati. et liberi etiam a matre instituti vocan-

tur extranei; qd feminine non habent liberos in potestate. probant hec iusti de here. quia et dis. in primis. et s. lui autem et s. ceteri. **N**on heres. Alius est testametrius. vt qui est in testamento scriptus. Alius legitimus; vt si qui ipso iure et sine testamento de-
functo succedit. Alius fideicommissarius; cui ex fidei
commissio est hereditas relata. Alius est substitutus;
scz qd alij substitutus heredi.

R. Quod succedit collaterales? **R.** cessantibus
ascendentibus et descendenteribus primo vocantur fratres si-
militer et filii alicuius fratris prius mortui. dico de fra-
tre illo et eius filiis; qd quidem frater de utroqz parente
contigit enim de cuius hereditate agitur. et veniunt
in hereditatem dicti fratres et eorum filii cum parentibus
defuncti et cum primis in gradu ascendentibus. **E**t
dicti filii fratris pferuntur illis fratribus defuncti qui
sunt ex uno tunc parente priuicti defuncto. **L.** de le.
here. autem. cessante. Post fratres ex utroqz parente.
et eorum filios admittuntur fratres; sorores; et eorum
filii qui sunt ex uno latere tunc; et isti etiam fratribus filii
pferuntur patruis defuncti et alijs silihi. Post fratres et
fratribus filios; admittuntur qui sunt gradu primores.
Et si parires sunt; pariter admittuntur. **L.** de le.
here. autem. post fratres. **E**t **L.** ibi ex. d. autem. infert
qd ultiores; post fratres et filios eorum succedit ex
se; et ideo non considerat persona eius a quo descendunt
huiusmodi tunc persona succedentes; et sic veniunt in ca-
pita. Secus in predictis; vt cum tractatur de suc-
cessione patruorum. aut filiorum. amitaz et materterarum.
vbi considerat persona eius a quo descendunt. **E**t ideo
veniunt in stirpes. vt s. autem. cessante. eo. ti. **E**t secundum
enidem **L.** predicta faciunt ad questionem. **C**onsuetudo
est qd filia non succedit in baronia. Donec quidam
baro habet fratres et huius nepotem ex filia premortua.
Decedit. non quid admittetur nepos ad successionem in
baronia. **D**icit qd non; quia nepos iste venit ex per-
sona sue filie; et ideo repellendus. Sed pone qd non
essent fratres neque fratribus filii; sed ultiores; tunc bnt
venire nepos; qd tunc non consideramus personam eius
a qua descendit; vt dicta autem. post fratres. et au-
tem. s. prima.

R. An aut filii duorum fratrum succedit in stirpes ut
in capita. **L.** in. d. autem. cessante. dicit qd in stirpes
quodcumque semper inueniantur filii fratrum succedit in ius pa-
tris sui. **E**t idem cum in eis inspicatur persona eius a quo
descendunt; sicut patet et una parte; sic et dicti filii
tantum habeantur. **M**anc opinione tenent **L.**
A. Ya. de ar. **D**y. et **B**ar. in dicta autem. cessante. **N**ota
etiam secundum **B**ar. qd illud dicit; vt quod sit ex uno
parente vel utroqz pariente veniunt viriliter. Idez si oes sint co-
sanguinei vel oes uterini. vt dicta autem. cessante
et autem sequenti. Si autem quidam sint sanguinei; qd
ut uterini. tunc in delatis a pie pferuntur consanguinei.
In delatis a matre pferuntur uterini. **I**n delatis
aliud admittuntur pariter. **N**ota tunc **A**stori. li. uij. ti.
xxxv. **G**uil. et **J**o. de san. in sum. qd volunt qd si fratre
relinquit fratrem et filios alterius fratre; qd nepotes
II

Burdus

nō vocabunt ad successionē patrī p̄mōrtū. alle-
gāt ad hoc l. h̄ si ex pte. ff. qd cū eo. **Hec** tñ fñm eu-
dē. **Io.** si aliqs h̄bet duos filios vel filias; et vñ eo-
rū relicto filio moriat: nā tūc fili⁹ v̄l filia ⁊ nept⁹ v̄l
uepos ex altero filio p̄iter ad hereditatē vocant.

Mtx nāles filij succedat p̄i ab intestato: **Rū.**
si legitimi n̄ susp̄nt nec legitiz q̄nū tūc nāles ab in-
testato succedunt i duab vncijs. Ita tñ q̄ si m̄ su-
pest: viril⁹ ei portio d̄ ipis det. Et fz **Azo.** Iz v̄x: n̄
capiat v̄l succedat: tñ facit ne naturales possint ca-
pe v̄l succedē: sicut ⁊ faciūt legitimi filij q̄ succedunt
⁊ repellunt nāles. **Fz** v̄bi repellunt nāles. p̄p̄ legitimi
mā lobolē: vel legitimā p̄iungē: debet ip̄i naturales
pasci a succedētib⁹ arbitrio boni viri. **Hic** aut ⁊ in-
q̄tu ⁊ q̄n̄ succedunt liberi naturales parentib⁹: ita et
intantu ⁊ totiē debet succedē parentes nāles fi-
lijs natura l⁹: vt par pietas seruet eis. Et q̄ dicta
sunt de natalib⁹ filijs: ⁊ de natalib⁹ nepotib⁹ ⁊ p̄
nepotib⁹ fūāda sunt. Et testamēto aut filii natu-
rales succedunt sic. **Mā** si n̄tē pater naturalis habeat
legitimos filios v̄l nepotes: licet ei dare v̄l relinq̄re
naturalib⁹. eorū q̄ m̄ vñcā vñā nō v̄lra: v̄l soli
cōcubine semiuncia: nō v̄lra. **Nd** aut v̄lra datū
est: applicat legitimis filijs v̄l nepotib⁹. **Pi** aut nō
h̄eat legitimis filios v̄l nepotes: vel descēdētes: sed
h̄eat alcēdētes: legitima pte relicta ascēdētib⁹. re-
liqui int naturales distribuere p̄t. **S**i aut nec ascē-
dētes nec descēdētes h̄eat legitimis: licet eos insti-
tuere insolidū heredes. **hec Azo.** Qui v̄l s̄t et dā-
nato coitus ab omni proslus bñficio excludunt: vt
L. de na. li. autē. licet. ⁊ i auten. ex p̄plexu. **E**. de in-
ce. nup. **E**. glo. ibi in v̄. indigni. dicit ⁊ materne.
q̄d verū ē q̄n̄ coitus p̄ legē poterat accusari. als nō
vt ex meretrice: que casu matrī nō patri succedit.
De hoc vide s̄. diffuse. c. **Filius.**

Et p̄ predicta p̄t solui questio quotidiana. **A**n-
line p̄sens filioz v̄l heredū adultera possit institu-
ere filios susceptos de adulterio. **Dic** q̄ si i loco v̄l
regiōe sit aliqua cōsuetudo sup hoc illa obseruāda
est. **C**essante autē p̄suetudine: dic vt in p̄cedēti. **S.**
⁊ dicto. c. **Filius.**

E Sed qd de p̄suetudine aliquar⁹ terrar⁹ q̄ mor-
tuo aliquo sine filijs dñs terre totū accipiat: **Rū.**
fñm **Hosti.** **Talē** p̄suetudine obseruāda: si prescri-
pta sit. P̄test em̄ dñs allegare q̄ ab initio hoc pa-
ctū fuerit: q̄ fr̄a sua erat. De hoc vide s̄. **Pedagū**

Ordinis. **Vtrū** surd⁹. mutus.
I cecus sil⁹ possit p̄bere m̄rimoniū: **Dni**
mo videt q̄ sic: q̄ p̄t m̄lierē naturalitē
cognoscē. **Tēbz** rōnez naturalē. **In** **duū** videt: q̄
nūq̄ videt m̄rimoniū p̄bi: nec audiuit. **E**t sic cuz
ignoret qd sit m̄rimoniū: nō videt q̄ possit cōsen-
ture i m̄rimoniū. **Ho.** put recitat **Hano.** in. c. cū
apud. de sp̄. dicit aiaduertēdū ē v̄trū possit expri-
mere sūn p̄sensu i zhendo. ⁊ dz admitti. als autē
repellit. **E**c gestis em̄ et signis discret⁹ index cōsi-
derabit. ⁊ i dubio p̄sulēdus esset p̄nceps.

Aspensus fñm **Bul.** dñ qñq̄
quo ad se qñq̄ quo ad se ⁊ alios qñ. p̄

sententiā canonis vel homis est suspensus. **E**t ta-
lis tenet abstinere ab officio. **A**n autē alij teneant
abstinere. vñd s̄. **Fleric⁹.** iij. ⁊ **Excoicatio.** vi. in fi.

An aut suspēlus ab officio dicat suspēlus a iur-
isdictiōe. **Ho.** notabilis. in. c. audiuim⁹. xxvij. q. i.
dicit q̄ suspēlus ab officio tñ nō potest ea q̄ sunt
officii. v̄puta celebrare: sed bene p̄t ea que sunt
iurisdictiōis. v̄puta p̄ferre p̄bendā. **S**i aut q̄s est
suspēlus a iurisdictiōe nō pot ea q̄ sunt iurisdictiōis
h̄ bene p̄t ea q̄ sunt offici. **S**i aut suspēlus est ab
v̄roqz tūc neutrū p̄t. **P**ed tu diclat⁹ fñm glo. et
cōiter doc. in. c. cū dilectus. de p̄sue. q̄ suspēlus ab
officio nō p̄t iurisdictiōez exercere: nec eligere: nec
bñficio p̄terre. **E**t p̄ hac op̄i. facit. d. c. cū dilect⁹. ⁊
ter. a p̄ro in. c. li celebret. de ele. ex. mi. **E**t hec op̄i.
placet **Inno.** ⁊ p̄post. q̄ dicūt q̄ suspēlus ab offi-
cio ⁊ bñficio: vel officio tñ: vel simplici: intelligit
suspēlus ab omib⁹ p̄dictis: q̄ appellatione suspēli-
onis in genere intelligit de maiori suspēliōe. ar. c.
si quē. de sen. ex. **G**ecus dicūt in suspēlo a p̄tifica-
lib⁹: vel in eo cui est interdictus ingressus ecclesie.
Nā ista interdicta nō extēdunt v̄ltra i eis exp̄sa.
Hano: aut in dicto. c. cū dilectus. addit di. q̄ aut
q̄s est suspēlus minori suspēliōe q̄ infligit. p̄t par-
ticipationē cum excōicato. ⁊ illa nō p̄nat facultate
exercēdi iurisditionalia nec facultate eligēdi h̄ solū
participatiōe sacrō. **E**t p̄ter hoc nō p̄t eligi in p̄-
latū. de hoc ē ter. clar⁹ i dicto. c. li celebret. **A**ut est
alicui interdict⁹ ingressus ecclesie. ⁊ tūc solū ē p̄ua-
tus p̄tē exercēdi ordinē in ip̄a ecclia. ⁊ si i ea cele-
brat efficit irregularis: vt in. c. is cui. de sen. ex. lib.
vij. vñ si exē ecclesia celebriaret nō incurrit penā:
de quo tñ dic vt ibi nota. hoc tñ interdictū nō p̄-
nat facultate exercēdi iurisditionalia vel eligendi.
Aut suspēdit ep̄pus a p̄tifica lib⁹. ⁊ tūc solū censest
suspēlus ab illis que depēdēnt ab ordine p̄tifica-
li ⁊ nō ab alijs: q̄re puto q̄ sic suspēlus p̄t exercere
iurisditionalia q̄ vt dīti iurisditionalia se separa ab
bis q̄ se ordinis p̄tificalis: vt in. c. trāsimulaz. de
elec. **E**t fñm **Ho.** sic suspēlus a p̄tifica lib⁹ si cele-
brat in pontificalibus nō est irregularis: quia pon-
tificalia nō sunt de substantia celebriōis: nec de-
bemus aliquem iudicare irregularē: nū innueniāt
expressum. **Q**uāq̄ quis suspendit a beneficio. **E**t
tunc nō intelligit suspēlus ab officio: vel iurisdi-
ctione. **V**nde canonicus suspēlus a suis benefi-
cijs potest eligere: vt in. c. cum vintoniensis. iun-
cto. c. cum in cūctis. de elec. **E**t nota glo. in dicto
c. cum vintoniensis. q̄ suspēlio a beneficio solū
extēdit ad fructus beneficiorū: non autē ad fa-
cultatem administrandi in spiritualibus vel tem-
poralibus. **Q**uāq̄ suspendit quis ab officio ⁊ bene-
ficio simul vel suspendit simpliciter. ⁊ tunc sūe sit
suspēlus ab homine: sūe a canone inferente pe-
nam. vt in casu. c. i. de re iudi. li. vi. dicerem q̄ ta-
lis suspēlio priuat facultate exercēdi iurisdi-
ctionem spiritualē ⁊ conferendi beneficia ⁊ eligendi.
Quod intellege durāte suspēsione. **Nā** ista sunt
fundata sup ordine ecclesiastico. **Nā** laicis nō
potest ista exercere. vt. xcvi. dist. bene quidem. **S**i
ergo quis suspendit a fundamento iuris videatur

Suspensus fo. CCXLIII.

suspensus ab omni edificio qd est s. fundamento i. q. cū paulus. Et nota q verbū officij est valde latū. Nam quicqđ hz electus est officij pter beneficij. ergo suspēdē te officio. video te suspēdē nedū ab ordine; sed etiaz ab omni officio clericali. Si aut̄ quis suspēdit simpliciter ab ordine. tūc si suspēdit ab ordine pontificali; solū credo illū suspēsum ab his que sunt ordinis ep̄alis. nō aut̄ ab his q sunt iurisdictiōis. ar. eorū q s. dixi: q̄ si quis ē suspensus a pontificalib⁹ Aut̄ simpliciter q̄ si suspēsus ab ordine. tūc dicere ppter quādam p̄nitiaz q̄ cense facta suspēsio ab omib⁹ q̄ sunt fundata sup̄ ordinē. vt a iurisdictiōe sp̄uali et omib⁹ silibus. Aut̄ quis est suspensus ab officio. et censem direete suspēsus a iurisdictiōe sp̄uali et facultate eligendi et conferendi bñficio p̄ quādam p̄nitia. Pe. aut̄ de an. in de. cupientes. de pe. ponit distinctōem Gas. de cal. q̄ aut̄ quis est suspēsus ab officio: aut bñficio: aut vtroq. Si a bñficio: siue a iure: siue ab homīe. nō est suspēsus ab officio: q̄ officiū nō est accessoriū ad beneficium: hz ecōtra si est suspēsus ab officio aut per dictiōē taxatiōē tñm. aut simpliciter. Primo casu planū est q̄ nō est suspēsus a bñficio: cuž em̄ sit suspēsus ab officio: q̄ hoc sentētie p̄mulgatio volunt. Si aut̄ est suspēsus simpliciter ab officio. aut hoc est ab homīe: aut a iure. Si a iure aut ppter crīmē aut ppter infamia vel p̄tumaciā. Si ppter crīmē: tūc puto q̄ suspēsus ab officio sit suspēsus etiā a beneficio. vt. c. eos. et. c. si quis sacerdotiū. lxxxi. di. Si aut̄ ppter infamia vel p̄tumaciā sit suspēsus ab officio: nō est suspēsus a beneficio. vt in. c. p̄sbyter si a plebe. h. q. v. Si aut̄ ab homīe est suspēsus ab officio. Si hoc est ppter crīmē grāue: tūc est suspēsus etiā a bñficio. Si aut̄ ppter crīmē leue vel etiā ppter infamia vel p̄tumaciā. nō ē suspēsus a bñficio. Si est suspēsus ab vtroq. aut hoc est p̄ dictiōē. et. tūc planū est. Aut p̄ dictiōē vel. tūc puto q̄ talis sentētie nō valet ppter icertitudinē fīm Hōf. hec ille. Inno. aut̄ dicit simpliciter q̄ suspēsus ab officio tm̄: non dī p̄cipere fructus bñficioꝝ. p. c. pastoralis. de ap. Sed Hosti. hoc intelligit q̄ si est suspēsus p̄ graui cā. Secus si pleni vel infamia: t̄ nō ē p̄tumar.

Sed queris de notabili. q. Quis possit absoluere predicta suspēsionē? Pau. in cle. monasterioꝝ. dī re. ec. nō ali. dicit q̄ aut papa ponit penā suspēsionis vel interdicti. ppter p̄tumaciā canonē cōden- do. tūc putat q̄ inferiori possit absoluere. extra de sen. exco. nnp. nūl i p̄papa sibi reseruet absolu- nez: vel alteri exp̄sse et determinate p̄sonae. hoc tenet Hg. Ho. Inno. Ber. et Jo. in glo. xj. q. j. si inimicus. t. rvi. q. vii. si q̄s. t. Ho. Idē iudiciū ē si p̄sti- tutionē inferiors approbar et confirmat de insti. ex freq̄tib⁹. Plus em̄ nō op̄atur p̄firmare q̄ p̄de- re sentētie. et hoc nisi alteri reseruet absolutio. Si ho pena suspēsioꝝ et huiusmodi sit p̄ sentētie ab homīe: tripligās dī absoluere; nō inferiori: extra de offi. or. cū ab eccliaꝝ. salvo casu. c. pastoralis. eo. ti. Idē tenet Gui. in spe. Idēz panor. in. c. tam lris. de testi. quo ad hoc ultimū. s̄c̄ quādo est ab homīne. Si ho suspensiō sit p̄petua que habet vim pri-

uationis nō habet locuz absoluere: s̄ necessaria est dispēsatio et p̄ p̄pīs collatio. et tūc est videre an tale sit crīmē in quo possit ep̄pus dispēsare vel nō. Et i p̄mo casu poterit ep̄pus dispēsare et cōcedere. puta beneficium: vel officiū quo ad p̄cessionē executōnia ordinis. In secūdo casu nō poterit. vide tñ singu- larē limitationē ad p̄dicta; quā facit glo. in cle. i. d̄ bere. q̄ vult q̄ aut suspēsio lata autē iuris habet terminū annexū: et nō relaxat p̄ inferiorem ne fru- starek ip̄ius effectus. et hoc casu intellige glo. in. c. cupientes. in v. suspēsos. de elec. li. vi. Aut non hz t̄pūs determinatū: et si superiori sibi reseruat ab solutionē. tūc idē dicendū. ar. d. c. nnp. Aut nō re- seruant: et p̄t ar. d. c. nnp. hec glo. que licet cōiter approp̄ber: it̄ nō placet Panor. in dicto. e. tā litterꝝ Ideo aliter distinguit. q̄ aut suspēsio sit in pena aut in p̄tumaciā. Primo casu inferiori: non p̄t su- spēsionē relaxare: q̄ nō debet remittere penā in- flictam auctoritate iuris. ar. h. q. iii. notandū. nūl forte vellet dispensare in casibus sibi p̄cessis iuxta materiā. at si clerici. de iudi. Nec obstat. d. c. nnp. quia loquitur in excōicatione que nō est pena: sed medicina nec est p̄petua: sed ferit sub quadā cōdi- tione tacita donec satisficerit. vnde ep̄pus relaxan- do cū satisfactiōe nil noui facit: sed potius ins cōe exequit. sed in casu nostro remitteret penā. Et pa- tria sunt quē suspēdere ppter delictum p̄petuo: vel simpliciter. vt extra de cōsti. ex lris. Si ho siuit fa- cta suspēsio ppter p̄tumaciā: tūc p̄cedit equipa- tio ad excōicationē. et p̄ hoc dico Inno. nō bñ di- cere in. c. ii. de solu. qui simpliciter idem sentit esse in suspēsionē qd in excōicatione. Et intellige infe- riorem in casibus p̄dictis posse absoluere: quādo excōicatio vel suspēsio est lata a canone. Secus si ab homīe. hec Panor.

Que aut̄ sit differētia inter suspēsionē. deposi- tionē. et degradationē stricte sumēdo ip̄os termi- nos. nā large frequētē sumūtūr in iure vñ p̄o alio. Suspēsio em̄ importat p̄uationē executō- nis legitime ordinis vel officiow eccliaſticoꝝ sim- pliciter: vel ad t̄pūs. et cū spe dispensatiōis: q̄ qñ q̄ a iure: qñ q̄ a iudice inserit. Depositio importat p̄- uationē executōis legitime officiow et beneficiorū eccliaſticoꝝ possēsioꝝ simpliciter: et ex tota absq̄ spe restitutiōis: retento tamē p̄ulegio clericali: q̄a cōueniri nō p̄t i iudicio seculari: nec capi: nec pu- niri a laicis. et fit p̄ sentētie homīs cōiter. Nec p̄t inferri hec pena ab inferiori ep̄o q̄ hoc agere p̄t erga. p̄iū subditū: assistēre sibi canonico numero ep̄oꝝ. li ē in sacris. al. sufficit. p̄pīa sentētie ep̄i sine aliorū p̄sentia. Depositio aut̄ et degradatio nō p̄t restituī ad officia sua nisi p̄ dispensationem pape. Degradatio vltra penā depositiōis hoc addit. q̄a p̄uāl p̄ulegio clericali omni cū certa solēnitate. character tamē ei auferri non potest. de hoc vide s. Degradatio.

¶ Dtrū suspēsio possit suspēdi p̄ appellationē? ¶ In. Sicut excōicatio: sic ab officio vñ ingressu ecclie lata suspēsio p̄ appellationē sequētē minime suspēdit. vt ex de sen. ex. is cui. li. vi.

¶ Dtrū suspēsio a participatiōe: vel collatione

¶ ii

Tabellio

sacramētū si cōtrafaciat sit irregularis: Rū. sū
Inno. et H̄o. q̄ nō extra de cle. ex. mi. si celebat.
Talia em̄ nō sunt ordinis; q̄ et laici p̄cipiat sacra-
mētū et p̄ferūt sacra.

Obi t̄p̄n̄ ponit sine p̄finitiōe; vt cum q̄ sine
t̄p̄n̄ p̄finitiōe b̄n̄ficijs p̄iuat; p̄petua p̄iuatio in-
telligit. vt. L. de pe. l. seruus. p̄ hoc facit qd̄ s̄. di-
xit panor. q̄ paria sunt quē s̄uspēdi p̄petuo; et sim-
pli citer. Qd̄ nota.

Abellio est publica

Ūsp̄ona; b̄n̄s officiū scribēdi instrā ad sa-
ciendū fidem.

Otrū clericī possint exercere officiū tabellionā-
tū: Rū. fm̄ Ray. clericis i sacris ordinib⁹ p̄sticū
tū est penit⁹ interdictū. et si illud habeat ad dūmit-
tēndū p̄pellēdi s̄ p̄ subtractionē b̄n̄ficij appellati-
ōne postposita. extra ne de. vel mo. sicut. Er quo
insert ibi Panor. q̄ tabellio effectus cleric⁹ nō per-
dit ip̄o facto tabellionāt⁹ officiū. Si enī eis debet
interdic̄i officiū. ergo illud nō p̄diderunt. Idē vi-
de in tabellionib⁹ effectis religiosis; vt p̄ religiōe
nō p̄diderint officiū; h̄ exercere nō debet nisi in cā
heresis. tex. est notabilis in. c. vt officiū. de here. li.
vi. Silt in tabellionib⁹ effectis decurionib⁹ v̄l ad-
uocatis; qui q̄ supueniētā dignitat⁹ nō p̄dūt offi-
ciū; h̄ illud exercere nō debet.

Et p̄ hoc insert ad alia. q̄. An clericus effectus
tabellio p̄dat eo ip̄o clericat⁹ p̄uilegiū et b̄n̄ficiū: Rū.
Panor. de mēte H̄o. an. vbi s̄. q̄ nō. Ratio ē
Sicut enī p̄ supueniētā clericat⁹ nō p̄dūt tabellionāt⁹;
saltē in habitu; vt in dicto. c. sicut. et in. d. c. vt
officiū. ita p̄ supueniētā tabellionāt⁹ nō d̄z p̄dī
clericat⁹ v̄l b̄n̄ficiū; q̄ ista nō sunt incōpassibilia
saltē in habitu.

Quare aut̄ phibeat clericis hoc officiū exercē.
dicit Panor. q̄ hoc est p̄mo; q̄ hoc officiū dic̄t vi-
le; c̄ tabellio dic̄. Et seru⁹ public⁹; vt in. c. iij. d. v̄su-
ris. li. v̄j. sicut q̄ hoc ē officiū seculare. Hinc d̄r
seru⁹ public⁹ a seruēdo oīb⁹.

Otrū cleric⁹ possit exercere hoc officiū i causis
ecclasticis et sp̄uālib⁹ corā iudice ecclastico: Pa-
nor. p̄cludit q̄ aut corā papa seu ei⁹ curia hoc offi-
ciū exercet. et ē admittend⁹. marie si a papa habuit
hoc officiū. Nā papa admittēdo; vel ei hoc officiū
tribuēdo; videt est habilitare. ar. in. l. idēz valpia-
nus. ff. de excu. tu. Aut i alia curia; et tūc aut habet
op̄etētia salario. et dicerē q̄ nō: cū indistincte phibe-
at in. d. c. sicut. q̄ vt dicit glo. ibi. est qd̄dā gen⁹
negociatiōis qd̄. phibeat clericis. ex ne cle. vel mo.
c. j. Aut indigēt; et tūc arbtor̄ eos admittēdos. et
lic p̄nitūra diueria ad p̄cordiā reduci.

An aut̄ cleric⁹ q̄ nō est i sacris possit hoc offi-
ciū exercere: H̄o. an. in dicto. c. sicut. videt velle q̄
sic p̄ter. ibi q̄ facit iūtōne d̄ p̄stitutū i sacris. do.
An. videt velle hoc verū nū h̄a: b̄n̄ficiū. h̄ Pa-
nor. dic̄ enī nō p̄dērassē dictū H̄o. an. Et dic̄ q̄ ille
tex. videt in dū. Nā phibet clericis i sacris s̄b̄
p̄uatiōe b̄n̄ficiōz. ergo n̄ p̄cedit i mōib⁹ quātūc
q̄ s̄i b̄n̄ficiati. Posset tū dici q̄ h̄ accipunt̄ sacri-
cerēdines largo mō p̄ oīb⁹ ordinib⁹ q̄ idub. tāter sa-

cri sunt. vt nota. xxiiij. dī. i sum. Sed vbi b̄n̄ficiū
nō sufficeret posset hoc exercere. Maz talis nō p̄t
dici b̄n̄ficiat⁹. ar. c. iij. de trāslā. p̄la.

Sed qd̄ si cleric⁹ i sacris nō h̄z beneficū: Rū.
panor. q̄ p̄t hoc officio vti. imo plus dic̄ H̄o. an.
q̄ hoc officiū nō phibet p̄cise clericis; h̄ causatiōe
sc̄ p̄ subtractionē b̄n̄ficij. Et p̄ hoc p̄z q̄ nō p̄t in-
distincte clericis i sacris prohiberi hoc officiū. Et
hoc placet panor. vt possit vti si nō h̄z b̄n̄ficiū: cuz
possit tūc exercere negotiatiōe honestā.

Quid si cleric⁹ de facto: hoc statuto nō obstatē
fecit instrūm̄. Nūquid teneat. Inno. dicit q̄ si fecit
instrūm̄ anteq̄ ei interdic̄at; tenet sec̄ si postea. Et
p̄t esse rō fai H̄o. an. q̄ interdic̄o officio: interdic̄
at ei⁹ executio. ar. de appell. c. pastoral. al. s̄bec int̄-
dic̄o eēt delusona. h̄ ip̄e H̄o. an. tenet q̄ sine p̄ce
dat int̄dic̄o sine nō valere instrūm̄. I. p̄uari possit
b̄n̄ficio. Mōueq̄ q̄ ibi hec sola pena imponit. vñ
alā inuenire nō debem⁹. He. de an. ip̄ugnat hoc
dictū H̄o. an. q̄ pene appolitio: in actu a iure p̄b̄
bito nō cōfirmat actū p̄ inhibitionē attentatu. vt
notat Bar. in. l. p̄to: ait. ff. de no. op. nū. vñ me-
lior rō videt fm̄ enī p̄ dicto H̄o. an. q̄ annullatio in
strūm̄ p̄ter carentia fidei nō p̄cēnit ip̄m clericū;
h̄ p̄tes q̄b⁹ p̄hibitio nō est facta. Et p̄ hoc forte
nō esset malū distinguē fm̄ enī. q̄ si publice p̄ edi-
cta solēnter publicata sit facta interdic̄o clericis:
ita q̄ potuit verisil̄ trāslā i noticiā p̄pli: nō vale-
bit instrūm̄. al. sec̄. sicut obseruat̄ in. pdigo: cui bo-
noz ad ministratio ē interdicta. vt. l. is cui bonis. ff.
de v. ob. Et panor. videt p̄cludere q̄ cleric⁹ aī in-
terdic̄o si cōficit instrūm̄: tenent. ex quo tolerabat in
officio rōne publici officiū. Si vō fuit clericis p̄ su-
periorē interdic̄o: tūc; aut p̄alā t publice. et non
valebit instrūm̄: q̄ gesta rōne publici officiū
p̄st interdic̄o superioris nō tenet: vt in. c. veritat̄.
de dolo t cōtu. Nec p̄t allegari toleratiō; ex quo
publice emanauit p̄hibitio. Aut: interdic̄o n̄ fuit
publice factū. t tūc tenet in p̄uiscium p̄hibitio ve
possit beneficio p̄uari: vt in. d. c. sicut. Sed gesta
rōne publici officiū tenet: saltē q̄ ad ignorātēs. vñ
de hoc s̄. Absolutio. i. t Lōfessio. iij.

Otrū tabellio p̄stitutū a laico possit sup ecclē-
asticis p̄ficeri instrūm̄: Rū. Panor. vbi s̄. q̄
sic. Et hoc videt sentire Bar. in. l. i. ff. de of. pco.
et in. l. cūctos pp̄los. L. de sum. tri. vbi firmat no-
tarū p̄stitutū a p̄ncipe posse cōficeri instrūm̄ de vo-
lūtate partū in alieno territorio. Idē Bal. in. d. l.
cūctos populos. vbi plus sentit q̄ etiā nō p̄stitutū
a p̄ncipe: h̄ p̄ statutū loci: poterit inter subdi-
tos in alieno territorio hoc officiū exercere: q̄ hoc
officiū notarij nō h̄z iurisdictionē annērā: h̄ est qd̄
dā officiū qd̄ p̄t exerceri sine iurisdictionē t sine di-
stinctiōe territori. Idē in notario creato ab impa-
tore: vt possit cōficeri instrūm̄ i terris ecclie. Idē
tenet do. An. in. c. p̄ venerabilē. q̄ si. sint le. h̄ pa-
nor. vltra alios adducit tex. in. c. q̄q̄. de v̄su. li. vi.
vbi in cā ecclastica seruus public⁹. Et si notari
laicus stipulat̄. secūdo adducit. c. cuz dilect⁹. de si.
instrū. vbi p̄uetudo p̄ne p̄t dari h̄ac p̄tate p̄ficiē
di instrūm̄a als nō habēti: cui⁹ instrūm̄a facit fidē